

NAŠ ČASOPIS

Glasiło občine Vrhnika

LETO XIX, ŠT. 196

OKTOBER 1993

Maslo na kruh

S spremembo oblasti se je izteklo obdobje samopri-spevkov, ki sami po sebi niso bili nič slabega, saj je vsak med kraji, ki si je tako pomagal, dobil še kaj takega, kar sicer ne bi imel. Tudi obdobje, ko je bila dovoljena samo državna dobrodelnost, se je izpelo. Danes skrbi za pomoč ubogim še marsikdo drug kot edina dovoljena tovrstna organizacija. Pluralizem torej tudi na tem področju. Berači in drugače prizadeti so bili zakonsko prepovedani, če nič drugega, so delali prekrške proti zakonu o javnem redu in miru.

Pravzaprav niti sami nismo veliko opazili, da so se zgodili nekateri taki premiki. Občina sama je zdaj izgubila precej tiste vloge, ki jo je imela prej, nekatere prej samostojne občinske službe so zdaj samo izpostave državnih, se pravi njihova podaljšana roka, in denar pravzaprav danes velikokrat zaokroži čez Ljubljano, da za kako stvar pride nazaj na Vrhniko.

Vendar nekaj moči sedanja občina še ima, kajti to ji omogoča zakonodaja. Če na primer učiteljem za vsakdanji kruh daje po svojih merilih osrednja državna blagajna, je lahko občinska tista, ki jim bo na suh kruh namazala maslo. Podobno velja za marsikatero drugo dejavnost, kjer je približek izključno v rokah domače oblasti.

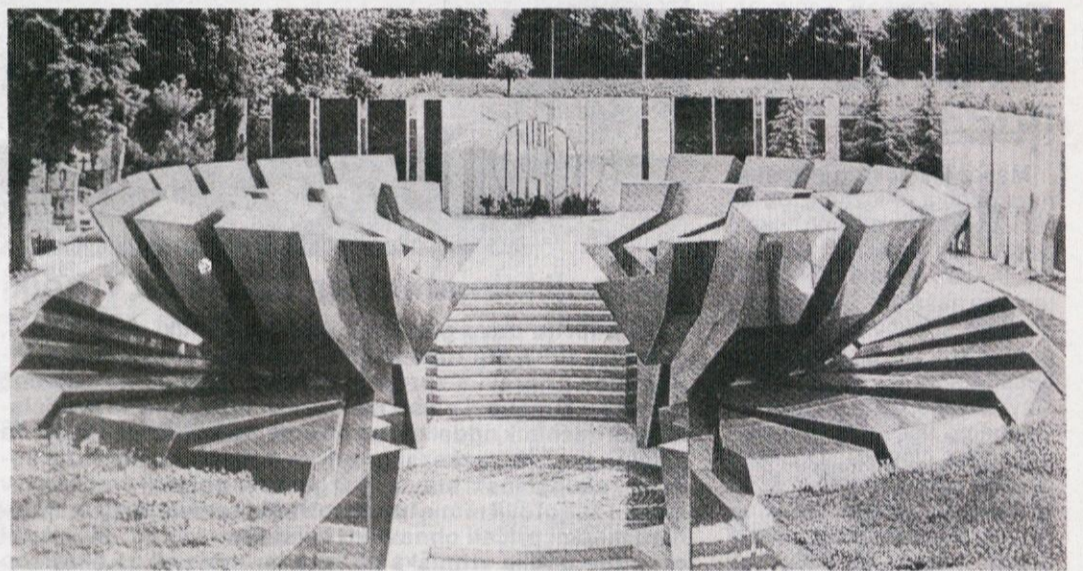
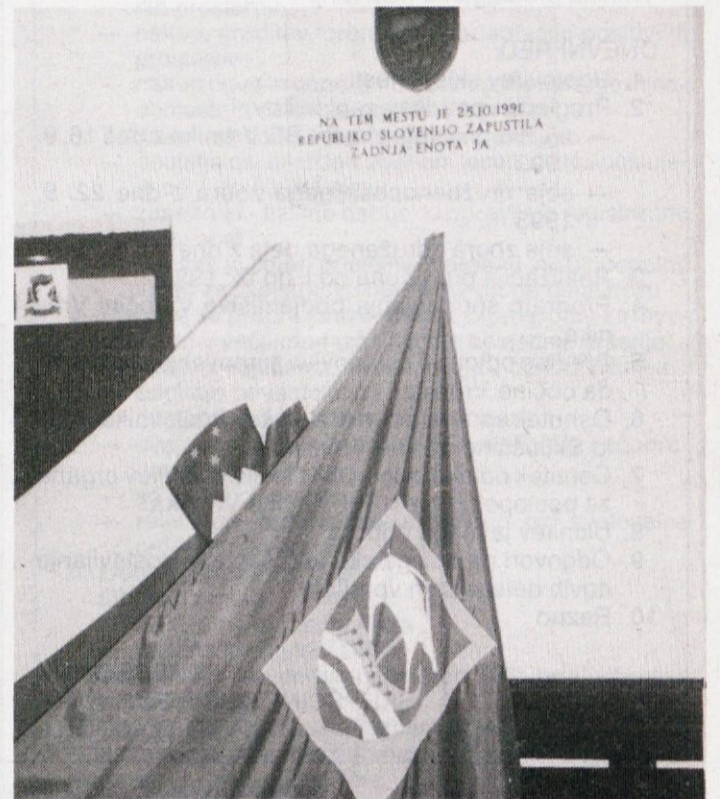
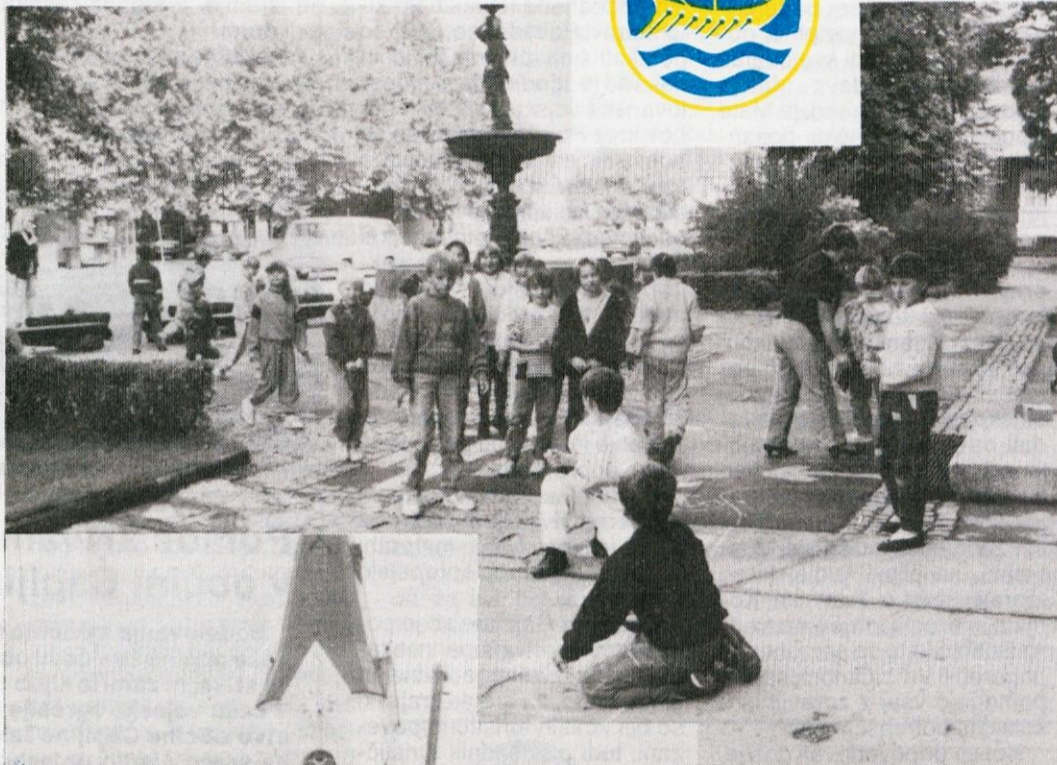
Če bi denimo občina ne imela posluha za to, da imajo tudi mladi Vrh ničani glasbeni čuti, zdaj glasbena šola ne bi bila v novih prostorih. Za osrednje slovenske politike je vselej veljalo, da so imeli malo glasbenega čuta, raje so poslušali koračnice kot nežne zvoke godalnega kvarteta. Začuda, tudi v demokraciji se to ni dosti spremenilo.

Podobno velja tudi na drugih področjih. Denimo v zdravstvu. Tam se bije veliki boj za izpolnjevanje normativov, koliko zdravnikov bo in kje bodo, kakšne bodo pravice bolnikov itd. Vendar je potem od kraja, kjer imajo tako službo, odvisno, kakšna bo oprema in kaj bo imel zdravnik vzeti v roke. Na notranjih straneh časopisa pišemo o tem, kako bi v vrhniškem zdravstvenem domu radi kupili napravo za ultrazvok in razmišljajo, kako sestaviti finančno konstrukcijo. Morda jim bo z darežljivostjo podjetij v občini, ne samo starih, ampak tudi novih, to uspelo. V civilizirani Evropi za tako dobroto veljajo davčne olajšave.

V glavnem gre za stvari, ki so bile včasih razumljive same po sebi, danes pa niso več.

O tem se danes razmišlja, ko je kar nekako potihnilo glasno govorjenje o novih občinah, ki naj bi nastale iz starih. Vsakdanje težave povzročajo, da se taka revolucija z drobitvijo sedanjih občin ne bo kar zgodila.

TONE JANEŽIČ

Oktober je lep mesec

TELEFONSKA NAPELJAVA II. FAZA

To je dobra poteza! Sosedov ni treba prositi za prekop; tako ne bomo uničili rožic in asfalta tistim, ki že imajo telefon.

Oktober je bil v vrhniški občini dokaj bogat mesec. Tudi če občinska skupščina ni zasedala, se je pa dogajalo toliko drugega, da politike pravzaprav ni bilo pogrešati.

Na gostilni Malči na Stari Vrhniki so odkrili spominsko ploščo, ki bo odslej naprej spominjala na odhod zadnjega vojaka že osovražene JLA z Vrhnike.

V župnijski cerkvi so v stolp po blagoslovu z dvigalom potegnili dva nova zvonova, včasih edino sredstvo, ki je ljudi obveščalo o pomembnih dogodkih, danes nas privlači le še pesem zvonov.

V Gonarsu je bila spominska slovesnost ob petdesetletnici osvoboditve tamkajšnjega fašističnega taborišča. Kostnica bo vselej spominjala na strahote vojne in nasilja.

Otroci na Vrhniki pa so porisali šolski vhod. O tem in podobnem berete v tej številki.

Na podlagi določil Statuta občine Vrhnika (Ur. list SRS št. 31/79, 5/82 in 2/87), Poslovnika Skupščine občine Vrhnika ter sklepa Predsedstva Skupščine občine Vrhnika

SKLICUJEM

26. SKUPNO SEJO ZBORA ZDRUŽENEGA DELA, ZBORA KRAJEVNIH SKUPNOSTI IN DRUŽBENOPOLITIČNEGA ZBORA SKUPŠČINE OBČINE VRHNIKA, ki bo v

ČETRTEK, 11. 11. 1993 ob 17.00 uri v mali dvorani Doma Ivana Cankarja.

Za nemoten potek in delo zborov Skupščine občine Vrhnika predlagamo naslednji

DNEVNI RED:

1. Ugotovitev sklepčnosti
2. Pregled in potrditev zapisnikov
 - 25. skupne seje zborov SO Vrhnika z dne 16. 9. 1993
 - seje družbenopolitičnega zbora z dne 22. 9. 1993
 - seje zbora združenega dela z dne 23. 9. 1993
3. Realizacija proračuna od I. do IX. 1993
4. Program spodbujanja podjetništva v občini Vrhnika
5. Predlog odloka o ustanovitvi stanovanjskega sklada občine Vrhnika
6. Osnutek sprememb in dopolnitev Poslovnika o delu Skupščine občine Vrhnika
7. Osnutek odloka o določitvi števila sodnikov organa za postopek o prekrških občine Vrhnika
8. Ukinitve javnega odbora
9. Odgovori na delegatska vprašanja in postavljanje novih delegatskih vprašanj
10. Razno

PREDSEDNIK
SKUPŠČINE OBČINE VRHNIKA
VINKO TOMŠIČ, I.r.

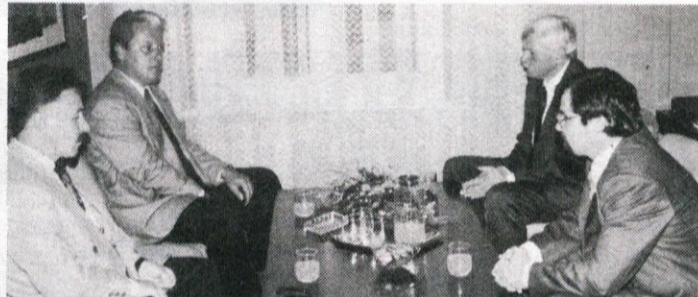
NACIONALNA STRANKA DELA Na strani ljudstva

Mesec je naokrog in spet se nam ponuja priložnost, da na tem mestu napišemo nekaj besed. Že vnaprej se vam, spoštovani občani, opravičujemo za naš jezik. Žal v stranki nimamo strokovnjakov in leporočnikov, ki bi znali vrteti besede sem ter tja in jih postavljati tako, da bi prijale razvajanemu ušesu pa tudi preprostem človeku. Dostikrat se nam primeri napaka, ki pa je storjena nehote /verjemi-te!/, saj je postavljanje vejic in drugih znakov te vrste tudi umetnost. Mogoče pa tudi želimo, da bi ljudje občutili, da se v stranki hočemo postaviti na stran ljudstva, ne pa na stran tako imenovanega »novega plemstva«. Ker nam pač ne morejo očitati lažnih obljub na volitvah / smo nova stranka! /, nam očitajo druge grehe. Sicer pa je tudi očitanje napak demokracija, saj jih očitamo tudi mi drugim.

Pač pa počemo in nimamo takih namenov, da bi se preoblačili in menjali dlako. Tisto zgodbo o volku in njegovi dlaki verjetno vsi poznate. Lahko se samo sprehodite po številkah Našega časopisa za nekaj let nazaj, pa boste videli, kako se najbolj zagrižen »antikrist« in »komsomolec« hitro spreobrne, če je pač taka potreba časa. Inercija takega zaporedja se lahko nadaljuje tudi v prihodnosti. Zdaj se gredo patrioti tudi tisti, ki so nam zagreto priporočali bratstvo, socializem ali pa bratenje s tujo soldatesko.

Ne obljublamo »stotisoče« delovnih mest / naj kar oni odkupijo pol poslopja »drenovške« šole in zaposlijo množico delavcev, če so že obljubili! / in evropezacije tistega, kar je že evropsko. Nočemo igrati nogometa s prazno žogo s tistimi, ki so si sodnika kupili že nekaj tekem prej.

Se pa strinjamo z gospodom urednikom, ki meni, da spodaj podpisani gospod iz prejšnje številke, ki piše v

Notranji minister Ivan Bizjak na Vrhniki

Ob odprtju nove glasbene šole na Vrhniki, to je bilo 8. oktobra 1993, sta župan Vinko Tomšič in predsednik IS Vili Granda pripravila sprejem za notranjega ministra Ivana Bizjaka v županovi pisarni na Vrhniki. Sprejema se je udeležil tudi načelnik oddelka za notranje zadeve Cveto Mole. Ta je ministru tudi razkazal prostore oddelka za notranje zadeve v skupščinski stavbi. Razgovor je potekal predvsem v smislu zagotovil ministra za notranje zadeve, da bi s skupnimi močmi pričeli obnavljati bivši samski dom JA, kjer bi prostore dobila vrhniška policija ter oddelek za obrambo občine Vrhnika. Ivan Bizjak si je prostore samskega doma ogledal in ugotovil, da so prostori primerni za policijsko postajo ter da tudi sredstva za obnovo ne bi bila prevelika, saj je notranjost v dobrem stanju. Kako pa bo mogoče zagotoviti sredstva, pa ni obljubil nič določenega.

Po neuradnih vesteh pa smo izvedeli, da se na tem področju le nekaj premika in da je bil sprejem ministra Bizjaka le uspešen, da bo dom čimprej obnovljen.

S. S.

imeni naše stranke, nima aparata za preverjanje dejstev. Dejstvo je, da v stranki do izida številke nismo vedeli, kako in kaj se bo napisalo, saj so stvar v roke prevzeli tisti, ki so mislili, da so sami sebi dovolj in da zanje statut stranke ne velja. Zdaj so že »bivši« člani, odgovornost za njihovo pisanje pa prepuščamo njim. Žal črna pika ostane in se zavedamo, da jo bo težko oprati.

Tistim, ki se sklicujejo na evropska načela o podeljevanju državljanstev, pa želimo povedati, da so jabolko prerezali malo preveč na stran tujega in na račun svojega. Slovenija ni Francija ali Anglija, ki od daleč oapzuje in modruje, da bi za nas bilo najbolje, če bi šli spet nazaj v Jugoslavijo. Ko ne bodo več potrebovali Slovenije - sanitarnega kordona, si bodo na vse kriplje prizadevali, da nas »tja dol« spet porinejo ob pomoči »zdravih sil«, ki jim je usode lastnega naroda malo mar, seveda. »Zdrave sile« smo pa že okusili, še živ je spomin nanje.

Nacionalna Stranka Dela
Občinski Odbor Vrhnika

OBISK IZ ČAPLJINE

Povezave čez nove meje

Sredi oktobra je vrhniško občino obiskala delegacija nekdanjopobratene občine Čapljina iz Hercegovine, ki je zdaj tam, kjer je središče Herceg Bosne. Ljudje v delegaciji so bili novi, saj je vojna vihra odnesla marsikatero dosedanjega znanca iz tistih krajev, nekatere v grob, druge v izgnanstvo.

Čapljinsko delegacijo na Vrhniki je zdaj vodil sedanji predsednik občine Pero Marković, ki je obenem podpredsednik HDZ za celotno območje BiH, pa tudi svetovalec za zunanje zadeve Mateja Bobana. Kot je znano, je Mate Boban na skupščini bosanskih Hrvatov pred kratkim razglasil hrvaško republiko, ki zajema celotno območje zahodne Hercegovine.

Prvi ponovni stik je pravzaprav vrhniška občina navezala v prvem letu vojne v BiH, ko so tja s posebnim tovornjakom poslali nujno humanitarno pomoč. Za to pomoč so se zdaj obiskovalci zahvalili in povedali, da je zdaj prav na območju njihove občine nekaj nad deset tisoč pregnancev iz krajev, ki so jih zasedli bodisi Srbi in v zadnjem času še bolj Muslimani, se pravi ljudje, ki so morali v svet iz Travnika, Kojnice in drugih krajev v osrednji Bosni. Za to so se ponovno priporočili Vrhnčanom, naj jim pomagajo vsaj z zdravili in s šolskimi potrebščinami.

Kot so pripovedovali gostje,

s seboj so pripeljali tudi poverjenika HVO Čapljine za obnovo, so letos poželi precej pšenice, tako da je imajo za svoje potrebe dovolj, z njo lahko pomagajo tudi drugim, težave jim delajo pregnanci, ki jih tudi morajo hraniti. Omenili so tudi, da zelo dobro potekajo pota pomoči, ki jih zanje zbiražo Hercegovci iz različnih koncev sveta, saj bi se brez njih težko opremili za težavne razmere tik ob fronti, ki je od Čapljine oddaljena le kakih 25 kilometrov. Povedali so, kako so potekali boji za vojašnico in kako se je zgodilo, da je jugoslovanska vojska zapustila njihov kraj. Po drugi strani so se pohvalili, da jim električnega toka ni nikdar zmanjkalo. Marsikateri Vrhnčan, ki je v delegaciji v prejšnjih letih obiskal Čapljino, je videl hidroelektrarno, ki jo imajo v hribu nad mestom, kjer pretakajo vodo iz zgornjega v spodnje jezero. Naprave so zaščitene in pod zemljo, tako da jim ne more do živga tudi najtežje topništvo. Zunanje instalacije pa seveda lahko popravljajo.

Povedali so tudi, v kakšnih razmerah živijo ljudje na robu fronte in o objokanih materah, ki na zadnjo pot spremljajo svoje sinove.

Z gosti iz Čapljine se je pogovarjal vrhniški župan, nekateri člani izvršnega sveta in glede na to, da gre za kraje, ki so bili včasih turistično povezani, tudi predsednik turističnega društva.

Gostje so s seboj prinesli nekatera dela, ki jih imajo varno spravljena, kot so rekli, ki so jih številni likovni umetniki izdelali v njihovi likovni koloniji v Počitelju. V Ljubljani so namreč odprli razstavo nekaterih del iz te kolonije, ki so na ogled v Cekinovem gradu v Ljubljani. Povedali so, da je navadna sovražna propaganda, ki jim očita, da so likovna dela razprodali in denar porabili za svoje potrebe. Tudi slovenski likovniki so radi odhajali v Počitelj, kraj, kjer je likovna umetnost živel in kot upajo, bo tudi preživela.

Vsekakor gre danes za novo kvaliteto stikov med nekdanjopobratena občina. Prejšnje pobratenje je pač temeljilo na tem, da je bila kot osvoboditeljica Vrhnike in drugih krajev v tej občini vselej omejena 29. hercegovska divizija, ki je maja 1945 prikorakala čez Vrhniko in odšla naprej osvobajati Ljubljano. Zato ima tudi Ljubljana nekaj ulic, ki se imenujejo Trebinjska in po omenjeni diviziji. V prihodnje

bo verjetno to pobratenje razen na spominih na minula leta temeljilo tudi na gospodarskem povezovanju, če ga bo kmalu mogoče spet postaviti na noge, glede na to, da tudi obiskovalci niso bili prepričani o naglem koncu vojne v BiH. Kot so povedali, organizirajo Nemci danes svojo pomoč njihovim krajem tako, da so na nekaj več kot 100 parcel pripeljali vse gradivo za postavitev hiš pod streho, denarja pa jim ne izročijo. Podobno ravnajo tudi drugi.

Vsekakor pa je bilo na Vrhniki zanimivo slišati za stališče ene od v vojno vpletenih strani v BiH. Gostje so do Vrhnike in obenem tudi Ljubljane,

kjer so obiskali župana Strgarja, prišli s kongresa HDZ, kjer so dejavno sodelovali. Vsekakor so poskušali pojasniti tudi problem, ki je nastal s tem, da je Herceg Bosna prepovedala na svojem območju promet z osebnimi avtomobili, ki imajo slovensko registrsko tablico. Dejali so, da tudi slovenski ukrep, ki ne priznava njihovih registrskih tablic, odraža določeno nerazumevanje položaja v Bosni in Hercegovini. V njihovem interesu pa je, so rekli, da se nespornost zgleda. Za to pa bodo seveda potrebna diplomatska pota, so dobili odgovor.

Nedvomno pa gre za odposlanstvo dobre volje, ki naj poveže natrgane vezi s kraji, kjer ima marsikateri vrhniški občan, kot pravijo, svoje znance.

Obisk gostov iz Čapljine na sedežu vrhniške občine

Pomoč žrtvam vojne v občini Čapljina

Sodelovanje z občino ČAPLJINA iz BiH, s katero je naša občina še v času obstoja SFRJ navezala tesnejše stike, ni zamrlo kljub tragičnim vojnim dogodkom. V času vojaške agresije na našo državo, je Predsedstvo občine Čapljina takoj ponudilo pomoč, ki pa je na srečo nismo potrebovali. V preteklem letu pa je občina Vrhnika uspešno organizirala zbiranje pomoči v materialu in prispevke številnih podjetij in vrhniških obrtnikov uspela vročiti neposredno ogroženim v Čapljini.

16. 10. 1993 so bili predstavniki občine Čapljina na obisku na Vrhniki z namenom, da se zahvalijo za dosedanje pomoč. V razgovoru smo ugotovili, da so življenjske razmere tamkajšnjih prebivalcev kljub prekinitvi vojne še vedno težke. Dnevno se srečujejo s problemi pri izobraževanju otrok, pri zdravstvenem varstvu prebivalcev. Primanjkuje jim šolskih potrebščin, zdravil, sanitetnega materiala in predmetov za osebno higieno zlasti najmlajših prebivalcev.

Odločili smo se ponovno pozvati vsa podjetja in obrtnike ter občane naše občine, da tudi tokrat izkažejo pripravljenost pomagati ljudem v stiski. Poleg pomoči v materialu (šolske potrebščine, zdravila, sanitetni material, predmeti za osebno higieno) bi bili primerni tudi denarni prispevki.

Pričakujemo, da boste pripravljeni tudi tokrat pomagati. Ne pridružimo se tistim, ki trpljenje teh ljudi že odpravljajo na stranski tir. Vsi, ki se boste odločili za človekoljubno pomoč, sporočite to v čimkrajšem času tajništvo občine Vrhnika, telefona številka 755-157, kjer se boste dogovorili o dostavi prispevkov. Denarne prispevke boste lahko nakazali na žiro račun 50110-678-54154.

Za vaš posluš se vam v svojem imenu in v imenu prebivalcev Čapljine toplo zahvaljujem.

PREDSEDNIK
SKUPŠČINE OBČINE VRHNIKA
VINKO TOMŠIČ

Plakati na Vrhniki

V razvitem svetu ima plakat točno določen pomen, tako komercialen kot umetniški in seveda tudi z vidika ureditve prostora. Tega se v razvitem svetu že dolgo zavedajo, saj je plakat kot oblika oglaševanja na prostem povsod močno prisoten. Tudi pri nas se vedno več podjetij, društev in zasebnikov zaveda prednosti plakatiranja. Plakatiranje je bilo na začetku neorganizirano in neurejeno. Podoba Vrhnike je bila zaradi divjega plakatiranja videti zanemarjena, pa tudi sporočilnost plakatov je bila majhna. V začetku leta 1992 pa so se na Vrhniki pojavili novi plakatni panoji, značilni, da se je na tem področju začel uvajati red. Plakatne panoje je postavilo podjetje TAM-TAM, ki je zanje odgovorno. Plakatiranje se je po postavitvi panojev izboljšalo in divjega plakatiranja skoraj ni več. Počasi, toda vztrajno, se je na Vrhniki razvila kultura plakatiranja, ki bi bila lahko

vzor tudi drugim mestom.

V podjetju TAM-TAM so povedali, da jih zanima odziv prebivalcev Vrhnike, na postavljene panoje in njihov način dela. V ta namen so junija letos pripravili prvo izmed anket, s katerimi bodo odzive redno spremljali. V anketi je sodelovalo 80 Vrhnčanov. Večina anketirancev (80%) je opazila razliko med starim in novim stanjem v načinu plakatiranja. Večina anketirancev (68%) meni, da je nov način boljši. Skoraj vsi anketiranci so bili zadovoljni, ker plakatiranje poživlji prostor in, kot je

dejala mlada anketiranka, imajo občutek, da se nekaj dogaja in mesto živi. Všeč jim je bilo tudi, da okoli panojev ni več umazanije in ostankov potrganih plakatov. Več anketirancev je motilo, da imajo vrhniška podjetja premalo plakatnih akcij, nezadovoljni pa so bili tudi z estetskim videzom samih panojev. Zato se je po-

djetje TAM-TAM odločilo panoje obnoviti in nadomestiti z novimi, sodobnimi. Zaščitni znak novih panojev in tudi panojev na novih lokacijah, ki jih pripravljajo, bo rumena barva, pripravljajo pa še druge novice, o katerih bodo naročnike

še obvestili. Ker so nekateri anketiranci pogrešali jasne informacije o izvjalcu plakatiranja, bodo v prihodnje na panojih jasno vidne oznake podjetja z osnovnimi informacijami. V podjetju TAM-TAM so nas opozorili, da so jim vandali uničili dva panoja, in na kršilce odloka o plakatiranju, ki nadomeščajo svoje plakate na njihove panoje. Največ prglavic jim povzročajo tisti, ki

plakate na pano pritrdijo s kovinskimi sponkami. Take sponke je težko in zamudno odstranjevati, kar pa morajo storiti, saj so na kakovost svojega dela in panojev ponosni in to želijo ohraniti. Da bi bila plakatna akcija v celoti kakovost-

na, želijo naročnike plakatiranja opozoriti, da morata biti kakovostna tudi papir in tisk plakata. Za vse, ki še ne vedo: na Vrhniki zastopa podjetje TAM-TAM Turistična agencija PAV, Cankarjev trg 4, kjer sprejemajo plakate oz. kjer dobite informacije.

Občina Vrhnika je z odlokom v Urad. listu RS št. 36/92 prepovedala vsakršno neorganizirano lepljenje plakatov. Ureditev plakatiranja pa je v interesu nas vseh: tistih, ki imamo plakate radi in nam pomenijo poživitev, kot tudi tistih, ki jim plakati niso všeč ali pa jih celo motijo. Plakate je dovoljeno lepiti samo na določena mesta in organizirano. Tako je njihova učinkovitost največja, prav tako pa so posegi v prostor na tak način najmanjši. Prednost občine Vrhnika pred drugimi je, da se je tega dovolj zgodaj zavedla in to področje tudi uredila.

Ani Boškic

DISPANZER ZA ŽENE VSAK DELAVNIK

Potrebovali bi še ultrazvok

Ginekološka ordinacija je sicer doslej v vrhniškem zdravstvenem domu že delovala, toda ne vsak dan in samo ob popoldnevih. Od septembra je drugače. S prihodom dr. Marije Koželj kot specialiste ginekologinje v vrhniški zdravstveni dom se je začelo kontinuirano delo. Pri tem je vodstvo zdravstvenega doma sicer vztrajalo že lani, saj je po vseh zdravstvenih normativih glede na to, da na področju občine živi vsaj 8000 žensk, ta že dolgo upravičen tudi do dispanzerja za ženske, vendar se lani to še ni moglo zgoditi, na odločno vztrajanje se torej letos je. Težava je bila tudi v izbiranju ustreznega specialista, mlajši kandidati, ki še niso opravili specializacije in bi morali skozi to učno obdobje, pa tudi še ne bi mogli takoj opravljati tega dela.

S prihodom dr. Koželjeve v vrhniški zdravstveni dom se je torej začelo obdobje normalnega rednega delovanja, čeprav ambulanta ni popolna, marsikaj od opreme še manjka, manjka tudi še ena medicinska sestra, da bo delo dobro porazdeljeno.

Manjka pa tudi še nekaj opreme, ki bi si jo za normalno dejavnost želeli. Tu gre predvsem za ultrazvok, saj si sodobne ginekološke obravnave pacientk danes skoraj nikjer na svetu ni mogoče zamisljati brez tega dragocenega diagnostičnega pripomočka.

Nekaj najnujnejših korakov v tej smeri so v vrhniškem zdravstvenem domu že naredili. Odprodali so stari rentgenski aparat in s tem pridobili nekaj denarja, vendar ga še precej manjka. Zato so na nekatera večja podjetja v občini naslovili pisma s prošnjo, naj jim pomagajo pri nakupu. Nekatera podjetja so se odzvala, od drugih odgovor še pričakujejo. Naprava namreč stane okrog 120.000 nemških mark, z dosedanjim razporejanjem denarja so dobili nekaj nad polovico vsote, drugo pa bo tre-

ba še zbrati.

Zato se tudi obračajo na vrhniško prebivalstvo, zlasti na bolj premožne ljudi, naj imajo posluh tudi za tako pomembne dejavnosti in nakupe. Glede na to, da se vsaka nosečnica vsaj nekajkrat med nosečnostjo sreča z zdravnikom, da lahko samo usposobljena zdravnica pomaga pri začetnih življenjskih težavah mladih deklet, da imajo tudi ženske v zrelih letih svoje probleme, je ta diagnostična naprava zelo koristna in bi močno dvignila kakovost zdravstvene storitve pri domačem zdravniku. Če nič drugega bi odpadlo dolgo čakanje na tovrsten pregled v Ljubljani, kamor morajo napotiti vse, ki je zanje tak pregled potreben.

Brez dvoma bo k temu kupu denarja, ki je potreben, moral nekaj dodati tudi ustanovitelj zdravstvenega doma, to pa je vrhniška občina, ki ima sicer posluh za razvijanje zdravstvenih standardov, vendar včasih v proračunu tudi preprih.

Letošnja težava zdravstvenega doma namreč je, da je bilo treba obnoviti in zamenjati že dotrajana okna, skozi katera je pihalo, kar je stalo 13 milijonov tolarjev, kar pomeni dobro gospodarjenje, saj jim je kot amortizacija za celo leto priznanih le 8 milijonov tolarjev, s čimer pa ne vzdržujejo samo zgradbe, ki ni ravno najmlajša, temveč tudi aparature, na primer EKG, laboratorijsko opremo itd.

Če zdravstveni dom zdaj torej ne dobi naprave za ultrazvok, bo delno osiromašil svojo storitev. Doslej so namreč že imeli prenosnega, ki jim ga je posodila firma Aloca iz Švice, toda zdaj so ga odnesli, ker so ga potrebovali za razstavo. Vrhniški zdravstveni dom torej razmišlja o stacionarni napravi, ki bi bila ves čas pri njih, saj jim naprava zelo olajšuje delo.

Ginekološki dispanzer na Vrhniki zdaj deluje vsak dan v tednu od ponedeljka do petka, štiri dni dopoldne, ob torkih pa

popoldne. Vidi se, da so ženske kar lepo sprejele novo zdravnico, ki je prišla iz zdravstvenega doma na Viču v Ljubljani, kajti naval v čakalnici je zdaj v začetku velik, v ambulanto pride na dan od 30 do 50 pacientk različnih starosti. V čakalnici sicer gneče ni videti, saj obiskovalke naročajo na uro, tako da se v času, ko ambulanta dela, lahko zvrstijo, čas za ordinacijo pa je od 7. do 13. ure. Sreda je določena kot dan za svetovalnico. Telefonska številka je 754-160, pravijo, da jih kar pokličite.

Kot verjetno povsod drugod, nekatere ženske redno hodijo na pregled h ginekologom, spet druge pa se tega obiska nekako bojijo. Zavedati pa se je treba tega, pravi dr. Marija Koželj, da so preventivni pregledi nujni, zaradi načina življenja se je znižala spodnja meja zelo pogoste obolevnosti za rakom na materničnem vratu, ki je ozdravljiv, če je došti zgodaj odkrit. Ženska po 40. letu starosti naj se torej vsaj vsako leto enkrat zaupa zdravniku, ki ji bo pomagal, če bo v težavah. Kajti naloga takega dispanzerja ni le v tem, da zdravi bolne, temveč da svetuje tudi zdravim prej, preden bi zaradi neznanja za- bredle v bolezen ali bi bolezen

opazile, ko bi bilo že prepozno.

Seveda je naloga takega dispanzerja tudi spremljanje nosečnosti. Dr. Koželjeva pravi, da naj bi vsaka nosečnica vsaj osemkrat v nosečnosti prišla na pregled, od tega naj bi jo dvakrat pregledali z ultrazvokom, če želimo, da bi nosečnost potekala pod zdravniškim nadzorstvom, da ne bi bilo nepredvidenih zapletljajev. Kadrovsko okrepjena ambulanta pa bo poskrbela tudi za priprave na porod.

Načrti so še večji. Dispanzer za ženske naj bi postal tudi tisto središče, kjer bi tudi šolarke dobile prve informacije pri vzgoji za materinstvo, predvidena so tudi predavanja za prosvetljevanje odraslih na področju, o katerem marsikdo misli, da vse ve, pa je začuda znanje še precej pomanjkljivo.

Ob obisku v zdravstvenem domu je bilo opaziti tudi drobnopozornost, ko so je obiskovalke deležne zdaj: prej so morale čakati na odprtem hodniku, zdaj so ambulanto preselelili za dve sobi naprej in v pregajeno čakalnico. Ni veliko, vendar v zdravstvenem domu trdijo, da je tudi to del zdravstvene ponudbe, kjer se pacient ne sme počutiti kot številka.

Na podlagi 8. člena Pravilnika o dodeljevanju posojil iz sredstev občinskega proračuna za pospeševanje razvoja podjetništva v občini Vrhnika je Izvršni svet Skupščine občine Vrhnika na svoji 123. seji dne 20. 10. 1993 sprejel

SKLEP O RAZPISU ZA DODELITEV POSOJIL IZ SREDSTEV OBČINSKEGA PRORAČUNA ZA POSPEŠEVANJE RAZVOJA PODJETNIŠTVA V OBČINI VRHNIKA

Vsebinski in pogoji razpisa:

- Skupen znesek razpisanega posojila znaša: 24.000.000,00 SIT
- Namen posojil:
 - nakup, urejanje in opremljanje zemljišč in pridobivanje projektnih dokumentacije za gradnjo poslovnih prostorov
 - nakup, graditev, prenovo ali adaptacijo poslovnih prostorov
 - nakup nove in generalno obnovljene opreme in domačinskih delov za popravilo opreme
- Zahtevek za dodelitev posojil lahko oddajo:
 - podjetja oz. družbe v zasebni lastnini, ki zaposlujejo od 1 do 50 delavcev
 - zasebniki - fizične osebe, ki opravljajo registrirano dejavnost
 - občani, ki so pri pristojnem organu vložili popolno vlogo za registracijo obrtne ali druge dejavnosti
- Posojila se prednostno dodeljujejo prosilcem za investicije, ki v večji meri izpolnjujejo naslednje kriterije:
 - sedež podjetja oz. zasebnika je v občini Vrhnika
 - odpirajo nova delovna mesta
 - dajejo pozitivne ekonomske učinke
 - uvajajo sodoben tehnološki in ekološko neoporečen delovni proces
 - so izvozno usmerjene
 - realizirajo proizvodne, inženiring oz. svetovalne programe in projekte
- Doba vračanja: do 5 let
Obrestna mera:
 - 10% letna obrestna mera
 - valutna klavzula v DEM

Višina posojila se dodeli največ do 50% predračunske vrednosti posojila.

Znesek posojila po posameznem prosilcu praviloma ne sme presežati 20% mase sredstev, namenjene za pospeševanje razvoja podjetništva.

Do 50% razpisne mase za posojila je prioriteto namenjena za prosilce, ki bodo delovali v Podjetniško obrtni coni Pod Hruševco.

Posojiljemalec začne vračati posojilo ob koncu trimesečja najkasneje po preteku šestih mesecev po podpisu posojilne pogodbe, nadaljnje obroke pa v enakih zneskih po preteku vsakega trimesečja, katerih zapadlost je določena v pogodbi o posojilu.

6. Zadnji rok za oddajo prošenj je 30 dni po objavi. Prošnje s potrebnimi dokazili naj prosilci oddajo na naslov: LB d.d., Ekspozitura Vrhnika, Trg Karla Grabeljška s pripisom: za razpis. Nepopolnih prošenj ne bomo upoštevali.

7. Prošnji za posojilo morate priložiti naslednjo dokumentacijo:

- ime, priimek oziroma firma, naslov obratovalnice oziroma podjetja, opis in predračunska vrednost investicije ter višina zaprosenega posojila
- potrdilo o vpisu obratovalnice v register obratovalnic oziroma sklep o vpisu podjetja v sodni register (registracija podjetja z vsemi prilogami) in dovoljenje za opravljanje dejavnosti ali potrdilo, da je občan pri pristojnem občinskem upravnem organu vložil zahtevek za izdajo obrtnega dovoljenja ter priložil vse predpisane dokumente za ustanovitev obratovalnice oziroma dovoljenja za opravljanje dejavnosti podjetja
- potrdilo o plačanih obveznostih državi
- dokazila glede na namen posojila: pri nakupu poslovnih prostorov kupoprodajno pogodbo, overjeno na sodišču; pri gradnji ali adaptaciji poslovnih prostorov, če je prosilec lastnik, zemljiškoknjižni izpis oziroma dokazilo o lastništvu, gradbeno dovoljenje oziroma priglasitev del in predračun; pri gradnji ali adaptaciji poslovnih prostorov, če je prosilec najemnik, soglasje lastnika oziroma upravljalca poslovnih prostorov, da dovoli opravljanje nameravanih del in gradbeno dovoljenje oziroma priglasitev del, ter zemljiškoknjižni izpis oz. dokazilo o lastništvu ali pravici uporabe na ime lastnika oz. upravljalca, najemno pogodbo, ki mora biti sklenjena najmanj za dobo vračanja posojila in predračun; pri nakupu nove opreme ali generalni obnovi opreme predračun ali račun oz. kupoprodajno pogodbo
- če odgovorna oseba podjetja še ni v delovnem razmerju v tem podjetju, pisno izjavo ustanoviteljev podjetja, da bo odgovorna oseba sklenila delovno razmerje v tem podjetju najkasneje v šestih mesecih po odobritvi posojila
- dokazilo o kreditni sposobnosti prosilca, ki je za fizično osebo - zasebnika: davčna napoved za leto 1992 in podatke o poslovanju v letu 1993 (obrazec) ter prikaz denarnih tokov po letih za celotno obdobje vračanja kredita; za podjetja pa investicijski program (elementi v obrazcu), zaključni račun za leto 1992 (bilanca stanja in bilanca uspeha), podatke bilanco uspeha za obdobje I-VI/93 ter tekoči podatki o poslovanju v letu 1993 (obrazec).
- Izvršni svet Skupščine občine Vrhnika bo sprejel sklep o dodelitvi posojil v 30 dneh po končanem zbiranju prošenj. Prosilci bodo sprejeli sklep v 8 dneh po sprejemu.
- Potrebne obrazce in informacije dobijo prosilci na sedežu LB d.d., Ekspozitura Vrhnika, vsak delovni dan (od ponedeljka do petka) med 9.00 in 13.00 uro.

TURISTIČNO DRUŠTVO BOROVNICA

Načrtov je precej

Borovniško turistično društvo zdaj že oblikuje svoj program. Razen upravnega odbora imajo zdaj tudi že gospodarsko komisijo in propagandno promocijsko komisijo, kar vse naj spodbudi živahno dejavnost društva.

V načrtu imajo nekaj akcij. Med drugim prvo, da bodo uredili svoj kraj tako, da se bo vedelo, kje kaj je in kako se naj turist, ki vanj zaide, v njem tudi znajde in najde poti do turističnih znamenitosti. Postaviti nameravajo, seveda v soglasju z občinskimi službami, panoje, ki bodo opozarjali na turistične točke in zanimive zgradbe.

Predvsem bodo morali v kratkem času doseči vsaj to, da jim bodo prireditelji različnih prireditev sporočali svoje

namene, ne le zato, da bi nadzirali njihovo delo, kot je marsikdo zmotno mislil, temveč da bi prireditve koordinirali, kajti že večkrat se je zgodilo, da so maloštevilno borovniško občinstvo ob isti uri in na isti dan vabili različni prireditelji, pa potem noben ni imel veliko občinstva. Temu se da torej odpomoči tako, da se med seboj dogovorijo in da o name-nih obvestijo tudi druge.

Akcij je še nešteto. Tudi za lepšo podobo kraja bo treba poskrbeti, da bo Borovnica z okolico zaživela kot turistični kraj. Ni tam samo ena točka, ki vabi, to je znameniti Pekel, so tudi drugi kraji, kjer bo treba prinesiti zavest, da se da tudi na turističnem področju marsikaj narediti, če bo le kaj sloge med oblikovalci turistične ponudbe.

Ne nazadnje se bolj domiselni gostinci že zdaj na svojo pest lotevajo marsikaterih akcij, ki jim lepo uspeva, usklajeno delovanje med njimi pa bi Borovnici gotovo prineslo kaj več.

Dogovoriti se bodo tudi morali, kje je prostor za prostovoljno društveno delo, kje pa je ob turističnem društvu tudi gospodarski interes, kaj je vse gradivo za premišljevanje v dolgih zimskih mesecih.

VRHNIČANI

vabimo vas, da se 1. novembra ob 9. uri udeležite spominske svečanosti pri grobnici na Drčli. Na svečanosti pričakujemo tudi prapore društev in organizacij. Organizacija ZB NOB Vrhnika

GMC TRGOVINA IN SERVIS
Cankarjev trg 1 Vrhnika
TEL. 755 - 384

PRODAJA

ŠKODA
Favorit, Forman, Pick-up

HYUNDAI
Pony, Lantra, Scoupe, Sonata

NOVO: Hyundai Grace (kombi)

Vozila imajo garancijo in zagotovljen servis
Možnost lizinga ali kredita za imetnike kartice LB d.d.

PRODAJA IN MONTAŽA

- dodatne opreme
- avtomobilskih alarmov
- centralno zaklepanje
- elek. dvigovanje šip
- avtoakustike

Delovni čas: 9-12 15-18
sobota 9-12

V.I.P. Vrhniški inkubator podjetništva d.o.o. bo z 2. 11. 1993 pričel s svojo dejavnostjo na Tržaški cesti 23 (bivši prostor tajništva glasbene šole). Vse, ki želite pričeti s samostojno dejavnostjo, ste v fazi preoblikovanja, imate vprašanja s področja podjetništva, potrebujete informacije oz. storitve, vabimo da se oglasite v prostorih V.I.P.-a.

V.I.P. d.o.o. izvaja brezplačno splošno svetovanje s področja podjetništva in obrti ob sofinanciranju s strani občine Vrhnika in Ministrstva za gospodarske dejavnosti (preko konzorcija BIG-slovenski podjetniški centri). Možna predhodna najava po tel. 755-820.

PIZZERIJA BOTER IN GOSTILNA MOST V MARIBORU

Odlična predstavitev

Od 30. 9. do 4. 10. 1993 je v Mariboru potekal prvi mednarodni sejem gostinstva in turizma pod imenom GOST TUR, sočasno pa je potekal tudi tradicionalni 40. gostinško-turistični zbor Slovenije, ki sta se ga tudi letos udeležila vrhniška predstavnik Pizzerija Boter in Gostilna Most.

Na sejmu GOST TUR je sodelovalo 216 razstavljalcev, od tega 65 tujih iz 15 držav. Na ogled je bila naj sodobnejša gostinska oprema pa tudi potrebščine. S pestro turistično ponudbo pa so se predstavila turistična društva in podjetja iz vseh koncev države.

V času sejma in zbora se je zvrstilo več kot sto spremljajočih prireditev, med katerimi so bila: posvetovanja o temah leto turizma, kakovost na področju turizma, podjetništvo v turizmu, razvoj turistične dru-

stvene dejavnosti, informatika v turizmu, tradicionalna trgatav najstarejše trte na svetu, razstave kulinarčnih in slaščičarskih izdelkov, hladno plega bifeja ter propagandnega materiala in spominkov, tekmovanje barmanov, tekmovanje v pripravi dietnih jedi, štajerske kisle juhe, tekmovanje v kuhanju in postrežbi regijskega menija, tekmovanje v poznavanju slovenskih vin, tekmovanje sobaric in hotelskih receptorjev, tek s pladnjem in steklenico ter kozarci...

Na sejmu GOST TUR in zboru sta Vrhniko nadvse dostojno dostopala Pizzerija Boter in Gostilna Most. S svojo visoko kakovostno ponudbo sta v okviru omizja Ljubljana z okolico pogostila obiskovalce sprejema ob odprtju sejma GOST TUR.

Odlično pa sta nastopila tudi na razstavi spominkov in slaščičarskih izdelkov ter na tekmovanju barmanov. Gospa Nada Drašler je prejela bronasto priznanje za spominek (miniaturno sito z domačimi piškoti in flancati) in bronasto priznanje za slaščičarske izdelke, g. Aleš Ogrin pa je v mešanju brezalkoholne pijače prejel zlato priznanje.

Gospa Nada Drašler in gospod Franc Pišek ter vsi njuni sodelavci zaslužijo javno pohvalo, saj so s sodelovanjem na mednarodnem sejmu in zboru odlično predstavili tako lastno ponudbo kot tudi celotno vrhniško občino. Obljubili so, da se prihodnje leto na podobni prireditvi zopet vidimo, mi pa upamo, da v prihodnje Pizzerija Boter in Gostilna Most na takih prireditvah ne bosta tako osamljena kot doslej.

E. M.

Vrhniška podjetja razstavljala na sejmu Moderna hiša v Vidmu

Od 18. 9. do 26. 9. 1993 je v Vidmu potekal mednarodni sejem CASA MODERNA (Moderna hiša). Na tem sejmu je bilo na ogled vse, kar je potrebno pri graditvi in opremlitvi hiše ter ureditvi njene okolice. To je izredno obiskan sejem, saj si ga v povprečju ogleda 150.000 ljudi.

Tudi letos, že tretjič po vrsti, so se v okviru občine Vrhnika predstavila štiri podjetja: LIKO Vrhnika, ki je razstavil vhodna in notranja vrata, jedilniško garnituro in mozaični parket, Mizarstvo NOVAK, ki je v razstavnem prostoru postavilo pravo malo pisarno, MODNI DEŽNIK, ki se je predstavil z ličnim senčnikom, ter STENPLAST, ki je ponudil številne priročne izdelke iz plastike.

V množici več kot 500 razstavljalcev iz celotne Italije, Avstrije in Nemčije so bili Vrhničani edini slovenski predstavniki. Za svoje izredno kakovostno izdelane izdelke so prejeli kopicu pohval in vzpodbud ter pobud za bodoče sodelovanje. Vodstvo sejma nas je povabilo k sodelovanju tudi že za prihodnje leto, zato upamo, da bo vrhniška udeležba na tem sejmu postala tradicionalna. Vrhniški razstavniki so obiskala delegacija obrtnikov z Vrhniko.

E. M.

Svečka za brata

Bliža se dan mrtvih. Prižigamo sveče na pokopališčih in se ob grobu spominjamo naših pokojnih. Lepo je, ker je vse okrašeno in razsvetljeno, ko se znoči.

Na mojem vrtu, na neposvečenem kraju, tudi vsako leto gori svečka za mojega pokojnega brata Doreta, za katerega grob ne vemo. Prižgem jo zanj in obenem mislim na mnoge zamolčane Vrhničane, ki so izginili po vojni in samo Bog ve, kje ležijo njihove kosti.

Ali se ne bi zbrali tudi mi prizadeti sorodniki teh žrtev z Vrhniko, Verda in Stare Vrhniko in jim pripravili dostojno obeležje in slovesen simboličen pokop na domačem pokopališču? Mogočno bi jim zvonili novi zvonovi, ki smo jih včeraj sprejeli za svoje.

Naj ne bodo med zadnjimi kraji, ki so to dolžnost do svojih že storili. Saj Vrhničani marsikaj zmoremo s skupnimi močmi, pa bi tudi to, ali ne?

Joža Šiberl

NA IZBORU »NAJ NATAKARICA LETA 1993«

Slava Vovk tretja

Celjska dvorana Golovec je bila prizorišče izbora »naj natakarice« za leto 1993. Izmed devetindvajsetih finalistk si je za čimboljšo uvrstitev prizadevala tudi Slava Vovk, natakarica Pizzerije Boter z Vrhniko.

Polna dvorana gledalcev, predvsem pa navijačev, je napovedala oster boj za najboljšo natakarico. Tako je vsaka finalistka imela svoje navijače in najbolj glasni so bili navijači z Vrhniko, ki so prišli v Celje s posebnim avtobusom ter mnogimi osebnimi avtomobili. Golovec je odmeval z vzkliki Vrhnika, Vrhnika in plavi, plavi, kar pomeni našo vrhniško barvo. Zaplapolale so vrhniške zastave in transparenti PIZZERIJE Boter ter napis v podporo Slavi Vovk »NAŠI MAMI«, kot so jo imenovali navijači.

Dvorana je bila Vrhnika v malem. Pravo peklenko vzdušje so poleg vrhniških navijačev povzročili tudi drugi navijači svojih natakaric. Vseh gledalcev je bilo gotovo več kot 2000.

Pokrovitelji prireditve so bili: PIVOVARNA UNION, Gostilna Pečarič iz Ljubljane, Radio Slovenija in časopis Slovenske novice. Povezovala sta Mojca Blažej-Cirej in Črt Kanoni.

Natakarice so morale najprej pokazati, kako hitre so, in sicer tako, v kolikšnem času jim je uspelo potešiti žejo petih litrov vode. Natančnost so pokazale tako, da so v neoznačen kozarec 4 dl morale natočiti 2,5 dl čiste vode.

Seveda so se morale čimbolj približati 2,5 dl, sicer so prejele negativne točke. Tudi svojo spretnost so morale pokazati, saj se morajo v svojem poklicu večkrat kar akrobatsko gibati med mizami in gosti. V Golovcu pa so se morale izkazati v kolesarskem slalomu med ovirami in nato šprintu okoli dvorane. »TOUR de Golovec« je pokazal velike spretnosti natakaric z vožnjo s kolesom, seveda brez nekaterih blažjih padcev ni šlo.

»Kako svoje goste razvedriti«, so morale natakarice zapeči pesmico Še en krajček imam. Nekatero so pesmico prikrojile v svoje narečje in območje, tako da se je vzdušje med navijači še bolj stopnjevalo in so skupaj pomagali zapeči pesem do konca.

V zadnji, peti preizkušnji pa so natakarice pokazale svoje znanje pri odpiranju in postrežbi šampanjca, ki so ga nato postregle svojim navijačem. Kozarcev pa je kar hitro zmanjkalo in nekatere natakarice so se morale izkazati v mešanju koktajlov. Pri tem se

je izkazala tudi Slava Vovk, saj je imela dobrega pomočnika — šampinjona 93« Aleša Ogrina.

Vse čase in točke je beležila stroga strokovna žirija, sestavljena iz predstavnikov prireditve. Vendar točke niso odločale o »NAJ NATAKARICI«. Odločilen glas je prišel iz glasovanja med gledalci v dvorani. V posebne škatlice s številko vsake finalistke so obiskovalci oddali svoje vstopnice in po natančnem številu oddanih glasov je bil vrstni red tekmovalk hitro znan.

Slovenska »naj natakarica« za letošnje leto je postala Irena Zdolšek iz Šentjurja pri Celju, domačinka, ki je imela največ navijačev. Druga je bila Petra Ribič iz Maribora in tretja, na veselje vseh navijačev z Vrhniko, Slava Vovk, Pizzerija Boter Vrhnika.

Med zanimivimi nalogami, ki so jih opravljale natakarice, je bil bogat zabavni program, ki so ga izvajali Zlatko Dobrič, skupina Šukar, Zrno do zrna, Rojal Flash, Obvezna smer ter nazadnje Alfi Nipič s svojimi muzikanti. Sama prirediteljica je trajala več kot pet ur, tako da so se vrhniški navijači vrnili v poznih jutranjih urah.

Ob prireditvi pa se je izkazalo, da dobra priprava lastnika Pizzerije Boter Franca Piška ter njegovih sodelavcev lahko prinese uspeh tudi iz tega zanimivega področja oziroma dela v gostinstvu. To ni samo afirmacija gostilne Boter, ampak promocija Vrhniko, in sicer tako prek »naše MAMI« Slave Vovk kot prek številnih navijačev z vsemi rekviziti, ki so poudarjali Vrhniko. Menim pa, da so Celjani in Štajerci sploh spoznali Vrhniko v dvorani Golovec po veselosti, pri-

padništvu in nenazadnje tudi po dobri natakarici Slavi Vovk.

V imenu uredništva Našega časopisa se čestitkam za dobro uvrstitev v izboru »naj natakarice« pridružujemo tudi mi.

Simon Seljak

Srečanje ženskih gasilskih ekip OGZ Vrhnika

V nedeljo, 10. 10. 93, je bilo zopet živahno na šolskem igrišču v Borovnici. Ni bilo nogometne ali odbojarske tekme, temveč srečanje ženskih gasilskih ekip OGZ Vrhnika.

Pred začetkom je sektorski poveljnik g. Stanko Brož predal raport poveljniku g. Pavletu Bizjanu. Nato je predstavnik društva domačina tega srečanja g. Ciril Kos vsem prisotnim predstavil vas Borovnico. Vsi sodelujoči so za spomin dobili prilonko z novim znakom vasi.

Srečanje smo razdelili na gasilski in družabni del. V gasilskem delu so vse prisotne nosile kozarce, polne vode, na pladnju prek ovir. Med tekmovalkami je bilo veliko dobre volje, saj so bili z vodo politi tudi sodniki. Nato je sledilo metanje krogov na ročnik in pletenje vrvi. V družabnem delu je bilo največ vlečenje vrvi. Nato je morala vsaka tekmovalka pojesti kos torte, ne da bi si pomagala z rokami. Prav tu je bilo največ smeha, vzpodbujanja s strani mentorjev in obiskovalcev. Marsikateri od gledalcev je prav rad zamenjal mesto s katero od tekmovalk, saj je bila dobrota zelo vabljiva.

Na koncu je stroga sodniška komisija ugotovila, da so vse sodelujoče ekipe zmagovalne. Vseh deklet je bilo približno 60.

Vsi smo veseli odšli domov z zagotovilom, da se naslednje leto spet srečamo v še večjem številu v Biatni Brezovici, ki bo gostiteljica naslednjega tekmovanja.

S to prireditvijo so tudi naše gasilke obeležile mesec požarne varnosti.

Ciril Kos

Ob proglasitvi Slave Vovk na tretje mesto v izboru »NAJ NATAKARICA 93« ji je ČRT KANONI podaril kolo, da bo lahko še hitreje stregla svoje goste v PIZZERIJI BOTER.

NA VRHNIKI

M-TRGOAVTO Z METALTRGOM v prizidku hotela Mantova, Cankarjev trg 9

telefon 061 756 210
756 211

Vse za vaš dom in avto

- italijanska sobna kolesa za rekreacijo od 20.000,00 sit dalje;
- razno orodje Black & Decker, ISKRA, kompresorji, varilni aparati (od 9.703 sit dalje)
- stroji za pranje Kärcher, vodne črpalke, kolesa, motorji VESPE;
- kompletna ponudba cistern za centralno ogrevanje, peči, gorilcev MINOR — Italija in THYSSEN — Švedska z ostalo pripadajočo opremo;
- antifriz 100% koncentrat za 182,00 sit (brez embalaže) akumulatorji vseh vrst:
12 x 36 MTA za 2.976,00 sit do 12 x 180 MTA za 18.000,00 sit;
- letne in zimske gume za osebna in tovorna vozila;
- za tovorna vozila nabiramo stare karkase tako letne kot zimske oziroma vzamemo stare gume v račun in jih tudi odkupujemo;
- rezervni deli za tovorna vozila,
- rezervni deli za osebna vozila: Renault, GOLF, ZASTAVA, LADA, FIAT 126;

NOVI KREDITNI POGOJI:

- KREDIT NA 6 ALI 12 MESECEV;
- NA 6 ČEKOV Z MINIMALNO OBRESTNO MERO
- KREDIT NA 2-3-4- LETA

SE PRIPOROČAMO: Delovni čas: 8.00 do 12.00
15.00 do 19.00
sobota 8.00 do 12.00

OBVESTILO

Občinska organizacija Rdečega križa Vrhnika zbira prijave za tečaj PRVE POMOČI ZA VOZNIKE MOTORNIH VOZIL.

Prijave zbiramo na sedežu Rdečega križa, Poštna ulica 7B, Vrhnika, vsak dan od 8. do 13. ure, ob sredah tudi popoldne do 17. ure. Vse druge informacije dobite po telefonu 752-105.

OO RK Vrhnika

leskovec

Stara cesta 23

VRHNIKA

tel. 061 752 983

PAPIRNICA
M. ANA d.o.o.

Trgovina obutve
LARA

Trgovina NADA

Restavracija
LESKOVEC

SPOMINSKA TABLA NA STARI VRHNIKI

Dve leti od odhoda JLA

To soboto je bila na Stari Vrhnikih pred gostilno Malči pomenljiva slovesnost. Na tistem kraju so se namreč zadržali v Sloveniji od svoje dolgotrajne postojanke poslovili vojniki jugoslovanske armade, ki je v noči na 27. junij krenila na svoj pohod na meje prav iz te vojašnice, potem pa je ustraževala Vrhniko in Vrhničane s topovskimi cevmi, ki so bile s Hruševce uperjene v središče kraja. In to vse do odhoda vojske.

Vrhničani so vojsko, s katero so v minulih desetletjih na zunaj kar dobro sodelovali, saj je pogosto prav častniški kader oblikoval javno življenje na Vrhnikih in obvladoval tudi politično prizorišče, močno čutili. Ne nazadnje je bil v zboru združenega dela vrhniške občinske skupščine njihov predstavnik, ki ni niti z besedo ali drugače namignil, kaj se je tisto pomlad leta 1991 pripravljalo v vojašnici.

Tako je bila intonirana tudi beseda v pozdravnem nagovoru vrhniškega župana Vinka Tomšiča zbranim pred gostiščem, kjer so do zadnjega čutili utrip soseda. Povedal je, da so na tankih, ki so prodirali proti Ljubljani, sedeli tudi vrhniški znanci oficirji, ki so se v odločilnem trenutku postavili proti volji ljudi. - Spoštovali so

samo voljo nadrejenih, ki so vojsko postavili proti narodu in niso prestopili na njegovo stran. Potem se je poletje prevesilo v jesen, Vrhničani pa so ostali na preži. Nič kolikokrat v teh mesecih so preštevili tanke pod Hruševco, slišali so

Zadnji vojak in tovornjak bivše JA je zapustil vrhniško kasarno v petek, 25. oktobra 1991.

vsak njihov premik. Bog ne daj, da bi se ponovilo junijsko jutro, je poudaril Vinko Tomšič.

Nato je nadaljeval, da orožje, ki so ga odpeljali z Vrhnik, zdaj seje smrt med sosednjimi narodi. Konca ni videti. Veliko ljudi iz teh držav, iz bivših jugoslovanskih republik, živi med Vrhničani, mnogi nimajo doma in so prisiljeni ostati tukaj.

Kdor ne spoštuje njihovega človeškega dostojanstva in stisk, temu to ni v čast. Na to vse se moramo danes, je rekel Vinko Tomšič, ko odkrivamo ploščo, pomnik naše samostojnosti, ponovno spomniti. Psiholog Viktor Frankl je rekel: Ljudi ne ločujem po rasi, veri in nacionalnosti. Poznam samo dobre in slabe ljudi. Tega ne pozabimo, je na koncu dejal Vinko Tomšič.

Za njim je govoril namestnik poveljnika petega pokrajinskega štaba PŠTO podpolkovnik Marjan Balant. Povedal je, da je zadnji vojak JA Vrhniko zapustil 25. oktobra 1991 ob deseti uri. Potem je govoril o dneh, ko je bila izbojevana slovenska samostojnost, nato pa poudaril, da zdaj zaposleni v slovenski vojski gradijo tako vojsko, pred katero ne bo nikogar strah. Jamstvo, da bo ta vojska taka, so častniki in podčastniki, ki prihajajo iz domačega okolja.

Na mesta tako imenovanih strukovnjakov, ki so do zadnjega prisegli na bratstvo in enotnost, prihajajo mladi, sposobni in še do včeraj rezervisti. Velika večina nima vojaških akademij, res je med njimi tudi kakšen ključavničar, toda res je tudi to, da so to pošteno, iskreni in delovni fantje, pri delu pravi tovariši. To, da so ne-

Ravno dve leti po odhodu zadnjega JA vojaka pa je župan Vinko Tomšič svečano odkril spominsko ploščo, na vogalu gostilne POVZ, kjer se je slavil ta dogodek.

kateri samo ključavničarji, še ne pomeni, da nekega dne ne bodo z veliko truda in volje končali tudi kakšne od vojaških šol, celo visoke vojaške akademije v tujini.

Zato je podpolkovnik Balant pozval navzoče, naj podpro napore pri graditvi nove slovenske vojske in da jim pomagata, kljub grenkim izkušnjam, ki jih imajo Vrhničani z uniformiranimi someščani. Zagotovil je, da se ne bodo več ponovili dogodki, ki se jih zdaj spominjamo. Vrhničanom je tudi izrazil zahvalo za prispevek za zmago nad silo, ki nas je ogrozila v tistih poletnih dneh.

Po kulturnem sporedu, v katerem je sodeloval oktet Ras-kovec, je predsednik občine, ki je tudi spodbudila vgraditev spominske plošče, Vinko Tomšič odkril obeležje, ki bo zdaj s pročelja najbližjega soseda nekdanje tankovske vojašnice, danes inkubatorja nove vrhniške podjetnosti, spominjalo na dogodek pred dvema letoma.

Gostje, med njimi predstavniki ministrstva za obrambo, poveljnik TO Ljubljana Jože Prvinšek, poveljnik 53. OBŠTO major Jože Molk, poveljnik 530. UKC major Tone Turk, poveljnik vojašnice Ivan Cankar podpolkovnik Bojan Končan, člani predsedstva občinske skupščine in predstavniki zveze častnikov so potem po koncu uradnega dela še nekaj časa prebili v učnem centru ob pogovoru.

S. S.

Prisegla nova generacija vojakov

530. učni center teritorialne obrambe Vrhnika je bil v petek, 24. 9. 1993, prizorišče svečane prisega; prisegla je že šesta generacija mladih vojakov. Svečanega dejanja se je udeležilo približno 3000 staršev, prijateljev, deklet in drugih povabljenih gostov.

Slavnostni govornik je bil državni sekretar ministrstva za obrambo Franci Žnidaršič, ki je mlade vojake pozdravil v imenu ministrstva Janeza Janše ter med drugim tudi poudaril, da je svečana prisega dejanje, s katerim mladi vojaki

prevzamejo del odgovornosti za varovanje mlade in svobodne države Slovenije. Mladim vojakom je ob prisegi čestital tudi vrhniški župan Vinko Tomšič in jim zaželel prijetno bivanje na Vrhnikih, staršem in prijateljem pa varno vrnitev v vse kraje Slovenije.

Samo slovesnost so popestrili vojaki s kratkim kulturnim programom, ki so ga sami pripravili. Nato je vsak vojak posebej podpisal svečano prisego. Ob koncu slovesnosti pa so vojaki svojim staršem in

znancem razkazali bivalne prostore, kjer bodo tri mesece preživeli svoj prvi del vojaškega roka, ko bodo razporejeni v bojne enote. Po ogledu prostorov so mladi vojaki odšli na prvi prost vikend, katerega so bili zagotovo najbolj veseli.

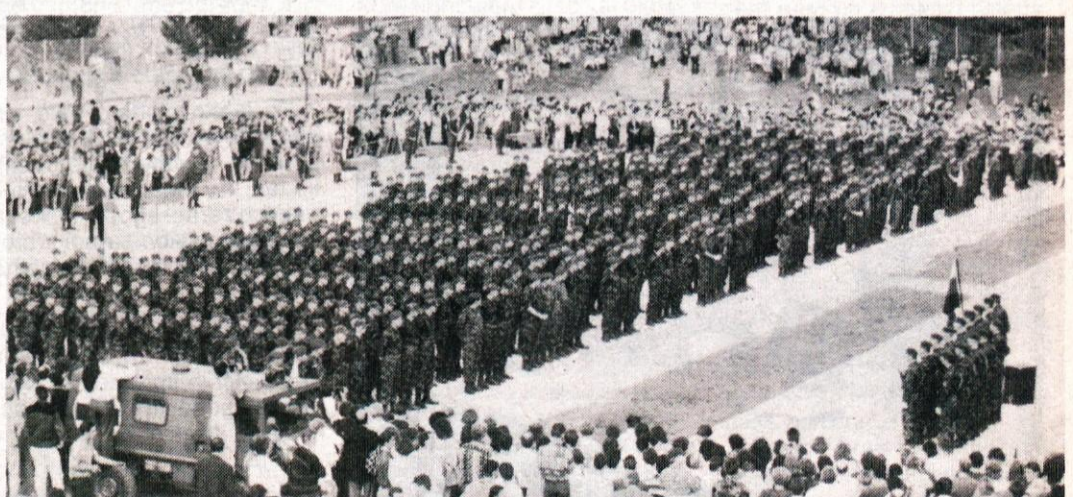
V 530. učnem centru je tako priseglo nekaj več kot 400 vojakov. Prišli so predvsem iz ljubljanskega območja ter iz primorsko-obalne regije. Med njimi je tudi 10 fantov iz občine Vrhnika.

Svečana tribuna, na kateri sta vojaka harmonikarja ubrala nekaj domačih viž.

Vojak — Vrhničan podpisuje svečano prisego.

Pogled na svečano razvrstitev vojakov, ki poslušajo besedilo prisega, na koncu pa jo potrdijo z glasnim vzklikom.

Spoštovani! Častniki in podčastniki občine Vrhnika

V procesu prenovitve Zveze častnikov Slovenije se ustvarjalno vključujejo tudi častniki in podčastniki naše občinske organizacije. Ob vsebinskih, kadrovskih in organizacijskih pripravah na programsko volilno konferenco želimo ugotoviti, kdo od dosedanjih članov Zveze rezervnih vojaških starešin ostaja oziroma vstopa v članstvo strokovne organizacije Zveze častnikov Slovenije.

Nove vsebine, organiziranost, preobrazba in ime Zveze častnikov Slovenije so opredeljene v Statutu, ki je bil sprejet na Konferenci Zveze častnikov Slovenije 9. januarja 1992.

Po Statutu je včlanjevanje prostovoljno. Član Zveze častnikov Slovenije je lahko tisti državljani Republike Slovenije, ki je rezervni vojaški častnik ali podčastnik določenega čina oziroma vojaški uslužbenec določenega razreda ali vojak s činom v rezervni sestavi oziroma tisti, ki poklicno opravlja delo na starešinskih dolžnostih v obrambnih ali varnostnih silah Republike Slovenije.

Zelimo, da so naši člani tudi osebnosti, ki uveljavljajo etične vrednote slovenskega častnika in podčastnika.

Izjavo lahko dobite pri predsedniku krajevne organizacije ZČ v vaši krajevni skupnosti ali na sedežu občinske organizacije ZČ Vrhnika (Oddelek za obrambo Vrhnika — Crni orel, I. nadstropje).

Če ste se odločili, da ostajate oziroma vstopate v članstvo Zveze častnikov Slovenije, izpolnite obrazec (izjavo) in ga podpisane oddajte predsedniku krajevne organizacije ali ga pošljite na naslov občinske organizacije ZČ Vrhnika, Cankarjev trg 4.

Po podpisu izjave boste prejeli člansko izkaznico in značko Zveze častnikov Slovenije.

O sklicu konferenca vas bomo obvestili pravočasno.

Predsednik
Občinske organizacije ZČ
Anton Plut

Naj se Gonars več ne ponovi!

Na pokopališču Gonarsa sta maševala vrhniški dekan in gonarski župnik.

Delegacija Vrhniške Franc Passeta, župan Vrhniške Vinko Tomšič in Francka Šajn, ki se je rodila v taborišču, je položila venec v spomin vseh žrtev taborišča.

Pogled na številne delegacije, goste, bivše taboriščnike in svojce umrlih ter domačine, ki so se udeležili komemoraciji.

Slavnostni govornik Ivan Kristan, za njim pa župan Gonarsa Guido Dorigo.

Predstavitve knjige »Oltre in filo« je podala avtorica Nadja Pahor Verri.

V nedeljo 26. septembra je bila v Gonarsu proslava ob petdesetletnici osvoboditve taborišča. Sama proslava je bila na meddržavni ravni, katere organizatorica je bila pobratena občina Gonars, v sodelovanju z našo občino ter z italijanskim in slovenskim združenjem nekdanjih partizanov.

Na ta dan se je v Gonarsu zbralo veliko število nekdanjih taboriščnikov, svojcev umrlih, domačinov, prebivalcev iz okoliških krajev ter veliko ljudi iz različnih krajev Slovenije, saj je šlo tja preko dvajset avtobusov. Tudi Vrhnika je bila zastopana z godbo na pihala, nekaterimi nekdanjimi taboriščniki, delegacijo skupščine občine Vrhnika, katero je vodil župan Vinko Tomšič in nekaterimi člani vrhniške borčevske organizacije.

Vsi udeleženci komemoracije so se zbrali pred občinsko stavbo v Gonarsu, odkoder se je razvila povorka z vsemi praporji, zastavami, gosti in delegacijami ter našo godbo in italijansko vojaško godbo. Pred spomenikom padlih na trgu G. Cesare sta obe državni delegaciji položili venca. V slovenski državni delegaciji so bili dr. Ivan Kristan, predsednik državnega sveta, Jožica Puhar, ministrica za delo in konzul republike Slovenije v Italiji.

Nato se je povorka napotila na gonarsko pokopališče, kjer je kostnica za žrtve koncentracijskega taborišča v Gonarsu. Tu je potekala komemoracija ob 50. letnici osvoboditve taborišča, v katerem je bilo interniranih nad 5000 Slovencev, predvsem iz Ljubljanske pokrajine, od katerih jih je umrlo okoli 420.

Po igranju obeh državnih himen so vse delegacije položile vence k spomeniku žrtvam zloglasnega taborišča. Verski obred za vse žrtve sta opravila vrhniški in gonarski župnik. Vrhniški dekan Florjan Božnar, ki je bil ob enem tudi zastopal ljubljanskega nadškofa dr. Alojzija Šuštarja, je navzočim prebral nadškofovo poslanico.

Navzoče je nato pozdravil župan Gonarsa Guido Dorigo, ki je med drugim poudaril tudi tole:

Vsa obdobja v zgodovini so bila zaznamovana z velikimi spremembami.

Včasih so bile te spremembe počasne in neopazne, včasih pa so bile nagle in so tako povzročile prave evolucije in revolucije, ki so jih spremljali veselje in navdušenje ali pa življenjske drame in bolečina.

Pred očmi imamo predvsem to drugo, kadar se spominjamo dogodkov iz druge svetovne vojne.

Z bolečino, a vendarle popolno zavednostjo lahko dovolimo razmah čustvu, ki je Evropo pripeljalo k svobodi.

To lahko storimo tako, da slavimo heroje, ali pa samo povemo zgodbe o preprostih ljudeh, ki v tedanjih razmerah, najsibo zaradi zgodovinskega trenutka najsibo zaradi krutosti ljudi, niso mogli normalno živeti.

Postali so glavni liki zgodovine ter tistih radikalnih in dramatičnih sprememb, katerim je zgodovina včasih podvržena, včasih pa jih sama poraja.

Toda zrel narod se ne ustraš barbarstev, nadaljuje svoj pot razvoja in rasti.

In tako danes mi, delno iz

Najprej se je spreved ustavil pri spomeniku padlih na trgu G. Cesare, kjer sta državni delegaciji položili venca.

zavednosti in delno iz iluzije, zapisujemo trpljenja, ki so bila povzročena v preteklosti in ob enem srčno upamo, da so taka barbarstva za vedno izginila iz civilne družbe.

Je to morda iluzija? Je to moralna ali civilna dolžnost?

V duhu prebivalcev Gonarsa sta oba tadvta občutka globoko zakoreninjena.

Zahvaljujem se obiskovalcem iz sosednje države Slovenije našim prijateljem Slovencev.

Pot po kateri hodimo skupaj se je najbrž pričela prav v tistih težkih in bolečih trenutkih, v katerih so marsikateri, ne glede na meje in prepreke, znali izkazati solidarnost, ponuditi ljubezen in konkretno pomoč tistim, ki so trpeli.

Želel bi se spomniti žene, ki je živo izpričala svojo izkušnjo. Sama je imela otroke.

Časi so bili težki, toda v svoji materinski ljubezni in človeškem dostojanstvu ni mogla pozabiti trpečih ljudi.

Tako je ta žena pripravljala buče, pekla kruh, in hrano nosila ljudem v taborišču.

O tem seveda otrokom ni črhnila niti besedice, kajti usmiljenje, predanost in ljubezen ne potrebujejo priznanj in medalj.

Toda povrnimo se k ženi, ki je odhajala od doma z vrečo v roki in nabirala hrano za internirance. Ob taborišču, v bližini jezera, je bilo odlagališče odpadkov in od tam je nakazala taboriščnikom, naj pridejo po hrano. Vrečo jim je postavila na dosegljivo mesto in odhitele domov.

Vidite, to je preprosta zgodba nekoč vsakdanjega življenja, to je zgodba o miru.

Predsednik združenja nekdanjih partizanov za Furlanijo — Julijsko krajino Federico Vincenti pa je med drugim opozoril, da pol stoletja po zadnji vojni nacionalizem v Evropi spet dviguje glavo in v imenu nasilne ideologije terorizira ljudi. Omenil je Mussolinijev govor v Gorici leta 1942, v katerem je zahteval, da je treba ravnati s Slovenci kar najbolj ostro in neusmiljeno, ker se upirajo oblasti. Okupatorski vojaki in fašisti so nato v zasedenih slovenskih pokrajinah dosledno izpolnjevali ta ukaz. Po vaseh so lovili ljudi, tudi starejše, ženske in otroke in jih pošiljali v taka taborišča, kakršen je bil Gonars.

Nato pa je besedo dobil slavnostni govornik predsednik državnega sveta Slovenije Ivan Kristan, ki je svoj nagovor pričel z mislijo: »NAJ SE GONARS VEČ NE PONOVII!«

Med drugim je povedal tudi tole:

Ko pozdravljam vse udeležence današnje proslave, med njimi predvsem preživele taboriščnike, naj ponovim dvojen poziv:

— prvič, ne dovolimo, da se grozodejstva druge svetovne vojne ponovijo, in

— drugič, uresničimo idejo sprave, kot so jo uresničili tudi drugi narodi, in ne dovolimo, da se bo slovenski narod ponovno razdvojil, ker bomo s tem ogrozili svojo, težko priborjeno samostojnost.

Gledano s tega zornega kota, je Gonars primerna priložnost, da izrazimo željo, da bosta Republika Slovenija in Republika Italija medsebojne odnose tudi v prihodnje urejali v okviru priznanih načel Konference o varnosti in sodelovanju v Evropi (KVSE) ter politike dobrososedskih odnosov, s čimer bosta prispevali k temu, da se ne bo ponovil fašistični holokaust, da se ne bodo ponovila koncentracijska taborišča, da se ne bo ponovila »Rižarna«, da se ne bodo ponovile »fojbe« itd., skratka, da se ne bodo ponovili pojavi, ki so v preteklosti obremenjevali naše medsebojne odnose.

Verjamem, da bosta sosednji državi, upoštevaje ugled obeh narodov, postavili strategijo urejanja medsebojnih odnosov na sodobnih načelih mednarodnih odnosov, ki nas ne bodo vračali v preteklost, ampak bodo razvijali pozitivno energijo za prihodnost.

Osnovo za takšno upanje, torej za življenje v miru in za dobrososedske odnose, daje tudi misel predsednika Republike Italije g. Scalfarija, izrečena ob proslavi petdesetletnice padca fašizma, namreč da »ni svobode brez bratstva med narodi, ker je svoboda pogoj za mir.«

S tem se je komemoracija pri kostnici končala. Osmo-

šolca iz Gonarsa sta še simbolično spustila dva goloba miru, enega s slovensko, drugega pa z italijansko zastavo.

Za vse udeležence in goste je bilo pripravljeno skupno kosilo v parku mestne šole, kjer se je ob dobrem vinu iz bližnjih vinogradov, raznel živahen pogovor o temnih trenutkih nekega obdobja v Gonarsu.

Popoldne je bil v občinski telovadnici še en kulturni dogodek, kjer je bila predstavljena knjiga »Oltre il filo« (IZZA ŽICE), avtorice zamejske slovenke iz Trsta Nadje Pahor-Verri.

Knjiga je plod neverjetne požrtvovalnosti avtorice, ki je v knjigi zbrala pričevanja še živečih taboriščnikov iz vseh krajev Slovenije in ob enem opisala tudi zgodovino taborišča. Samo knjigo pa je izdala občina Gonars v sodelovanju z občinsko knjižnico DI BERT in pod pokroviteljstvom Videmske pokrajine. Ob tej priložnosti je župan Guido Dorigo povdaril, da je književno delo zapis neke temne zgodovine, ki bo zanamcem posredovana v vsej svoji dramatičnosti in na žalost v tem trenutku, tudi v vsej svoji aktualnosti, je pa ob enem skrajno zlitje iluzije in dolžnosti. Prve izvedbe knjig so prejeli tudi nekateri Vrhničani, ki so v knjigi izrazili svoja težka pričanja iz življenja v taborišču. Nekaj odlomkov vam tudi posredujemo.

Po predstavitvi knjige je sledil nastop vojaškega zbora Brigata Alpina Julia. Prav na koncu pa so polno dvorano ogreli naši godbeniki, ki so res pripravili pravo zaključno vzušje.

S. S.

Odlomek iz knjige Izza žice (Oltre il filo)

Marija Grabeljšek z Vrhni-
ke, roj. 31. 12. 1911

Aretirali so me 4. novembra 1942, ker sem sodelovala z Osvobodilno fronto. Moj mož je bil partizan. Skupaj s Pepco Malavašič sva bili v ječi na Vrhniku. Po enem tednu so nas prepeljali v belgijsko kaserano v Ljubljani, kjer sem srečala bivšo sošolko Branko Jurca. 8. decembra so nas deportirali v Gonars, kjer so nas nastanili v lesenih barakah. V baraki poleg naše so bile žene iz Čabarja. Takoj naslednji dan so nam prišle ponujati stvari, ki so jih nekako uspeli prinesiti s seboj. Prodajale so prtove in kose blaga, da bi prišle do nekaj kruha. Vse smo trpele hudo lakoto, čeprav smo bile malo na boljšem me, ki smo prišle ne-

koliko kasneje v primerjavi s tistimi, ki so bili v taborišču že dalj časa. Najbolj so se mi smilili otroci iz Čabarja, ki so vsak dan brskali med ostanki hrane. In ko so prišli paketi so stali tam in milo prosili, da bi kaj malega dobili. Ti otroci so ganili tudi učitelja Tavčarja, ki je zanje organiziral skromno pomoč, kadar so interniranci dobili pakete. Kadarkoli je bilo mogoče, je zanje organiziral tudi razne igre. Naše sicer monotono bivanje je oživljal zbor, ki ga je vodila Vilma Bukovec. Temu zboru so radi prisluhnili tudi ljudje na drugi strani žice. Najbolj pa smo si želeli kakšne novice o naših domačih, novic iz naših krajev.

Aprila 1943 so se nas spomnili in nas vse poslali domov.

O PEKLU MORDA DRUGAČE

Mlinsko kolo se vrti

Hvala uredništvu »Našega časopisa«, da nas je večino domačinov obvestilo o tem dogodku. Vsa akcija obnove Pekla je potekala nekako skrito, kot da bi se izvajalci del bali, da ne bi kdo od nepovabljenih vstopil mednje. Tudi, da se pripravljajo ustanovitev turističnega društva, je bilo menda domena nekaj ljudi, ki tega niso nikjer reklamirali, misleč, da tja spadajo samo izvoljeni. Da se je pri obnovi Pekla le nekaj zganilo, trdim, da tu ni bilo nobenega »entuziazma«, pač pa potreba po reševanju socialne stiske (ne vseh), ki jim pred leti to gotovo ni šinilo v glavo. Zakaj se tega ni spomnil nihče takrat, ko je imel dovolj dela na svojem delovnem mestu in se je v popoldanskem času lepo zabaval s »sivo ekonomijo«?

Pisec članka, ki je tako ovekovečil trud novih zagnancev, gotovo ni pomislil, da so lepote Pekla ljudem opisovali že pred 90 leti prvi pohodniki. Od takrat naprej se je izmenjalo najmanj pet skupin danes podobnim, vendar nikoli njihovo delo ni bilo omenjeno. Ta nepodpisani pisec naj bi to saj priznal. Kajti dobro ve, da ves ta čas Pekel ni bil neobljuden in zapuščen.

Ne dvomim, da se sama soseska Pekel v bistvu ni spremenila, pač pa so spremenili ljudje, ki so se v ureditev te posegali, žal z mero lastnega okusa, ne oziraje se na povsod poudarjeno parolo, naj naravo ohranimo v čim pristnejši podobi.

S to mislijo me je pot zanesla v to dolino, da bi na lastne oči ugotovil te nove pridobitve. Tipično za vso našo dolino, stisnjeno med strme griče, v katero se prek Pekla steka voda Otavščica - v katero se v dolini stekajo še mnogi bistri potoki, je dajala moč žagam samicam, ki jih je bilo evidentiranih 14. K žagam naj še dodam mlino, ki so obratovali v določenih časih (glede na moč vode) skoraj vse leto. Danes žal od te industrije ni ostalo ničesar. Podrte stene in kupi kamenja, po katerih se plazijo razni kuščarji, so vse obraščene z različnim grmovjem, lesene brane jezov pa so že docela strohnele. To je usoda časa in ljudi, ki so jim modernejša sredstva omogočila lažji kruh. Mlin pred Peklom je ohranil svoj skelet in mi dal pobudo, da se v ta konec naše lepe narave zamislim, jo ocenim in kritično primerjam s tistim, kar je tam bilo in se dogajalo skoraj 50 let mojega spomina in aktivnega kreiranja pri ohranjanju te prvobitnosti s sodelovanjem ljudi istih misli.

Mline pozna naša domovina vse povsod, duša le teh pa je kolo, ki vsakomur nehote pade v oči. Naše narodne pesmi in popevke so polne lepih besed, zato ni čudno, da bi to idiliko prezrli in je ne ovekovečili.

Mlin v Peklu je med vojno (1941 - 1945) in še malo pozneje s svojim ropotom nanznanjal okolici, da se v prazne vreče stresa strto zrnje. Na žalost so se pojavili zlikovci, ki so vdrlji v ta hram in ga demolirali. Kolo samo je začelo kazati rebra, lopute so odpadle in kot ostareli starček je čakal, da se ga kdo usmili. Pa je prišel tudi ta čas.

Vrhničani opevajo svoj »Stari maln«, ki ga čuva in napaja še »Lintvern« in so prav ponosni na to samoto v svoji okolici. Sedaj je ta dobil še svojega konkurenta v novem »Starrem mlinu« pred Peklom, ki ima toliko peklenščkov, kolikor si jih kdo v fantaziji zamisli. Žal v sušnem obdobju jih je težko najti. Takrat pa, ko divje

vode iz okoliških pobočij prihumijo prek slapov in skal, si v zamegljeni soteski lahko vsak grešnik izpere grešno dušo in ohladi telo do take mere, da bo iskal pomoč, ko bo zamenjeval mokre cunje na sebi. To bi bila tudi poravnava za vsa pred pekлом storjena poželjena ali pregrehe. Peklenski ogenj se je tu spremenil v blagodejni hlad, ki neizkušnega obiskovalca lahko potisne bolnega pod odejo - za opomin v bodoče. Če bi razmišljal o tej zgodbi in o peklenščkih, bi se malo ironično posmejal ob pomisleku, da se te prikazni pojavljajo vsepovsod kot dvospolniki in so pač specifična naša dežela ali okolice. Ta naš »Pekel« večnega ognja in rešetk, na katerih naj bi trpele grešne duše, ne pozna. Vse, kar je na tem svetu grešnega storil, se mu (razen mokrote) oprusti, ob oglušujočem bobnenju podivjanih voda, ki udarjajo v stene in razmetano skalovje. Vsakdo se spomni le, da so tisti strahovi iz otroških let v popolnem nasprotju z doživetim. Ob tem dejstvu pa bi nekaj graje le zaslužili tisti preoblikovalci pred Peklom, ki so se lotili prenove in posegli neusmiljeno v naravo. To bo potrdila narava sama, ko bo med bučanjem z maso vode podirala njihov trud in ga korigirala in odnesla vse, kar bi se ji zoperstavilo na poti v dolino. Ta resnica, ki se bo pokazala, bo izmalčila delo in obsodila greh, ki bo nepremišljena dejanja, da delajo prav, krepko kaznovala.

Nikomur ne vsiljujem, da mi pritrjuje, prepričan pa sem, da bodo vsi tisti, ki so do sedaj aktivno delovali in s pravico svojega lastnega mnenja tudi povedali svoje, če bo potrebno. Vsako dobronamerno, tudi kritično misel, ki se je izluščila o napredku tudi takrat, ko smo postavljali prvo leseno barako, smo znali zagovarjati in tako jo bomo sprejemali tudi sedaj. Te odločitve pa naj bodo v bodoče glasne in jasne, v nobenem primeru pa ne odločitve nekaj ljudi, ki naj bi si jemali monopol nad vsem, kar naj bi se v našem predpeklu ali Peklu v bodoče dogajalo.

Lepo napisana »dobrodobročica o Peklu« nepoznavalca Pekla lahko zavede, da je res v tem svetu grozečega imena. V gostišču onkraj vode lahko takoj prežene ta strah ali pa celo tam ostane pozno v noč, ne da bi ostal lačen ali žejen. Ob takem razpoloženju niti ne pomisli, da je le v dolini pred Peklom, da mu je ta ostal skrit, ker vanj sploh vstopil ni.

Pred 40 leti, ko so mladi fantje začeli s prvo obnovo in še kasneje, ko smo postavljali prvo leseno barako, nam je bil cilj, da nikakor ne izkazujemo lepe ravnice v vis-a vis obstoječega gostišča. Naš namen je bil, da jo ohranimo tako, kot je, na kateri naj bi prirejali občasne razvedrilne programe in popestritve enoličnega življenja. Obnove mlina se nisimo mogli lotiti, kajti urejanju nespornostim med solastniki kakor tudi zadostitvam raznih predpisov nismo bili kos. Tudi lep in dober namen, da stisnemo pod pobočje hriba pod mlinom lepo leseno gradnjo, ki naj bi predstavljala žago-samico s kamnitim prizidkom, tako imenovano »pečnico«, nam ni uspel. V tem objektu naj bi našli zatočišče vračajoče se in utrujeni turisti, ki bi se lahko tudi okrepčali in tako polnoželeni odšli po dolini navzdol (ali navzgor). Tako bi nekako ohranili nekdanjo podobno dolino, kot relikv na čase, ki jih je čas tako neusmiljeno osiromašil.

Resničnost ob pogledu na

ta prostor me je razočarala. Znašel sem se v novem svetu! Slika, ki so ji neznanji ljudje polagoma odvzemali okvir, se je popolnoma spremenila. Mlin, ki je bil skrit pod gozdičkom, se že od daleč kaže popolnoma v novi luči. Naravna zelena pregrada pred njim je postala žrtev sekire in motorne žage, dobera so skoraj vse oskubili »na balin«. Današnja slika kaže podobo neke male predalpske planšarije, ki so jo sicer z mero občutka pregradili. Od prvotnega je ostala le divja hruška in javor (ki sta se z leti lepo odebela), od lepo cvetočega grmovja belega trnja (gloga), ki je spomladi cvetel pod vsej okolici, kot bi na njem ostale zadnje snežinke, se je spremenil v dim. Rdeče jagode so s te podrazi razveseljevale kose in drozge, pa tudi marsikateri poznavalec naravnih darov je na njih obujal spomine ob toplem čaju z obiska v Peklu. Za spomin in vzorec so prizanesli le največjemu, ki bo samo z nekaj metrov visoko krošnjo v nebo, ki bo še dajala čaj in dobro pojedino ptičicam, ki jo bodo še obletavale na jesen.

Potoček, ki je odtelkal pod gozdom od mlina, je izginil. Dobil je novo urejeno strugo. Ta premošča betonski propust, ki je ravnico prisilno razpolovil. Nastala je nenaravna prepreka - kot nova past razigranim otrokom, ki bi nekontrolirano ušli izpred oči svojih varuhov. Nižje pod propustom so oblikovalci regulacije potočku le prizanesli. Spomladi se bodo tam izpod velikih lauhovih listov in lepih rumenih cvetov kalužnic še oglašale zelene krastače in žabe, katerih regljanje se bo še mešalo s šumenjem vode v sosesčini. Tudi plava perunika bo mogoče še vzklikala med grmovjem, male ribice-pisančki pa bodo mogoče le še zašli v te vodice na svoj svatovski potep. Tako je bilo nekdanj, danes pa čakajmo, kakšna bo resnica od opisanega.

Ravnica ob potočku je okrašena z velikim kupom strešne opeke (bobrovca) in belimi bloki zidakov. Vse je lepo deponirano, kar da misliti, da načrtovalci hočejo še kaj spremeniti. In res! Prek mostička zevajo iz nasutega materiala trije betonski jaški, kar naj bi pomenilo, da je prostor pripravljen za novogradnjo. Vsak še tako slab gradbenik bi lahko takoj ugotovil, da je na »vidiku« tudi predpeklenki »Kloš-merl« - s pomislekom, da narava v dolini le ni obdarjena tudi z ricinusom, ki bi ob otvoritvi avtorjem odstopil predpravico uporabe. Ob razmišljanju, kaj vse se skriva v ozadju te tako varovane skrivnosti, sem začel razmišljati o namigu člana »te nove združbe«, da bi tam zgradili tudi brunarico, torej turistični objekt, ki naj bi bil pospeševalnik novega turizma pred Peklom in seveda s tem tudi vir namišljenega dobičkarstva. Ali nimajo zasnovalci takih idej okoli sebe niz primerov, kako si kljuke brunaric menjavajo novi in novi upravljalci, da društva teh objektov ne morejo vzdrževati in da se jih končno za simbolno ceno polastijo ljudje iz profesije? Od tu naprej pa se začne nova zgodba. V pohlepu po denarju izvajajo nove metode in nastavljajo potrošnikom limanice vseh vrst, od disco klubov, džu boksov, do oglušujočega vpitja sodobnih popevkarjev in afriških bobnov, katerih hrup bi razpodil vse živo v okolici. Ali se avtorji teh načrtov sploh zavedajo, kaj delajo? Ves tisti idilčni mir bi se tam porušil, peklenška dolina bi postala zatočiš-

če motoriziranih marsovcev, pred katerimi bi zbežalo vse in po pametni presoji predstavljajo tudi konec miru in tišine, ki jo obiskovalci v Peklu pričakujejo. Zato je treba v naprej zatreji vsak vir pijančevanja, pretepa, že če hočete tudi nemorale. Če pa si kdo zamišlja, da bi postal konkurent obstoječemu »gostišču«, se krepko moti. Lastnik gostišča je bil od prvega dne tako moder in pamenten, da je takoj vzpostavil red, s katerim si je zagotovil poštene goste, ki ne delajo nevšečnosti njemu samemu ne organom pregona. Na žalost je nekdo že zasejal seme razdora, prepričan sem, da to ne v korist turizma, temveč svojih egoističnih ciljev, ki jim bodo prej ali slej nasledili poštenu turistični delavci ali pa jih bodo izločili iz svoje srede, ko bodo spoznali zmoto.

Ker iz preteklosti poznam metode in načine, kako se

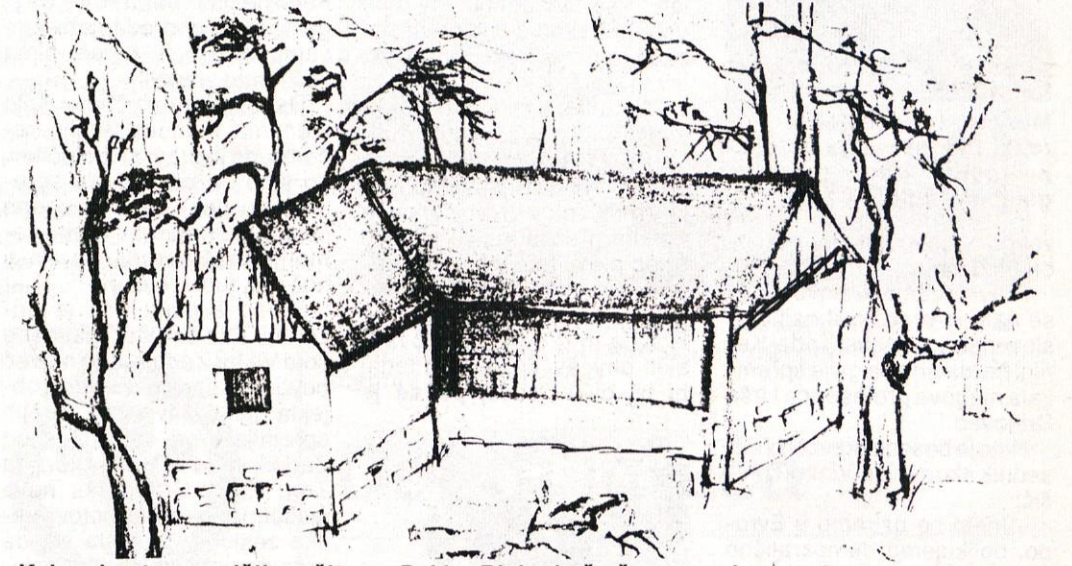
vdreti tja do mlina in zasuti zelenico pred njim, da ne bi prepoznali. Tudi že omenjeni odprti odtočni kanal predstavlja mogočo nevarnost za otroke, ki bi se brez nadzorstva podili tam okoli ali za ljudi, ki bi se v mraku znašli pod vplivom maliganov in poškodovani odnesli domov spomin na nastavljeno jim past pred Peklom.

Ko sem prečkal strugo, sem zaradi nizkega vodostaja še nogavice niso zmočile. Protivodno po levi strani navzgor se na ravnini znajdeš na stezicah, ki so si jih po mili volji obiskovalci prilagodili svojemu okusu. V primeru velike vode je ta del poti neprehoden, razen če kreneš strmo v breg na levi ali desni strani in obideš vodno prepreko. Druga močna brv, ki prečka strugo vode, te pripelje do precej velikega vzpona navzgor, na desni strani pa obiskovalca

št. 5 zapusti za seboj lepo doživetje in tudi pohvalo tistim, ki so res mojstrsko ob vseh nevarnostih v tej divjini pokazali smisel in tudi junaštvo dela.

Zadnji, peti slap, ki je verjetno najlepší, je dobil zopet nove preureditelje, za katerim, so ostale le betonske stopnice in na vrhu lep mostiček, s katerega se vali lep razgled navzdol v lesa polne »žaklje«. Menim, da bi tu ne glede na očuvanje narave le moral poseči človek in odstraniti tisto, kar je res sama narava tako grdo izkazala. Spomin na mlino in nekdanje žage je pač deponirala v ta brezna, ki so tako izgubila svoj čar.

Svojo vrnitev v dolino sem usmeril v drugo smer in pri prvih stopnicah srečal nekaj turistov in tudi dam, ki so v salonnarjih poskušale priti čimvišje. Pred leti sem take dame srečal ob poti navzdol bose, kajti, smešno ali ne, drugače ni šlo.

Kako si avtor zamišlja rešitev v Peklu. Risba kaže žago samico.

pride do zaželjenega cilja, svetujem vsem, ki na kakršnekoli področju odločajo, da v kali onemogočijo uvajanje režima, ki bi podrl obstoječi mir!

Mlin, ki je bil nekdanj prikrit in obraščen z zelenjem, je dobil novo obleko. Vzeli so mu staro patino, kolo pa se vrti v veselje otrokom, čeprav je iz etnografskega gledišča daleč od tistega, kar je nekoč bil. Vrtenje koleca, ki se je nekdanj dalo ustaviti s premično rako, ki je vodo usmerila v stran, je s prenovo odpadla. Ali je kdo pomislil na varnost? Kaj bi se zgodilo, če bi mali ciciban zašel v bližino koleca in bi ga ta tok neustavljivo vrtenja dobil v svoj objem? Kdo bo nosil posledice? Tudi dotok vode do rake ne obstaja več. Vodo so iz nekdanje dotične struge lepo speljali v betonske cevi, s čimer je nastala lepa, sicer slepa sprehajalna steza. Lastniku gozda je ta sprememba prav dobrodošla, saj je tako nastala lepa gozdna vlaka, če je ob velikem neurju masa vode ne bo uničila. Tudi v tem okolju so čistilci lepo poskrbeli za preglednost, saj so uničili vso živo podrast, ki je le zadrževala vso navlako, ki jo je voda nanašala s seboj. Houdourniško vodo iznad mlina so zopet mojstrsko utesnili v odprt betonski kanal, s čimer so lepo ravnico od strani mlina razpolovili. Tu je nekoč obstajalo kopišče za kuho oglja, ter tako imenovane »grede«, kjer so ženske iz okolice sadile »kaps« (zelje) in ga tako oplemenitenega presajale na njih, bližje ležeče k domu. Turisti, ki posedajo tod okoli, o tem ne vedo ničesar, je pa le del folklorne tega kraja.

Zbiralnik vode, napeljana na mlin, je na kraju, imenovanem »lahki kamen«. Vprašanje pa je, če bo vzdržal ogromen pritisk vode, ki je na tem mestu najmočnejši. Prizadevanje, da bi ga »skrili«, je hudo dvomljivo, in le čas bo pokazal, če so delali prav ali narobe. Le težki kamniti bloki bi preprečili, da voda ne bi odnesla že omenjeno gozdno vlako in poškodovala betonske cevi, ki so vkopane pod njo. Vsa ta masa vode zna

opozori v skale zabetonirana plošča z napis, česa se v Peklu ne sme početi. To skalovje, ki štrli skoraj nad cesto, so prvih pohodnikov imenovali »Galerije« v Peklu. Tu se torej prične res pravi Pekel in prav nepošteno bi bilo, da bi danes kdorkoli skušal spreminjati že od nekdanj utečena imena. Izza tega skalovja občasno prihrumi močan tok hudourniške vode iz doline »Bezgavka«, ki so ga zdajšnji uredjevalci primerno ali na žalost nezadostno usmerili v glavni tok. Ko bo razdiralna moč vode pridrla do spodaj ležeče omenjene brvi, bo uničila dokaj lepo široko pot, se bodo šele zavedli, zakaj smo nekdanj speljali stezo v breg in obšli sicer sedaj to neopazeno prepreko. Enake napake so spregledali tudi do vzpona navzgor, kjer neopazen plaz naredi veliko razdejanje, če se ga ne bo pravočasno pogledilo.

Po obstoječem stanju sodeč se urejevalci del v samem Peklu še niso lotili. Razen prehodov čez vodo se vidijo še sledovi nekdanjih klopi in miz, kar vse verjetno bo tudi enkrat prišlo na vrsto. Do platoja pred slapom št. 3, do koder so speljane že od nekdanj prve stopnice, bi bilo tako nujno urediti vse pomanjkljivosti, kajti do tod nekako seže mik vsakega obiskovalca - češ, kaj bi videl. Po strmih stopnicah navzgor, ki se končujejo z nič kaj okusno »dimnikarsko lojtrco«, prideš prek zračnega grebena (ki ni zavarovan) do križišča stez. Pot navzgor vodi na »Hudičev zob« in naprej ob pobočju visoko nad strugo naprej k slapu št. 5. Graditelji so pri gradnji dali prednost stezi ob strugi (kar je prav) in z lepimi in varovanimi brvmi pokazali vso divjino te soteske. Nad slapom št. 4, kjer so lepe, v apnenec izdobljene velike kotanje, imenovane »žaklje«, bo verjetno nujno stezo zavarovati, kajti vsak najmanjši zdrb bi pomenil vse najhujše. Umirjena voda, ki jo zopet lahko opazuješ z desne strani nizvodno - preide v ozek, skalnat prelom v ozko korito, ki se tako tudi imenuje. Lep sprehod k slapu

Zato je pač to Pekel in ne Tivoli!

Pobudnik tega sestavka sem izključno sam in so moje navedbe le sad mojega osebnega razmišljanja. Ker sem ta naš Pekel odkrival že v mladih študentovskih letih in ga pozneje mnogokrat prešel kot lovec v vseh letnih časih, ne glede na vremenske razmere slonijo moja opažanja izključno tudi na doživetjih in so mi zato vse spremembe še tembolj zaznavne. Nikomur ne vsiljujem, da mora misliti z menoj, prepričan pa sem, da bom za te moje trditve našel mnogo somišljenikov. Mogoče bo to dejstvo nas zopet neke zblizalo, da bomo javno povedali tisto, o čemer smo razmišljali pred 40 in 50 leti. To naše idealiziranje pa se danes neke izkrivlja in hoče iz te doline narediti zabaviščni park z vsemi nepopravljivimi posledicami. Turisti si želijo miru brez alkohola in raznih novosti, ki bi v končni fazi prizadele vse davkoplačevalce in pokvarile oaze miru in tišine, ki le redko kje še obstaja. Izognimo se temu grehu in trezno premislimo, kaj je prav in kaj bi bilo narobe. Vsi strici in tete, ki naj bi stali neke v ozadju, naj se temu pridružijo, kar bi bilo edino smotno in pošteno!

Pozivam vse, ki so na kakršnekoli mestu odgovorni, da se podoba krajine divje ne lastnosti ali celo privatizira, da ukrenejo vse, da »novi« turizem nam ne izkazati tistega, kar nam je narava dala.

Tudi naši zanamci bodo za to našo skrb gotovo hvaležni. Prosim uredništvo, da vse sestavke, ki bodo v tej zvezi nastali, da njihove avtorje javno tudi objavi. Če sem jaz »igral na odprte karte«, naj to stori tudi kdorkoli.

Sestavek, ki bo sledil, bo namenjen zgodovinskim trenutkom pri odkrivanju Pekla, ljudem, ki so pri tem sodelovali v vseh okoliščinah, ki so kakorkoli oblikovale razvoj te naše peklenške doline.

Cenjeni bralec je lahko opazil, da v nobenem primeru v sestavku nisem bil oseben, zato tudi ne bi želel, da bi me kdo drugače užaljen razumel.

France Leben

ODPRTJE NOVIH PROSTOROV GLASBENE ŠOLE NA VRHNIKI

Odslej bo zvenelo drugače

V petek, 8. oktobra, je glasbena šola na Vrhniki uradno odprla svoje nove prostore v prenovljenem domu JLA, na Trgu Karla Grabeljška. Goste je najprej pozdravil Ivan Bizjak, minister za notranje zadeve, ki je opravil slavnostno otvoritev nove glasbene šole na Vrhniki. Nadaljevanje slo-

Minister Ivan Bizjak je pre-rezal trak in tako simbolično odpre nove prostore glasbene šole.

vesnosti je potekalo v koncertni dvorani.

Prav na začetku slovesnosti se nam je predstavil najboljši slovenski klarinetist Tadej Kenig, na klavirju pa ga je spremljala njegova profesorica Urša Drinovec.

Nato je besedo prevzel predsednik skupščine Vinko Tomšič:

»Vneto se oziram v Evropo, oblikujemo demokratično družbo, iščemo vzore in prisegamo na tržne zakonitosti. Tolarje naj bi vlagali le tja, kjer se bodo dobro obrestovali.

Ali naj te zakonitosti veljajo tudi v šolstvu in kulturi? Profesor Andrej Capuder pravi: »Kultura je celostni pečat naroda.« Narod pa so rodovi, povezani iz preteklosti v prihodnost. Ti iz prihodnosti pa so naši otroci. Njih še ne zanima, kako se najbolje naloži tolar.

Zanima pa jih poleg šole marsikaj drugega. Skoraj tristo jih je na Vrhniki, ki jih veseli glasba in zato obiskujejo glasbeno šolo. Zakaj jim tega ne bi omogočili? Saj so že do sedaj uspešno nastopali na različnih tekmovanjih. Mnogo najvišjih priznanj in nagrad so osvojili prav njeni gojenci. Omeniti moramo tudi bivše učenke in učence glasbene šole, ki sedaj sodelujejo v orkestru, pri godbi, pri številnih in raznolikih pevskih zborih ter v cerkvenem zboru. Ponosni smo tudi na študentke in študente, ki nadaljujejo študij glasbe na srednjih in višjih šolah. Vse dosedanje delo in uspehi so sad dolgoletnih prizadevanj mentorjev, profesorjev in staršev.

Dve leti bo minilo, odkar je zadnji vojak JA zapustil Vrhniko. Prazen je ostal tudi dom JA sredi Vrhnike. Naša generacija Vrhničank in Vrhničanov je v njem prebila veliko veselih ur ob plesu in poslušanju popevk. Še sedaj se radi spominjamo Marjane Deržaj, Iva Robiča in drugih jugoslovanskih pevcev. Jezik nam tedaj ni bil ovira, sedaj pa se je

Najbolj srečen ob otvoritvi je bil direktor Viktor Zadnik, ki je v tistem trenutku pozabil na vse težave ob sami gradnji glasbene šole.

mного takrat sklenjenih prijateljstev pretrgalo.

Bilo je več predlogov, kakšni dejavnosti naj bi namenili dom. Končno smo se odločili za glasbeno šolo. Stara stavba je namreč postala pretesna, ker je vsako leto več učenec, ki želijo vstopiti v svet glasbe.

Dr. Michael De Bakey je po koncertu Slovenskega okteta leta 1967 v ZDA rekel: »Nekaj nenavadnega, neki silno močan značaj slutim v vašem narodu. V zgodovini ste se obdržali zgolj zaradi svoje kulture, ne zaradi sile, a mislim, da je tak narod nepremagljiv. Sleherni nasilnik namreč ve, da si ga ne more podrediti; lahko ga samo izbriše, a potem nima več komu vladati.«

Danes, ko izročamo šolo njenemu namenu, lahko rečemo, da je pravilna odločitev, ko smo se odločili, da spremenimo dom JA v glasbeno šolo. Kakor namreč dobro vemo, je moč naroda, še zlasti našega, tudi v kulturi.

Poleg župana nas je pozdravil tudi direktor glasbene šole Viktor Zadnik, ki je največ povedal o sami preureditvi objekta ter težavah, ki so jih spremljale pri delu. Gospod Zadnik ima za to, da je zdaj na Trgu Karla Grabeljška nova glasbena šola, prav gotovo velike zasluge. Sam pa ve, da brez pomoči, ki jo je bil deležen, ne bi zmožal tako velikega dela, zato se je v svojem govoru zahvalil vsem, ki so sodelovali pri prenavljanju starega objekta.

Za gospodoma Tomšičem in Zadnikom je nastopil godalni ansambel glasbene šole Vrhnika pod vodstvom Marka Fabianija: kasneje pa nam je — tudi pod vodstvom M. Fabianija — igral še komorni or-

kester glasbene šole. Med drugimi so zaigrali tudi skladbo Čestitka, ki jo je Jani Golob napisal posebej za to priložnost. V spremljavi komornega orkestra je na slovesni otvoritvi nastopila tudi solistka Alenka Naveršnik (čelo), ki je ena najboljših glasbenic na Vrhniki. Je članica godalnega kvarteta, komornega orkestra ter godalnega ansambla.

Po končani uradni slovesnosti nas je gospa Nadja Strajnar-Zadnik, ki je na prireditvi povezovala program, v imenu vodstva šole povabila na ogled novih prostorov in takoj nato na pogostitev, ki so jo pripravili v sodelovanju s picerijo Boter.

Direktor glasbene šole Viktor Zadnik je povedal, da je ze-

lo zadovoljen z novim objektom, ki je bil izredno velika investicija, hkrati pa je izrazil presenečenje, da so občinski možje in občani v takih gospodarskih razmerah sploh dovolili tako veliko naložbo v kulturne namene. Gospod Zadnik je zato hvaležen vsem, ki so podprli idejo, naj se zapuščen dom JLA preuredi v glasbeno šolo, še posebej pa se zahvaljuje tistim, ki so mu to idejo pomagali uresničiti.

Prve priprave za spremembo namembnosti objekta so se začele že pred dobrima dvema letoma, vseskozi pa je direktorja glasbene šole pri delu podpiral predsednik IS SO Vrhnika Vili Granda, ki ve, da vrhniška glasbena šola dosega lepe uspehe. Kljub temu pa

ni šlo vse tako gladko, oviro pri izvedbi tega projekta je predstavljalo Ministrstvo za šolstvo in šport, ki gospoda Zadnika ni finančno podprlo.

Da mladi glasbeniki zdaj lahko vadijo v mnogo bolj urejenih prostorih, je bilo potrebno veliko posegov v stari objekt. Dom je v celoti prenovljen, poleg tega je tudi na novo zvočno izoliran. V novi glasbeni šoli imajo štirinajst učilnic za učenje instrumenta, učilnico za nauk o glasbi in dvorano s kar stoštridesetimi sedeži, v kateri naj bi bili koncerti in podobne prireditve. V novih prostorih in z novo opremo bodo glasbeniki na Vrhniki prav gotovo še naprej dosegali dobre rezultate.

Špela Gutnik

Petnajst let folklorne skupine Ligojna

Letos mineva 15 let od začetka delovanja folklorne skupine LIGOJNA. Zbrali smo se leta 1978 za pripravo proslave ob dnevu žena. Načrtovali smo nastopiti na tej prireditvi in poživiti že klasičen program ob takih priložnostih. Druženje je kmalu pomenilo več kot same vaje in nastopanje, ki je sledilo eno za drugim. Sprva domačini — Ligojncani — so bili navdušeni nad folklorno skupino, ki je iz pozabe obudila stare ljudske plesne in običaje, kajti znano je, da prav Ligojncane močno navdušuje folklorni ples ter pesem.

Skupini so namenili vsa podporo, ki je začela navduševati prijatelje ljudskega izročila tudi drugje. Značilno za našo skupino namreč je da so plesi zaplesani doživeto in z veliko veselja ter predanosti. Marsikdo je po našem nastopu večkrat dejal: »Kar zaplesal bi z njimi!«

V dolgih letih nastopanja doma, v domači občini ob raznih priložnostih po Sloveniji in tudi zunaj njenih meja so si folkloristi pridobili mnogo prijateljev. Znamo ceniti prijateljstvo posebno tistih, ki z nami zapojejo, se radi družijo z nami. Največ prijateljev smo spoznali prav na vseh Kmečkih ohceti v Ljubljani, saj so tja prihajali folkloristi iz vse Slovenije in iz zamejstva. Ne pozabno je bilo druženje s koroškimi Slovenci.

Petnajstletnico delovanja bomo praznovali skupaj z našimi prijatelji Belokranjci kar v Beli Krajini. Ob praznovanju pete in desete obletnice pa smo doma gostili dve belokranjski skupini. Kot prva je bila naš gost folklorna skupina iz Dragatuša v Beli Krajini, kot druga pa folklorna skupina Zeleni Jurij iz Črnomlja.

Odločili smo se, da obišče-

mo Belo Krajino in si ogledamo nekaj znamenitosti: Mitreum v Ručetni vasi, stare mline na Kolpi, Vinico, belokranjsko narodno nošo in njeno izdelavo pri gospe Marici Cvitkovič, razna obeležja vinske ceste, prizorišče jurjevanja v Črnomlju itd. Po ogledih bomo organizirali družabno srečanje pri zidanici med trjem s prijatelji belokranjskih folklornih skupin. Že vnaprej se veselimo tega snidenja!

Folklorna skupina LIGOJNA pripravljata tudi jubilejni koncert in ga bo predstavila takoj po Novem letu.

Letos bomo organizirali še star ljudski običaj ali navado: rajanje na Martinovo soboto, in to v Ligojni. Folkloristi LIGOJNE bomo poskrbeli, da bo tega dne kar najbolj prijetno! Vabimo vas, da se nam pridružite!

Folklorna skupina Ligojna

Polna dvorana pa je bila pretesna za vse gledalce otvoritvenega koncerta.

NA SEJMU SODOBNA ELEKTRONIKA TUDI LIKO PRIS IN ISKRA ANTENE

Računalniki in antene

Letošnji sejem Sodobna elektronika v Ljubljani je bil od 4. do 8. oktobra.

Sejem je bil najpomembnejša tovrstna prireditve v Sloveniji. Razstavljali so profesionalno elektroniko, telekomunikacije, radiodifuzijo, opremo za proizvodnjo, sestavne dele, funkcijske enote in materiale, visoko tehnologijo in znanje.

Sejem Sodobna elektronika je letos praznoval svoj jubilej, saj se je tokrat predstavil že štiridesetletni. S predhodnikom zdajšnje Sodobne elektronike se je tudi začelo obdobje sejmovanja v Ljubljani. Takratna prireditve je bila namreč prva sejemska prireditve po vojni na slovenskih tleh.

Tako začetki sejma v elektroniki segajo v leto 1953, ko so v Ljubljani pripravili 1. mednarodno razstavo radia. Takrat se je predstavilo 22 razstavljalcev, polovica domačih in polovica tujih, razstavo pa je obiskalo več kot 17 tisoč obiskovalcev. Sejma so se udeležila podjetja iz Avstrije, Francije, Italije, Švice in Velike Britanije.

Z leti se je sejem Sodobna elektronika krepil in postajal vse večji. Na sejmskem prostoru se je srečevalo vedno več domačih in tujih razstavljalcev, vedno večji pa je bil tudi obisk. Največ obiskovalcev je bilo v letu 1960, ko si je sejem ogledalo več kot 112 tisoč obiskovalcev.

Na sejmu so vedno sodelovala tudi vrhniška podjetja, in sicer najprej bivši Elektron, nato ISKRA Antene, v zadnjem času pa še LIKO PRIS in nekateri podjetniki, ki se ukvarjajo s proizvodnjo elektronike oziroma raznih sklopov in elementov za računalništvo. Letošnji sejem je sovpadal ravno s 65. letnico RADIA Slovenija in 35. letnico TV Slovenija. Prvi poskusni televizijski program je krenil prav s sejma Sodobna elektronika. Vseskozi pa je sejem spremljal novosti na področju elektronike in že v začetku šestdesetih let sta bili na sejmu prikazani laserska tehnika in mikro elektronika, konec sedemdesetih

let pa so lahko obiskovalci občudovali robota, ki je bil plod domačega znanja, leta 1982 pa je bil razstavljen prvi laserski gramofon.

Letošnje Sodobno elektroniko je predstavljalo več kot 400 razstavljalcev iz 21 držav, ki so razstavljali na skoraj 7000 kvadratnih metrov površin.

Tudi Vrhnika je bila zastopana na sejmu, saj sta dve podjetji LIKO PRIS in ISKRA Antene razstavljali svoje izdelke. Ob odprtju sejma smo v Hali A2 našli razstavni prostor LIKO PRIS, ki je razstavljal svoj program opreme:

- elemente industrijske avtomatizacije AEG MODICON (programski krmilniki, industrijski inteligentni prikazovalniki, industrijske komunikacijske mreže);
- računalniški sistemi DTK (osebni računalniki);
- računalniška periferija FUJITSU (tiskalniki, diskovne enote);
- komunikacijska oprema EMULEX (komunikacijski strežniki, tiskalniški strežniki);
- programska oprema PARAMETRIC TECHNOLOGY CORPORATION (programski paket za mehansko načrtovanje CAD/CAM The pro (ENGINEER)).

V hali B, kjer je bil razstavni prostor ISKRE, pa so Antene razstavljale svoj antenski program: klasične TV antene, satelitske antene, razne antenske ojačevalnike in naprave za kabelske sisteme. Vse elemente je bilo moč tudi kupiti ter se strokovno pogovoriti o načinu montaže in uporabe teh elementov.

S. S.

Razstavni prostor LIKO PRIS z razstavljenimi elementi računalniških sistemov

Od ljubljanskega sejma smo prejeli tudi program sejmov in razstav, ki bodo še do konca leta 1993:

ZDRAVJE REHATEH — 26. DO 31. 10.

24. sejem ponudbe proizvodov, dejavnosti in idej za zdravje življenje in 2. razstava rehabilitacijskih izdelkov in storitev; LJUBLJANSKI POHIŠTVENI SEJEM z mednarodno udeležbo;

SKI EXPO — 1. DO 5. 12.

(24. slovenski sejem opreme za zimski šport in turistične ponudbe zimskih športnih središč doma in v tujini);

VESELI DECEMBER — 15. DO 30. 12. (prodajni sejem raznih izdelkov)

S tem želimo vzpodbuditi še druga podjetja in obrtnike, da se predstavijo na ljubljanskem sejmu ob določenih napovedanih sejmih, da predstavijo sebe in svoje proizvode ter tako tudi Vrhniko širšemu slovenskemu prostoru. V novembrski številki »NČ« pa bomo predstavili program sejmov ljubljanskega sejma za leto 1994.

PET ZVONOV V ZVONIKU

Nova zvonova pri svetem Pavlu, Jožefov in Florjanov

Vrhniška dekanijska in župnijska cerkev sv. Pavla ima od predzadnje nedelje v oktobru še dva zvonova, skupaj jih zdaj v zvoniku visi in zvoni pet. Novi je največji, tehta tri tone in pol, uglasen je na H, izdelal ga je passauski livar Rudolf Perner, na njem pa je napis Svetemu Jožefu v varstvo v letu vojne 1991 — Hvaležni Vrhničani.

Drugi novi zvon tehta manj, uglasen je na Fis, naredil ga je isti passauski mojster, na njem je napis Sveti Florijan, obvaruj nas časnega in večnega ognja. Zvonova je blagoslovil ljubljanski pomožni škof msgr. Lojze Uran na posebni slovesnosti v nedeljo popoldne, ko je z neba lilo, kot da bi sveti Florijan zlival svoje golide. Nova bronasta zvonova sta se pridružila prejšnjim trem, ki jih je ulil zvonarski mojster Samassa iz Dunajskega Novega mesta v letu 1921 v tonih Cis, E in A, vsi trije stari zvonovi pa so brez napisa.

Govorniki na slovesnosti pred cerkvijo so posebej povedali, da je novi največji zvon pri svetem Pavlu velik tudi v slovenskih razmerah, nekatere cerkve sicer imajo tudi težje zvonove, toda bronastih ne, temveč železne, ki so jih v zvonike vlekli po prvi svetovni vojni, ko so prej ubrane bronaste metali iz njih, da bi jih prelili v topove — pa se je k sreči vojna končala prej.

Ljudje so kar potrpežljivo čakali celo uro, da se je slovesnost začela. Veliki zvon je bil že obešen na dvigalo, ki ga je potem dvignilo v zvonik, kjer so ga k sebi potegnile krepke roke na posebnem vozičku, ki se je peljal po tramovih. Takoj so ga obesili v ležišče, k njemu potegnili še drugega, manjšega in proti koncu maše sta že začela zvoniti. Kmalu nato so se dela lotili tudi pritrkovalci in zadonela je tista lepa slovenska pesem zvonov, kakršne ne slišiš nikjer drugje po svetu, samo pri nas. Zvonilo je tudi, ko je bila že zdavnaj tema.

Blagoslov novih zvonov nikjer ni čisto vsakdanje praz-

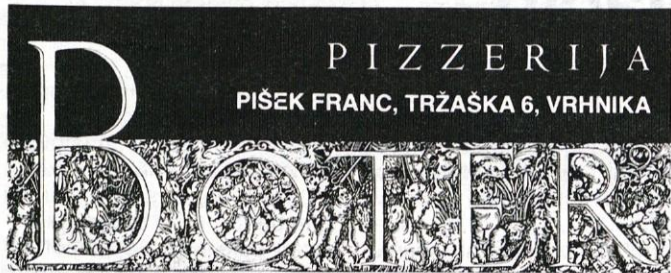
novanje. Že pri naročilu je treba vedeti, kakšna harmonija se bo razlegala iz cerkvenih lin, pri vrhniških zvonovih je bilo nova zvonova treba uskladiti s tistimi, ki že desetletja vabijo v cerkev, oznanjajo praznike in se poslavljajo od pokojnikov. Ko sta se torej nova zvonova v družbi drugih oglašila iz zvonika, so ljudje molče poslušali in pritrjevali, kar je samo potrdilo že znano resnico, da so Slovenci svoja sveetišča vselej gradili in opremljali tako, kot se za take hiše spodobi. In da jim žrtev za to ni bilo škoda.

Zanimiva posebnost slovesnosti je bila tudi, da je domači oktet Raskovec pel ob spremljavi zvonov, od katerega je dobil intonacijo. Cerkevni pevski zbor pa se je tudi tokrat izkazal z ubranim petjem pod vodstvom prof. Jožeta Trošta, in tudi ob spremljavi orgel in tudi godal.

Slovenskim ljudem običajno za božje hiše ni bilo mar

stroškov in so za ta namen radi dajali. Res imata tudi nova zvonova svojo trdno ceno, vendar je vrhniški dekan Florjan Božnar ob zaključku slovesnosti pohvalil tudi vse tiste, ki so v zvoniku naredili prostor za zvonova in so štirinajst dni delali od jutra do noči, vse neznane in znane darovalce, tisti z večjim deležem so bili botri zvonov, najbolj pa, če smo prav razumjeli, Jožefovo banko, svetemu Jožefu v čast poje največji zvon, da tako lepo skrbi za vrhniške župnijske potrebe. Kadar zmanjka denarja, je rekel gospod dekan, se obrne s priprošnjo na svetega Jožefa, je pojasnil, in se zadeve uredijo.

Pomožni škof Lojze Uran pa se je pri večerji dekani Božnarju za trud oddolžil z zvonko zapeto napitnico Na mnogaja leta. Vsi drugi so voščilu pritrjevali.

Pesem slovenskih zvonov

Zvon! Kakšna prijetna čustva prevzamejo človeka ob tej prosti besedi. Kakor ključ je, ki odpre dušo in v njej shranjene mnogotere spomine. Kako neločljivo smo povezani z njimi — bronastimi pevci v linah zvonikov slovenskih cerkva. Spremljajo nas na naših poteh in nevsiljivo povezujejo utrip naših src v edinstveno simfonijo. Ko zapojejo, nas, vpete v tegobe vsakdanjika, mehko povabijo, da jim nehote prisluhnemo.

Pesem slovenskih zvonov je pesem slovenske zemlje. Preprosta, a vendar nikdar enaka. V njej je ujet ritem letnih časov, šumenje rek in gozdov, odmev strojev v tovarnah, vrvež v mestih in spokojnost na vasi. Spomladi je v njej čutili vdanost in vonj sveže zemlje, ki je pripravljena, da v svoja nedra sprejme seme za novo življenje. In ko nas v jesenskem deževju in šelestenju odpadlega listja narava opominja, da je še enkrat sklenila večni krog rojevanja in umiranja, je otožnejša. A zato nič manj veličastna.

Pesem slovenskih zvonov je pesem poti, ki je zaznamovala naš narod v tisočletnem boju za preživetje. V lepih nedeljskih jutrih so zvonovi vabili na tabore, kjer se je potrjevala narodna samozavest. Posojali so svoje ime tiskovinarjem, ki so v slovenske domove prinašale domačo besedo. Pretopljeni v ogenj bruha joče pošasti, so umirali skupaj s slovenskimi fanti na tujih frontah. In ko so se vračali v zvonike, so s seboj nosili novo upanje za novo prihodnost.

Pesem slovenskih zvonov je pesem dela in pesem počitka. Meri nam ure dneva in nas v večerni zarji kliče, da prisluhnemo svoji notranjosti. In je pesem našega življenja. Pripoveduje nam, da so v spev narave vtakne vse drobne usode. Prav tako ubrano zveni, ko v sebi nosimo praznik, ali pa, ko se v žalosti poslavljamo od dragega svojca. Veseli se z nami v lepih trenutkih in nas tolaži v urah, ko se zdi, da luč nikoli več ne bo pregnala tesnobe iz duše. In ko odzvanja mali zvonček nad zibko novorojenca, zveni enako lepo kot takrat, ko se oglasi v zvonček za vasjo. To je pesem, ki je bila davno začeta in ne bo nikoli izpeta.

Leon Gostiša

V sklopu prednovoletnih prireditvev na Vrhnikah tudi letos pripravljamo dneve za naše otroke in njihove starše. Osrednjo pozornost ponovno namenjamo dobri igračici, saj sta igra in igračica pomembna dejavnika otrokovega intelektualnega, socialnega, gibalnega in čustvenega razvoja.

Znano je, da pred novoletnimi prazniki kupujemo več igrač, ki jih namenjamo obdarovanju otrok, zato želimo, da bi otroku izbrali dobro in primerno igračico. Na tem mestu sem že pisala o nekaterih vidikih dobre igračice in jih tokrat le omenjam. Pri izbiri igračice bodite pozorni:

- na otrokovo starost (ali kateri otrokovi starosti je igračica namenjena),
- na material, tehnično obdelavo (površina, robovi, konicice...) in ekološko neoporečnost igračice,
- na varnost in možnost čiščenja igračice,
- na priložena navodila oziroma podatke o igračici,
- na otrokove želje, interese.

Strokovno oceno igrač pri nas opravi posebna komisija, ki igračici lahko dodeli znak DOBRA IGRAČA. Znak je v obliki nalepke viden na embalaži igračice.

Z letošnjo razstavo dobrih igrač, ki bo v Cankarjevem domu na Vrhnikah od 30. novembra do 11. decembra, vam bomo predstavili kolekcijo igrač FISHER-PRICE. Igrače so pri nas manj znane (v Sloveniji so jo uradni zastopniki predstavili v začetku leta 1993), pa vendar so dobile strokovno oceno za dobro igračico. Kolekcija zajema igračice, namenjene dojenčkom, malčkom in predšolskim otrokom do 7. leta starosti. Igrače so iz raznovrstnega materiala (tkanina, plastika, les), namenjene so različnim igralnim aktivnostim, odlikujejo jih kvaliteta, funkcionalnost in varnost.

Proizvajalci so igračice klasificirali z razvojnega in starostnega vidika.

Na primer: — otrokove prve igračice (ropotulje, mehke igračice, zvočne

Veliki vrhniški novi zvon je težak več kot tri tone. Poje v tonu h. Ljudje so bili tudi na dežju okrog njega kar zadovoljni, čeprav jih je močil dež.

Dobra igračica

igračice),

— igračice, namenjene domišljijski igri in posnemanju življenjskih situacij (kmetija, promet...)

— mehke, puhaste lutke kot ljubkovalne igračice do otrokovega 2. leta starosti,

— igračice za predšolskega otroka z didaktičnimi elementi in poudarjeno aktivno vlogo otroka pri igri (sestavljanje, kombiniranje, gradnja, oblikovanje, socialno kontaktiranje, gibanje),

— avido-vizualne igračice od 3. leta starosti naprej (kasetofon, glasbila...),

— miniaturno pohištvo, orodje in razni pripomočki, ki služijo

jo nekaterim vlogam odraslih.

Na otvoritve smo povabili dr. Ljubico Marjanovič-Umek, strokovnjakinjo s področja otrokove igre in igrač, ki bo predstavila kolekcijo FISHER-PRICE ter pomen igre in primernih igrač za otrokov razvoj. Otroci se bodo z igračicami lahko igrali v prijetni igralnici v razstavnem prostoru, organizirana pa bo tudi prodaja omenjenih igrač.

V času prireditve bomo otrokom pripravili še kulturni program in lutkovno delavnico. Časovni razpored aktivnosti bomo objavili konec novembra prek časopisa in obvestil.

Milena Vidovič

NAŠ GLAS NAJ SEŽE DO VAS

Kronika dogodkov

21. 9. so praznovali vsi, ki so imeli rojstni dan julija, avgusta in septembra.

7. 10. smo obiskali dom Bokalce, ki letos praznuje 40-letnico obstoja. Poleg razstave smo si ogledali tudi njihove prostore.

12. 10. je bila naša gostja gospa Milena Vovk iz Borov-

nice. Zahvaljujemo se ji za prijetni urici, ki ju je delila z nami!

Od kod smo doma?

Ko se spoznavamo tukaj v domu, je prvo vprašanje: »Od kje si pa ti doma?« Pogovor nanese še na boleznin in na težave, saj smo zaradi njih prišli v dom. Tako se spoznamo

med seboj in si dajemo poguma.

Jaz sem kmečki sin. Do 19. leta sem delal doma vse — od pastirja do kmeta in vse je kazalo, da bom prevzel kmetijo. Pa me je bolezen v 19. letu za eno leto spravila v posteljo. Zdravnik mi je priporočil, naj se izučim kakšne obrti, saj je kmečko delo pretežno. Odločil sem se, da se bom izučil za koljarja. V vajeniški šoli smo bili iz različnih krajev. Vajeniško dobo sem opravil na Vrhnikah pri Luku Žitku. Že takrat sem spoznal Vrhničane. Nas, Logatčane, so si zmerom radi spodobili. Navada je bila taka, da je bilo na rožnensko nedeljo »žeganje« v Logatcu. Na ples so prišli tudi fantje iz drugih vasi in uživali, če so nas na različne načine dražili: »Kako je, poratal' bob letos?« Naš odgovor pa je bil: »Strok je velik, piko ima pa tako...!!!« in dobil je eno okrog ušes. Logatčane so dražili tudi z verzji: »Logatčan s slamo natlačen, slama se vname, Logatčana hudič vzame.«

Taki smo bili Logatčani. Včasih smo veliko dali na te običaje, zdaj imajo pa mladi druge zabave. So pač drugi časi.

Janko Petek

Na zdravje vsem, ki praznujejo rojstni dan.

Fisher-Price®

...MI GLEDAMOS VET Z OTROŠKI MI OČMI

NAŠE IGRAČE NOSIJO ZNAK
★★★★★★ DOBRA IGRAČA ★★★★★★
GENERALNI UVOZNIK: SPECTRA INTERNATIONAL

PODMILŠČAKOVA 25, 61000 LJUBLJANA, TEL: 061/1254 063, FAX: 061/216 265

DRUGO GOSTOVANJE ŽENSKEGA PEVSKEGA ZBORA
CONCINITE NA NIZOZEMSKEM

Slovenska pesem v deželi tulipanov

Po petih letih smo se članice ženskega pevskega zbora Concinite Vrhnikar zopet odpravile na dolgo pot na Nizozemsko. Prejele smo povabilo Mešanega pevskega zbora Scaramouche, kateremu pa smo se tudi z veseljem odzvale. Za marsikatero je bil ta obisk že drugi, za mnoge šele prvi. In prav ta dekleta so se še s toliko večjim veseljem odpravljale na pot.

Dan je bil vroč, a vseeno oblačen, ko smo se s polnimi kovčki prtljage odpravljale na pot. Še zadnji zamahljali rok in že sta nas naša voznika Martin in Darko odpeljala proti Nizozemski.

Po mirni vožnji - čas smo si krajšale z ogledi filmov in pa z našim petjem - smo zjutraj prišle v Köln. Zaradi pomankanja časa pa smo si lahko ogledale le kolnsko katedralo in nekaj nakupovalnih ulic. Pot smo nadaljevale proti nizozemski meji, kjer nas je čakal organizacijski komite RIHE-DO, torej naši gostitelji.

Vendar pa je prišlo do nesporazuma, saj smo bili domnjeni na mejnem prehodu Bocholz, mi pa smo se peljali proti mestu Boholt. Z večurno zamudo smo vseeno dosegli cilj. Tu nas je že čakal naš rojak Edo Zupan ter naša stara prijateljica Rini in Herman.

Odpeljale smo se v center za ostarele (Ten Eik), kjer smo tudi prvič na našem gostovanju zapele. Nato smo se odpeljale v Heerlen, kjer smo bile sprejete pri županu. V zahvalo smo tudi tam zapele nekaj pesmi. Pozdravila nas je tudi znana delavka med izseljenci - Mici Michon - Čebin.

Izmenjali smo si še darila in že smo se morale odpraviti naprej. Naša pot se je tisti večer končala v Belgiji v mestu Eijsden, kjer smo tudi prenočile pri slovenskih izseljencih. Sprejel nas je gospod Žakelj, ki vodi slovensko društvo Slomšek. Sprejem je bil zelo pristrčen, videlo se je, da so veseli našega obiska in da jim slovenska pesem, predvsem pa stiki z domovino Slovenijo pomenijo zelo veliko.

Jutranje slovo je bilo zelo težko. Večkrat smo se skupaj fotografirali, zapele smo jim še nekaj pesmi in si obljubili, da si bomo dopisovali in obiskali.

Pot smo nadaljevali preko Antwerpna na Nizozemsko. V

teku celega dneva smo si ogledali provinco Zeeland. Prvi večji postanek je bil pri znameniti Delti ekpo, kjer smo spoznali s pomočjo kratkega filma boj proti poplavam, katere so povzročale Nizozemski ogromno škode in žrtev. S pomočjo Delt ekpo pa je sedaj Nizozemska zavarovana pred Severnim morjem.

Popoldne smo prispele v Den Haag, kjer smo si ogledale Madurodam (Nizozemska v malem). Nato pa smo nadaljevale pot proti Oldenzaalu, kjer so nas že čakali člani zbora Scaramouche, ki ga vodi Geert Christenhusz. Po kratkem sprejemu smo se razdelile po družinah in se odpravile k zastavljenemu počitku.

V soboto zjutraj smo se odpravile na ogled coklarne, kjer smo tudi napravili skupinsko fotografijo, ki jo vidite. Ogledale smo si tudi znamenitost Hollandije, to je mlin na veter; žal pa si širnih nasadov tulipanov nismo mogle ogledati, saj na žalost ne cvetijo celo leto. Vseeno pa smo si napravile ogromno zalogo tulipanovih čebulic, tako da se bomo lahko tudi me bahale z lepimi vrtovi, kakršne lahko občudujemo na Nizozemskem.

Zvečer smo sodelovale na slavnostnem koncertu zbora Scaramouche ob 25. letnici njihovega obstoja. Njihov program je bil v celoti instrumentalno-vokalni, kar pomeni, da je petje spremljal ansambel, pripravili pa so tudi plesne točke.

Koncert je v celoti uspel, kritike našega petja so bile izredno dobre in nam naklonjene.

V nedeljo smo imele koncert v cerkvi sv. Simona v majhni vasi Tilligte, skupaj z mladinskim zborom Thema. Na koncu je bilo vse občinstvo na nogah in zahtevalo podaljšek. Občutkov, ki smo jih doživljale ob tem pogledu, se sploh ne da opisati. Kasneje pa nam je Edo zaupal, da do sedaj ni bilo še toliko ljudi na koncertu v cerkvi.

Najbolj navdušene pa smo bile nad konji. Naši gostitelji so nam ponudili priložnost jahanja in vožnje s kočijo. Še pred ježo se je marsikatera odpravila temu užitku, kasneje pa smo ugotovile, da se je večina pevk odločila za jahanje. Zanimiva je bila vožnja s kočijami.

Med vožnjo smo pele in s tem vzbujale pozornost mimosoidočih ljudi.

Vsekakor pa smo najtežje pričakovale ponedeljek. Odpeljale smo se v Amsterdam in si ga kljub njegovi veličini, ogledati čim več. Odšli smo v muzej voščenen lutk Madamo Tussand, se sprehajale po trgovski ulici Kalvar Street ter se s čolnom peljali po amsterdamskih kanalih.

Polne novih vtisov smo se vrnile nazaj v Oldenzaal ter še zadnjo noč uživale ob prijaznosti naših gostiteljev.

V torek smo se odpravile še v nakupovalni center v Enschede, popoldne pa smo obiskale center za mentalno prizadete, de Bussenkamp.

Tu je zaposlen naš dobri prijatelj Edo Zupan. Prijetno smo se pogrele ob dobri zelenjavni juhi, ki so jo nam ponudili. Nato pa smo pripravile kratak kulturni program, v katerega smo vključile tudi same varovance, ki so se ob tem veselo zabavali.

Pravzaprav bi lahko ob tej priložnosti povedala, da si brez Edota našega gostovanja ne moremo predstavljati, saj nam je ves čas stal ob strani, zlasti pa pri sporazumevanju med nami in zborom Scaramouche. Torej bi se mu še enkrat v imenu celega zbora Concinite zahvalila. Prav tako pa zahvala velja tudi Emanueli Molek, ki nam je skušala na najbolj duhovit način predstaviti kratko zgodovino Nizozemske, o ljudeh in njihovih običajih. Enako pa se moramo zahvaliti Dragici Pelan, ki je skrbela za javne stike, za govore in zahvale.

Zares je bilo nepozabno. Spoznale smo deželo, ki je za marsikatero Slovenca velika neznanka, zlasti zaradi velike oddaljenosti. Ponujena nam je bila možnost, da spoznamo ljudi, njihove navade ter kulturo in vem, da smo jo do dobra izkoristile.

Rade pa bi se še zahvalile vsem, ki so nam omogočili potovanje na Nizozemsko.

Polonca Šurca

Ženski zbor Concinite pred coklarno

PREDSTAVITEV VRHNIŠKEGA GODALNEGA KVARTETA

Zabavna glasba na drugačen način

V prvi polovici lanskega leta je vodja komornega orkestra in godalnega ansambla Marko Fabiani zaradi potrebe po manjštevinski zasedbi ustanovil godalni kvartet. V njem sodelujejo: Marko Fabiani (violina), Maja Naveršnik (viola), Alenka Naveršnik (violončelo) in Mojca Oblak (violina). Gospod Fabiani je v kvartetu edini, ki se z glasbo ukvarja profesionalno, saj igra violino v simfoničnem orkestru dekleta pa še obiskujejo Glasbeno akademijo. Njihove obveznosti jim onemogočajo redno delovanje pri godalnem kvartetu, ki zato deluje le priložnostno. Namen kvarteta je igrati zabavno in filmsko glasbo, musicle ter priredbe svetovnih in domačih uspešnic. Ker to zvrst glasbe izvaja le malo godalnih kvartetov v Sloveniji, imajo težave s sestavo repertoarja, saj jim primanjkuje notnega materiala. To je tudi glavni razlog, da vrhniški godalni kvartet deluje le priložnostno in ne prireja gostovanj ter koncertov. Doslej so sodelovali le na lokalnih prireditvah: na otvoritvi razstave fotografij v Cankarjevem domu, na gostovanju tujih diplomatov v Bistri, ob obletnici Cankarjeve knjižnice in na promociji kasete vrhniškega deklisklega pevskega zbora.

Godalni kvartet pred mladjo ne načrtuje nobenega nastopa, ker je za pripravo letnega potrebno veliko časa in notnega materiala. Marko Fabiani pa načrtuje

nov projekt za komorni orkester. Namerava namreč pripraviti koncert z naslovom Vrhniški glasbeniki Vrhniki, na katerem naj bi sodelovali vsi glasbeniki, ki so sposobni zaigrati solo točko s komornim orkestrom. Poleg tega vabi k sodelovanju vse vrhniške pev-

ke in pevce, ker namerava ustanoviti nov mešani pevski zbor, ki bi skupaj s komornim orkestrom pripravil vsaj tri koncerte na leto, na katerih bi izvajali zabavno glasbo.

Spela Gutnik
Mateja Šmuc

PREDSTAVLJAMO VAM ČLANA
NEW SWING KVARTETA

Srce polno glasbe

Letos teče že petindvajseto leto, odkar je na naših tleh začela delovati skupina pevcev, ki se posveča predvsem črnski duhovni glasbi; to je New Swing Quartet. Ob tem jubileju namenimo nekaj vrstic Daretu Heringu, tenoristu New Swing Quarteta.

Dare Hering se sicer res ni rodil na Vrhnikih, kljub temu pa je že od rane mladosti nekako povezan z njo, saj je s štirinajstimi leti dobil očima, ki je bil zaposlen na Vrhnikih. Preden se je Dare Hering ustalil na Vrhnikih, kjer živi že dvanajst let, je nekaj časa preživel v Ljubljani, kjer se je tudi rodil in obiskoval prvi razred osnovne šole. Nato se je preselil v Stari trg pri Ložu, kjer je obiskoval osnovno šolo nadaljnji dve leti in jo končal v Šentjurju pri Celju. Gimnazijo je obiskoval v Celju, nato pa je v Ljubljani vpisal študij umetnostne zgodovine in sociologije. Po končanem študiju se je najprej zaposlil v Ljubljanski banki kot propagandist, nato na Združenju glasbenikov Lira, kot pomočnik poslovnega tajnika - estradni organizator in nazadnje na takratni TV Ljubljana; najprej kot organizator snemanj, temu je sledilo napredovanje v producenta in kasneje v šefproducenta razvedrilnega programa, kjer je sodeloval skupaj z znanim režiserjem in odgovornim urednikom Dušanom Hrenom. Danes pa ga poznamo kot svobodnega delavca-umetnika.

Začetki delovanja New Swing Quarteta segajo v študentske čase. Tudi kasneje, ko je imel že vsak član redno zaposlitev, so še vedno prepevali. Po dvajsetih letih pa so se odločili za svoboden poklic, ker so jih nenehno vabili na koncerte. V vseh letih svojega delovanja so na koncertnih turnejah prepotovali praktično vso Evropo, bivšo Sovjetsko zvezo, pred kratkim pa so se vrnili z daljše turneje po ZDA, kjer so doživeli navdušujoč sprejem. Američanom so zopet pričarali čase in romantiko stila petja, ki ga kvartet goji (t.i. solid southern gospel), ki je v Ameriki zamrl, ko so se poslovili sloviti The Mills Brothers.

Dare Hering ni le član tega slovitega kvarteta; ukvarja se namreč tudi z organizacijo koncertov in turnej. Treba je poudariti, da zelo dobro sodeluje z ZKO Vrhnikar oziroma z gospo Marto Rijavec, ki jo zelo ceni zaradi njenega izrednega razumevanja za kulturo in se z njo dogovarja za trajnejše sodelovanje pri organizaciji kulture na Vrhnikih.

Za konec naj omenim le še to, da vaje New Swing Quarteta potekajo v Cankarjevem domu na Vrhnikih, kjer bo tudi letos, 20. novembra, že kar tradicionalni koncert New Swing Quarteta, ki je namenjen vsem Vrhničanom in upravi Cankarjevega doma za nesebično pomoč pri delovanju kvarteta.

Mateja Šmuc

Oto Pestner (2. tenor), Dare Hering (1. tenor), Marjan Petan (bas), Tomaž Kozlevčar (bariton)

PRISLUHnite

SLOVENSKEMU SLOMŠKOVEMU
PEVSKEMU ZBORU IZ BELGIJE

ki gostuje na VRHNIKI, v četrtek, 4. novembra 1993 ob 19. uri
v veliki dvorani Cankarjevega doma na Vrhnikih.

Povabili smo jih letos poleti. Pozdraviti nas želijo s slovensko pesmijo. Združuje in ohranja jih spomin na PRETEKLOST, delo v SEDANJOSTI in upanje na PRIHODNOST. Za svoje vodilo si je zbor izbral Slomškovo misel: »Sveta vera bodi vam luč, materin jezik pa ključ - do zveličavne omike.

Po koncertu se boste z našimi gosti - pevci lahko pogovarjali v mali dvorani Cankarjevega doma ter skupaj z njimi popili čašo rujnega.

Vabijo:

Slovenski krščanski demokrati
Občinski odbor Vrhnikar
Zveza kulturnih organizacij Vrhnikar
Izseljensko društvo »Slovenija v svetu«

Dediščina so tudi lepe želje

Ni nam vseeno

je slogan naše stranke SLOVENSKIH KRŠČANSKIH DEMOKRATOV. Ker želimo tako tudi delovati, organiziramo decembra na Vrhnikih RAZSTAVO starih razglednic, z božičnimi in novoletnimi motivi.

Razglednice naj bodo iz obdobja naših spominov in kulturne dediščine. Tudi na teh karticah opisanimi z vsemi dobrimi mislimi in željami so korenine naše sedanosti in prihodnosti.

Priporočamo se tudi za stara besedila voščil. Verjetno se jih starejši še mnogo spomnite. Morda ste se jih tudi vi naučili od vaših staršev. Zabeležite jih vi ali vaši otroci, vnuki... Prinesite ali pošljite jih na: Župnijski urad Vrhnikar 61360, Voljčeva ulica ali SKD - Vrhnikar 61360, Idrijska 23 ali ZKO - Marta Rijavec, Vrhnikar 61360.

Vse prejeto gradivo bomo pregledali in pripravili za razstavo s pripravljanim odborom in ZKO Vrhnikar.

Razglednice vam bomo po razstavi vrnili. Podobno nameravamo pripraviti tudi drugo leto v velikonočnem času.

Z veseljem pričakujemo vaše sodelovanje in RAZSTAVO!

SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI
OBČINSKI ODBOR - VRHNIKA

Društvo »Rosika« se predstavi

Že več kot eno leto potekajo aktivnosti glede celostne zaščite naravnega spomenika MALI PLAC v Bevkah. To je najbolj ohranjeni primer visokega barja na Ljubljanskem barju in najbolj južno barje s tako florjo in favno v Evropi. Mali plac poznajo ljudje ki raziskujejo barjansko florjo že od leta 1858. Od takrat pa do danes je bilo na tem območju potrjenih 23 rastlin od skupno 342-ih, kolikor jih je na seznamu ogroženih praprotnic in semenovk v Sloveniji.

Po besedah predstavnika republike P. Skoberneta ter ZTKO in občine Vrhnika je razvidno, kako se večja interes in potreba po ohranitvi tega naravnega spomenika za prihodnje rodove, pa tudi za nas same, krajane Bevk, da bomo lahko ponosni na naravno znamenitost in jo lahko predstavljali prijateljem, znancem, poslovnim partnerjem ob tem, ko opisujemo svoj kraj.

Kot vemo Barja v pravem pomenu besede, s šotišči, kot

posebnega tipa prirodno-geografske pokrajine s samosvojnimi oblikami življenja, ki je bil do prekopa Grubarjevega kanala bolj ali manj nedotaknjen, danes ni več.

Zato je toliko pomembnejša pobuda prof. Mohoriča. Lastnike parcel na Malem placu in druge krajane Bevk je opozoril na potrebo o ponovni revitalizaciji naravnega spomenika, ki bi ga lahko s pridom izkoristili za promocijo našega kraja.

Po sprejetju enoletnega motorija na izsuševanje naravnega spomenika Mali plac se je pokazala potreba po oblikovanju društva, ki bi zaščitil naravni spomenik:

1. zbiral gradivo, podatke in informacije o Ljubljanskem barju in naravnem spomeniku,
2. oblikoval in predstavljala zbrano gradivo skupinam, posameznikom, krajanom, medijem, skrbel za potrebno organizacijo,
3. skrbel za naravni spomenik,

4. se povezoval s sorodnimi društvi pri iskanju in uresničevanju skupnih ciljev.

Pod točko zbiranja gradiva smo opredelili šest smeri:

- rastlinstvo naravnega spomenika in širše,
- živalski svet Barja,
- človek in Barje (zgodovina, pomen, gospodarstvo in razvoj),
- struktura tal in nastanek Barja,
- ekološka problematika,
- voda in njen pomen za Barje.

Pod točko zbiranja in predstavitve zbranega gradiva naj bi organizirali:

- predavanja in vodstvo ogleda naravnega spomenika,
- izdelavo zloženke, razglednice, koledarja, video posnetkov, člankov, reportaž, značk, spominkov...
- vključitev naravnega spomenika v turistično ponudbo kraja,
- morda predstavitev naravnega spomenika skupaj z gospodarstvom Bevk,
- pomoč pri izdaji knjige g.

F. Milavca.

Skrb za naravni spomenik pomeni dogovarjanje z lastniki parcel o podaljšanju motorija na izsuševanje, potrebno vzdrževanje naravnega spomenika, določitev učne poti, osnivanje botaničnega vrta za ogrožene rastline na bližnjem šotišču na »Nanavini«.

Če tega ne bomo storili sami, bodo to izkoristili drugi namesto nas. Varstvo naravnega spomenika pri ohranitvi barske identitete je ključnega pomena za razvoj ekološko prijaznega, informacijsko rekreacijskega turizma v našem kraju, ki naj bo usklajen z razvojem in krajevo tradicijo. Naj se uveljavi načelo, da razvoja ni mogoče ustaviti, temveč ga je treba usmerjati.

Zato vabimo k sodelovanju nove člane, ki čutijo tesno povezanost z Barjem, in bi na tak način lahko uresničevali skrite misli in ideje v praksi.

Janko Skodlar
član društva »Rosika« Bevke

OBVESTILO!

Obiskovalce naravnega spomenika Mali plac prosimo, da upoštevaajo navodila za naravni spomenik.

Vse informacije (vključno z ogledom in vodenjem po naravnem spomeniku) dobite na Zvezi kulturnih organizacij Vrhnika, tel: 061/752-168

na sedežu društva v Bevkah, tel: 061/653-855.

predsednik upravnega odbora
Matjaž Jereb

PREDSTAVITEV KASETE DEKLIŠKEGA PEVSKEGA ZBORA

Splačalo se je

Concinite, vrhniški dekliški pevski zbor, je v petek, 1. oktobra, v prostorih Cankarjevega doma na Vrhniki pripravil predstavitev svoje prve kasete in tako na poseben način zaokrožil svoje desetletno delo. Ob tej priložnosti se je gostom predstavil tudi godalni kvartet pod vodstvom Marka Fabianija, pri katerem sodelujejo: Marko Fabiani (violina), Maja Naveršnik (viola), Alenka Naveršnik (violončelo) in Mojca Oblak (violina).

Organizatorje slovesnosti je vsekakor treba pohvaliti, saj je predstavitev potekala zelo razgibano in kljub pomembnosti dogodka in gostov je bilo vzdušje sproščeno. Promocija je bila razdeljena na dva dela, in sicer na predstavitev kasete in nato sproščen klepet ob prigrizku, ki so ga pripravila dekleta. V prvem delu so dekleta predstavila nekaj svojih najljubših pesmi, povedala so nekaj utrinkov s svojih gostovanj doma in v tujini, Darinka Fabiani, voditeljica zbora, pa nam je povedala nekaj več o

sami kaseti, o skladbah, ki so jih uvrstile nanjo in predstavila nam je vse, ki imajo največ zasluga, da je kasetna izšla. To priložnost so deklete izrabila tudi za to, da se poslovijo od Mojce Oblak, ki je deset let pridno sodelovala v njihovem zboru, pred kratkim pa se je

odločila, da bo zbor zapustila in se bolj posvetila delu pri godalnem kvartetu. Kljub temu pa jim je pridno pomagala pri ustvarjanju kasete vse do njegove izida. Na promocijo so se članice zbora zahvalile vsem, ki so jim nudili finančno ali drugo pomoč. Glavni spon-

Dekleta pevskega zbora Concinite, ki so bila ob promociji kasete sproščena, vendar pa slovesna in ponosna, saj so s tem tudi Vrhniko predstavila širši slovenski javnosti.

MOJE PESMI, MOJE SANJE LOVE STORY MY FAIR LADY

Kaj bi bili ti filmi brez čudovite glasbe, katerih neštete priredbe poslušamo ljubitelji tovrstne glasbe po vsem svetu? Tega ne vem. Vem pa, da je na Vrhniki lepo število ljubiteljev vedno zelenih melodij iz musiclov in glasbenih filmov.

Zatorej — pevci in pevke:

Naredimo mešani pevski zbor, ki bo nadaljeval tradicijo dobri vrhniških zborov, tudi v taki vokalno inštrumentalni glasbi, skupaj s Komornim orkestrom Vrhnika!

Prijave in informacije vsak ponedeljek in četrtek, od 19.40 — 20.00 do konca novembra v glasbeni sobi Cankarjevega doma na Vrhniki (vhod zadaj).

Marko Fabiani
in ZKO Vrhnika

zorji kasete so bila podjetja: Liko Vrhnika, GPG Evgrad Vrhnika, GPG Gradol Ljubljana, SKB Ljubljana in ZKO Ljubljana. Dekleta so se zahvalila tudi za strokovno pomoč pri delovanju zbora, in sicer: prof. Tomažu Habetu, mag. Tomažu Faganelu in dr. Mirku Cudermanu, ki pa se slovesnosti žal ni mogel udeležiti. Zahvalile so se tudi glasbeni šoli na Vrhniki za osemletno uporabo njihovih prostorov in nenazadnje so zelo hvaležne tudi Marti Rijavec (ZKO Vrhnika), ki že vsa leta spremlja delovanje zbora

in mu nudi vso podporo.

S svojim prihodom sta dekleta še prav posebno počastila dva slovenska skladatelja, katerih skladbe so tudi uvrstile na svojo kaseto; to sta bila prof. Jakob Jež in prof. Radvan Gobec. Poleg njihovih skladb so na kaseti še dela drugih slovenskih skladateljev: Jakoba Galusa, Zoltana Kodalyja, Marija Kogoja, Marjana Lipovška, Luke Kramolca in Danila Bučarja. Fabianijeva nam je zagotovila, da je na tej kaseti prav gotovo za vsakogar nekaj. Ker pa brez kritike pač ne gre, naj omenim še

mnenje prof. Tomaža Habeta, ki je sicer izredno zadovoljen z uspehom zbora, ni pa mu všeč, da dekleta na svojo kaseto niso uvrstila skladbe Concinite, skladatelja Jakoba Galusa, po kateri so prevzela ime. Z delom zbora je zadovoljen tudi vrhniški župan Vinko Tomšič, ki se je na slovesnosti dirigentki in voditeljici zbora Darinki Fabiani zahvalil za uspešno vodenje zbora. Gospod Tomšič je prepričan, da je res, kar pravijo dekleta: »SPLAČALO SE JE«.

Mateja Šmuc,
Spela Gutnik

Poroka — prelomnica v življenju

Človek doživi v svojem življenju kar precej prelomnic, ki mu krojijo nadaljnje življenje. Eno prvih je prav gotovo rojstvo, nato pričetek šolanja, moški služnje vojaškega roka, prvi dnevi službe, eno najpomembnejših prelomnic pa je tudi poroka.

To svečano dejanje, sklenitev zakonske zveze, opravljamo tudi v občini Vrhnika. V devetih mesecih, od januarja

do oktobra, je bilo sklenjenih 47 porok, kar je skoraj za polovico več kot lani. Na Vrhniki poročajo ob sobotah v dopoldanskem času. Same svečanosti so v kapeli gradu Bistra, in sicer od maja do oktobra, v drugih mesecih pa v prostorih občine Vrhnika v županovi pisarni. Letos je bilo precej zakonskih zvez sklenjenih ravno v prelepem okolju kapele tehničnega muzeja Bistra, ki bi s

to ponudbo lahko še bolj pritegnil ljudi in tako razširil turistično dejavnost.

Svečanost poročanja opravljajo pooblaščenec osebe za sklenitev zakonskih zvez, ki jih imenuje Skupščina občine Vrhnika. Na Vrhniki so pooblaščen: Janez Pečar, Slavko Česen, dr. France Cukjati in po položaju župan Vinko Tomšič. Osebe lahko vsak izbere po lastni želji, po službeni dolžnosti pa pri poroki sodeluje tudi matičarka. Mladoporočeni se potem poročijo tudi cerkveno, če pač to želijo.

Slika prikazuje svečano sklenitev zakonske zveze v kapeli gradu Bistra konec septembra, ko sta svečanost vodila Janez Pečar in matičarka Barbara Pečar, v sredini pa je prevajalka, ki je prevajala besedilo svečanega nagovora.

To pomeni, da imamo tudi mednarodne poroke, da po naših lepih dekletih povprašujejo tudi fantje iz drugih dežel. Slovenija je, vsaj na tem področju, lahko rečemo, velika. S. S.

Pomagajmo sočloveku

Pod pokroviteljstvom Karitas Brezovica in v organizaciji agencije Leila je v začetku oktobra stekel seminar za pomoč bolnim, ostarelim, nepokretnim, invalidom. Namenjen je bil zlasti tistim, ki imajo v svojem okolju osebe, za katere morajo občasno ali dalj časa skrbeti.

Na seminarju so bile podane predvsem naslednje teme:

Povezave s socialno in patronažno službo.

Razumevanje položaja in komuniciranje z oskrbovancem.

Psihične spremembe v starosti.

Ureditev stanovanja za nego bolnika na domu.

Psihične obremenitve družin z bolniki v domači oskrbi.

Praktične vaje iz nege ostarelih na domu/I.

Praktične vaje iz nege ostarelih na domu/II.

Stališče do smrti, razgovori z umirajočim, lajšanje bolečin.

Seminarja se je udeležilo šestnajst slušateljev vseh starosti - od študentov do upokojencev. Čeprav je bilo delo, ki je potekalo v obliki kombinacije predavanj,

praktičnega dela in razgovora, zelo naporno, je nastalo v skupini nadvse prijetno vzdušje. Ob zaključku so slušatelji soglasno ugotovili, da je bil seminar koristen, da so se pri tem veliko naučili, zlasti pa izgubili strah pred nego najbližjih. Predlagali so, da bi podobne seminarje še ponovili ne le v posameznih krajevih vrhniških občine, ampak tudi povsod tam, kjer bi se zbralo dovolj ljudi, ki jim denar ne pomeni vse in so se pripravljene potruditi za bližnjega.

K uspehu seminarja so bistveno prispevali predavatelji, med katerimi je bila Dana Batič iz Centra za socialno delo Ljubljana Vič Rudik, Branka Alič, višja medicinska sestra iz Zdravstvenega doma Vrhnika in dr. Janja Ahčin, ki je predavala o pomoči umirajočim.

Ob zaključku so slušatelji in predavatelji skupaj ugotovili, da taki seminarji prinašajo večstransko korist: tako sistemu, ki je bolan ali nepokretn in potrebuje pomoč, kakor tudi tistemu, ki vidi, kako sosed ali bližnji sorodnik z njegovo pomočjo ozdravi, kako laže prenaša težave v življenju, kako daje nekemu občutek, da nekaj pomeni.

Irena Marinko

FILMSKI SPORED NAŠEGA KINA V NOVEMBRU 1993: V VOJAŠNICI IVAN CANKAR

5. 11., petek, ob 17.00
6. 11., sobota, ob 19.00
7. 11., nedelja, ob 20.00

JURSKI PARK — ameriški barvni stereo
JURASSIC PARK Režija: Steven SPIELBERG

V gl. vl.: Richard ATTENBOROUGH, Laura DERN, Sam NEILL, Jef GOLDBLUM
Uspešnica leta, kaj leta, desetletja ali pa kar vseh časov, saj se izkupiček bliža milijardi dolarjev. O filmu je bilo pravzaprav že vse znano, preden je prišel k nam (svetovna premiera je bila 30. 6. letos) Dinozavri (po predlogi Michaela Chrichtona, ki jo imamo tudi v slovenščini) bodo torej tudi med nami.

5. 11., petek, ob 20.00
7. 11., nedelja, ob 17.00
NESPODOBNO POVABILO — ameriški barvni stereo
INDECENT PROPOSAL Režija: Adrian LYNN

V gl. vl.: Robert REDFORD, Deni MOORE, Woody HARRELSON, Oliver PLATT
Ena ženska, dva moška, milijon dolarjev, ena noč. Vse to v izzi-valnem, erotičnem nabitem, vzne-mirljivem, napetem in škandaloznem filmu Adriana Lynna, ki ga že poznamo po USODNI PRIVLAČ-NOSTI in FLASHDANCE. Rekorder prvega polletja v ameriških kinematografih (V drugem je to JURSKI PARK. Soočanje dveh »mega« filmov tako rekoč v istih terminih na videz ni smotno, toda menimo, da sta filma NESPO-DOBNO POVABILO in JURSKI PARK vendarle tako različna in da imata tudi ciljno občinstvo različno, da utegneta tudi tako programirana (ne čisto po naši želji) doseči pričakovan odziv.

12. 11., petek, ob 17.00
NAPIHNJENCI — ameriški barvni stereo
HOT SHOTS Režija: Jim ABRA-HAMS

V gl. vl.: Charlie SHEEN, Cary ELWES, Valeria GOLINO
V našem kinu je bil lani ta film absolutni »zmagovalec«, pa ga pred nadaljevanjem ponujamo vsem tistim, ki so ga zamudili ali pa bi ga radi videli še enkrat.

12. 11., petek, ob 20.00
14. 11., nedelja ob 17.00 in ob 20.00
NAPIHNJENCI 2 — ameriški barvni stereo
HOT SHOTS 2 Režija: Jim ABRA-HAMS

V gl. vl.: Charlie SHEEN, Valeria GOLINO, Lloyd BRIDGES
Nadaljevanje je spet parodija na svetovne dogodke in politiko, pa tudi ubijalsko komična in obešnjaška parodija (še bolj uspešna kot prva) nekaterih filmskih uspešnic (RAMBO, IGRA SOLZ, prvi NAPIHNJENCI itd.) Sicer pa vse skupaj vrti okoli zalivske vojne in Sadama ter najbolj smešno zmagajo najbolj nerodno enoto v vojski...

21. 11., nedelja, ob 17.00 in ob 20.00:
PROSTI PAD — ameriški barvni stereo 115'
FALLING DOWN Režija: Joel SCHUMACHER

V gl. vl.: Michael DOUGLAS, Robert DUJVL, Barbara HERSHEY Rachel TYCOTIN, Tuesday WELD

12. 6. 1991: najbolj vroč dan v letu. Povprečnemu, miroljubnemu meščanu nenadoma popustijo živci v prometni gneči. Maščevati se hoče za vse krivice iz preteklosti. Resno zastavljen film poskuša analizirati vse pogostejše stroge razmere v urbanih okoljih, kjer je vse več na videz nerazumljivih ekscesov.

28. 11., nedelja, ob 17.00 in ob 20.00:
NE MEČE SE STRAN — ameriški barvni CS stereo 102'
SINGLES Režija: Cameron CROWE

V gl. vl.: Bridget FONDA, Matt DILLON, Campbell Scott.
V stanovanjskem bloku živi veliko mladih samskih ljudi s svojimi načrti in ideali, pat udi predsodki in zavorami, prek katerih ne zmorejo. Zabavna komedija o mladih v okolju stanovanjskega bloka je kmalu postala kulturna uspešnica za mlade, ki ne želijo živeti preveč po »reglcih« ali pa bi to stran življenja vsak radi spoznali.

NOVOSTI V CANKARJEVI KNJIŽICI

FILozOFIJA — PSIHOLGIJA
Zaljubljeni moški: moške seksualne fantazije
Rimski pravni izreki
UJMA 6

DRUŽBENE VEDE
Puharič, K.: Gospodarsko pravo
Franović, A.: Zdrav manager - uspešen manager
Končina, N.: Zakon o državljanstvu Slovenije
Galeša, M.: Osnove specialne didaktike
Wolff, L.: Odkrivanje poklicnega cilja in strategija
Glavo gor, uha dol: pravljice iz Istre
Naš oča so včas zapodval - bohinske pravljice
Wollstonecraft, M.: Zagovor pravic ženske ter kritične opazke

MATEMATIKA — PRIRODOSLOVNE VEDE
Wingate, P.: Osnove fizike
Gifford, C.: Osnove kemije
Al-Sabti, K.: Sevanje in citogenetske poškodbe
Treays, R.: Osnove biologije

UPORABNE ZNANOSTI
50 preprostih stvari, ki vam lahko rešijo življenje
Slana, N.: Savna
Kelder, P.: Vrelec mladosti
Palazzi, A.: Velika knjiga o zelenjavi: recepti, jedilniki.
Toplak, M.: Dobrote iz mleka
Maher, N.: Kako uspeti na trgu z majhnim podjetjem

ARHITEKTURA — UMETNOST
Jermanj, Bojc.: Sonce v vašem domu tehnike in..
Zupančič, Z.: Mali gledališki ve-dež

JEZIKOSLOVJE — LEPOSLOVJE — LITERARNA VEDA
Webster comprehensive dictionary
Webster illustrated contemporary dictionary
Koruza, J.: Značaj pesniškega zbornika
Anholt, C.: Here comes the babies
Crichton, M.: Jurski park
Hibbert, E. B.: Vrag na konju
Hibbert, E. B.: Pasti in zanke
Murphy, J.: Five minute's peace
Wilde, O.: Sreči kraljevič in druge pravljice

5. 12., nedelja, ob 15.00 in ob 17.00:
KNJIGA O DŽUNGLI — ameriška barvna stereo risanka
KNJIGA O DŽUNGLI naj bo darilo za najmlajše ob MIKLAVŽU. Gre za morda najboljšo Disneyjevo risanko, zadnjo, ki je bila posneta še za njegovega življenja - po znameniti predlogi.

5. 12., nedelja, ob 20.00:
OSTANITE SE NAPREJ Z NAMI — ameriški barvni stereo CS
STAY TUNED Režija: Peter HYAMS
V gl. vl.: John RITTER, Pam DAWBER, Jeffrey JONES, Eugene Levy
Po krivici prezrt film je ena najboljših parodij na zasvojenost slaboumnih »žajfastih« nadaljevanj pa tdi filmov. »Odštekana« komedija z elementi znanstvene fantastike, v kateri televizor »pozauga« gledalca, ki mora nato »igrati« je polna presenetljivih preobratov, dobre glasbe in akcije, otroci pa morajo napeti vse sile in domišljijo, da najdejo način, kako rešiti očka iz televizorja.

Bor, M.: Jernov rokopis ali Marti-nova senca
Francič, F.: Sovraštvo
Lainšček, F.: Astralni niz
Malik, P.: Lovišča
Mazzini, M.: Zbiralec imen
Morovič, A.: Tekavec
Novak, B.: Razbojniški brlog
Pahor, B.: Vila ob jezeru
Petauer, T.: Če preživim, se bom maščeval
Pušnik, A.: Pove naj življenje: zbirka epigramov in pesmi
Splichal, T.: Sara
Vuga, S.: Steza do polnoči

ZGODOVINA — DOMOZNANSTVO — ZEMLJEPIŠ
Valery, C.: Šolska enciklopedija, Geografija

MOJ BIOVRT

November — Listopad

V novembru pobiramo zadnje pridelke in jih pripravljamo za prezimovanje. V tem času pobiramo zlasti podzemne plodove kot so: črna redkev, repa, korenje, pesa, zelena itn. Vse pridelke previdno izpulimo iz zemlje, odrežemo zelenje, osušene plodove pa uskladiščimo v kleti v mivko. Vrtnine, ki jih ne boste izkopali, pa zastrite s kompostom.

- Rabarbaro zastrite šele, ko odmro vsi listi.
- Izkoplajte drobnjak in ga vsadite v lončke.
- Še vedno lahko sejete zimsko solato: rjavko, nansan, posavko.
- Zimzeleno špinačo, motovilec, zimski radič, česen in zimsko čebulo zavarujte pred zimo z smrekovimi vejami.
- Med rastline, ki jih boste pustili prezimiti na vrtu pod toneli ali drugimi toplimi gredami, posujte kame-no moko, da se čez zimo na gredičah ne bo pojavil mah.
- Okrog malin, ribeza, kosmulj, borovnic, sadnega drevja zastrite zemljo s kompostom.
- Dišavnice, kot so melisa, pelin, poprova meta itn., pustite na prostem in jih pred mrazom zaščitite s kompostom ali smrekovimi vejami.
- V novembru je tudi čas, da posadite čebulnice hijacint, tulipanov, krokosov, narcis itn. Gomolje glad-iol in dalij pa poberte iz zemlje, jih

Konec septembra je bila v vojaškem klubu vojašnice Ivana Cankarja na Raskovcu otvoritev samostojne razstave slikarja Alojza Štirna, člana Društva likovnih samorastnikov iz Ljubljane.

Razstavo je odprl poveljnik Bojan Končan, ki je med drugim poudaril, da se vojaki ne usposablajo za vojskovanje, ampak jih pripravljajo tudi za doživljanje raznih kulturno-zabavnih prireditvev. Posebno veliko pozornost namenjajo predvsem raznim kulturnim prireditvam, da se vojaki lahko nenehno izobražujejo tudi na teh področjih. Sama razstava je le del bogate slikarske zbirke slikarja Alojza Štirna iz obdobja 1984 in 1985, ko je slikal zanimive obmorske motive Jadranskega morja. V kratkem kulturnem programu je nastopil vojak kitarist. Naj še predstavimo slikarja inž. Alojza Štirna.

Rodil se je leta 1937 v Pristavi pri Trzliču. Slikati je začel

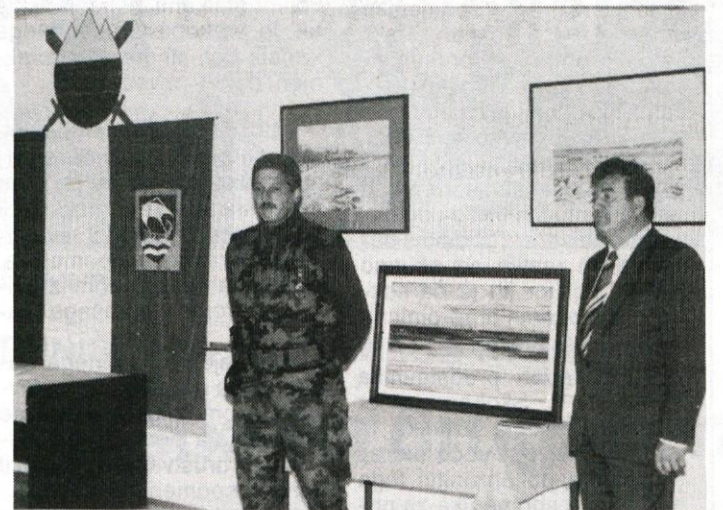

popolnoma posušite, vendar samo zdrave in nepoškodovane gomolje shranite do pomladi.

- V tem času posadite sadno drevje in grmovnice, vendar pri sajenju ne pozabite dobro zaliti, ker bi morbitna suha zima lahko poškodovala in izsušila mlade korenine.
- Zavarujte tudi mlado sadno drevje in druge lesne rastline pred divjadjo s slamo ali premazom iz zmesi, v kateri je 1/5 kamene moke, 1/5 gline, 1/3 kravjega gnoja, 15% presličnega čaja, 10% nekuhanega mleka in malo krvi ali ribjega olja. S tem boste zagotovo zaščitili drevje pred srnami in zajci.
- Teško ilovnato in glinasto zemljo v tem času globoko prekopljite, da bodo imeli dostop zrak, vlaga in razna gnojila. To bo pospešilo razkroj zemlje pa tudi razvoj koristnih mikroorganizmov.
- Če letos niste bili zadovoljni z rastjo svojih pridelkov v vašem vrtu, vam priporočamo, da daste preiskati zemljo; tako bo vaše nadaljnje delo bolj usklajeno s potrebami vrta.
- Ne pozabite zapreti vseh vodovodnih naprav. Iz plastičnih cevi iztočite vso vodo in jih spravite. Pali-cam (natičem) za fižol in paradižnik boste podaljšali življenjsko dobo, če jih pospravite in zavarujete pred padavinami.

Bio brazda

Razstavljal Alojz Štirn

Slikar Alojz Štirn ter poveljnik Bojan Končan ob odprtju razstave.

leta 1954. V letih 1955 in 1959 je sodeloval v gimnazijskem likovnem krožku pri akad. slikarju Ljubu Ravnikarju v Kranju, kjer se je izpopolnjeval v risbi in akvarelni tehniki.

Leta 1960 se je med službenjem vojaškega roka udeležil v likovnih dejavnostih. Od leta 1976 je sodeloval v Društvu likovnih samorastnikov v Kranju pod strokovnim vodstvom akad. slikarja Milana Batista. V tej dobi se je izpopolnjeval v različnih slikarskih in grafičnih tehnikah.

V letih 1976 do 1980 je slikal samostojno, nakar se je včlanil v Zvezo kulturnih organizacij, Likovnih ljubiteljev Bežigrad pod strokovnim vodstvom akad. slikarja Izidorja Urbančiča. Od leta 1982 je član društva likovnih samorastnikov v Ljubljani. Slikarstvo mu je resno delo in obnem v razvedrilo ob vsakdanjem delu. Udeležil se je več slikarskih kolonij in ex-tempor v raznih krajih Slovenije in prejel več priznanj.

V slikah iz novejšega časa

slika z urejeno kompozicijsko zasnovano in barvno usklajenostjo. To njegovo hotenje zaznamo predvsem v zadnjih slikah, ki so nastale v Martuljku in okolici, ko gleda na celoto bolj kot slikar ustvarjalec in manj kot slikar prepisovalec, ko s trdo risbo zgradi kompozicijsko osnovo podobe, ki jo potem obdela na slikarski način z močnimi barvami. To je sedaj njegova značilnost in je v bistvu nasprotje Štihovi mehki in mokri akvarelni tehniki, s katero poustvarja značilnosti obmorske krajine, ki jo ne vidi samo kot priložnost za opis doživljanja ob morju. Risba obmorskih krajin je spretna v ponazarjanju perspektive, je trdno realistična, stvarna, ker služi slikarju z vsemi obrisi predmetov (morja, skal, dreves in stavb) za nosilca barvnih površin.

To je 87. samostojna slikarska razstava. Razstavljena dela so naslikana v oljni in akvarelni tehniki in predstavljajo izseke iz obmorske krajine.

S. S.

SERVIS
GMC VRHNIKA
Cankarjev trg 1
tel.: 755-384

PRIHAJA ZIMA

Koles in motornih koles pozimi ne boste rabili, zato jih pripeljite sedaj, da vam jih strokovno popravimo in konzerviramo. Obnovili in konzervirali vam bomo tudi KOSILNICE in MOTORJE ZA MOTORNE ČOLNE. Kolesarji tekmovalci in rekreativci, vaše kolo vam lahko opremimo s kvalitetno opremo SHIMANO/94 po ugodnih cenah

Delovni čas: od 15. do 18. ure
sobota od 9. do 12. ure

TRGOVINA BIOBRAZDA
Dragomer, Pod Lovrencem 1, (061) 654-580

nudi:
— vse vrste čebulnic, okrasno grmičevje, vrtnice
— sadike vseh vrst sadnega drevja (tudi stare sorte: košmac, carjevič itn.)
— krmila, otrobe, vitamine
— gumijaste škornje samo 1.450,00 SIT
— ugodne cene sobnih lončnic, okrasnih lončkov

V decembru pa vam nudimo veliko izbiro že pripravljenih daril za Miklavža in novo leto.

Oglasite se, ne bo vam žal.

MALČKI, NE ZAMUDITE PRIJETNIH URIC, KI VAM JIH PONUJA CANKARJEVA KNJIŽNICA!

V novembru boste lahko vsak ponedeljek ob 16.30 v knjižnici v Borovnici poslušali pravljice:

8. 11. PAJACEK IN PUNČKA
15. 11. ČEBELICA MAJA
22. 11. KAM GREDO SLADOLEDARJI POZIMI
29. 11. O DEDKU IN MEDVEDKU

V knjižnici na Vrhniku bodo pravljice ure vsak četrtek ob 17. uri:

4. 11. PIKODINOZAVER
11. 11. LISICA IN JEŽ
18. 11. O DEDKU IN MEDVEDKU
25. 11. ZLATOLASKA IN MEDVEDKI

PRIDITE, LEPO BO!

POVABILO NA KULTURNE PRIREDITVE:

oktober:
— VETER V VEJAH SASAFRASA, gled. predstava, 29. 10. 93
— RAZSTAVA SLIKARSKIH DEL EMILA KONHODIČA, ak. slikarja, 26. 10. 93

november:
— KONCERT MEŠANEGA ZBORA IZ BELGIJE, 4. 11. 93
— KONCERT NEW SWING KWARTETA, 20. 11. 93
— RAZSTAVA IGRAČ, od 30. 11. do 4. 12. 93FL

december:
— MIKLAVŽEVANJE S SPREVODOM, 5. 12. 93
— ZA NARODOV BLAGOR, I. CANKAR, predstava MGL, 9. 12. 93
— KONCERT OKTETA RASKOVEC, 11. 12. 93
— RAZSTAVA VOŠČILNIC, 12. 12. 93

PROGRAM INTERESNIH DEJAVNOSTI šolsko leto 1993/94

Razredna stopnja

I. Športno-rekreativno

1. SPLOŠNA TELOVADBA

Za vse skupine bo potekala v telovadnici šole razredne stopnje

- za 1.a,b,c in d razred vsako sredo od 11.45 do 12.30 in od 12.20 do 12.45 (turnus)
- vodi Breda Janjič
- za 1.e,f in g razred vsak torek od 11.45 do 12.30 in od 12.00 do 12.45 (turnus)
- vodi Nataša Mladenović
- za 2.a,b,d,e in f razred vsak torek od 16.45 do 17.30
- vodi Darja Čiča
- za 3.d,e,f in 4.a,b,c razred vsako drugo sredo od 16.45 do 18.15 (turnus)
- vodi Teja Šraj

2. ATLETIKA

Za sposobnejše učence 3. in 4. razredov vsak drugi torek ob 15.30 do 16.30 in vsako drugo sredo od 18.15 do 19.15 v telovadnici RS

- vodi Teja Šraj

3. SPLOŠNA RITMIČNA GIMNASTIKA

Za deklice od 1. do 4. razreda vsak torek od 17.15 do 18.15 v telovadnici PS

- vodi Meta Mohar

4. PLANINCI

Za učence od 1. do 4. razreda. Sestanki bodo enkrat na mesec v šoli RS v B1, in sicer od sredah od 16.45, 10 izletov

- vodi Valerija Šteblaj

5. ŠAH

Za učence in učenke od 1. do 4. razreda vsak četrtek od 11.35 do 12.45 v 1.a/e razredu

- vodi zunanji sodelavec Slavko Čačić

6. TENIS

Tečaj za tretješolce v oktobru, za četrtšolce bo spomladi

- vodi zunanji sodelavec Uroš Justin

7. PLES

Za učence 1. in 2. razredov ob četrtkih od 16.45 do 18.15, za učence 3. in 4. razredov ob petkih od 16.45 do 18.15 v dvorani nove glasbene šole

- vodi Mateja Šraj

področje

II. Naravoslovno-tehnično področje

1. MLADI RAZISKOVALEC

Za četrtšolce A turnusa vsak drugi ponedeljek od 16.40 do 18.10, za B turnus vsako drugo sredo od 16.40 do 18.10

- vodi Jana Malavašič

2. RIBIŠTVO

Za učence od 1. do 3. razreda — srečanja bodo jeseni in spomladi

- vodi zunanja sodelavka Jana Rus

3. ROČNA DELA

Za učence 1. in 2. razredov A turnusa ob ponedeljkih in sredah od 11.35 do 12.45 v 1.c/g razredu

- vodi zunanja sodelavka Marinka Mohar
- za učence 1. in 2. razredov B turnusa vsak četrtek od 11.40 do 12.45 v 2.d/1b razredu (16.40 do 17.45)
- vodi Jelena Mivšek

— za četrtšolce obeh turnusov v obliki striženega tečaja v drugem polletju

- vodi Irena Sivec-Maglica

4. OBLIKOVANJE IZ PAPIRJA

Za tretješolce obeh turnusov ob sredah od 16.35 do 18.00 v 3.a/d razredu

- vodi Darja Guzelj

5. TEČAJ KUJARSTVO

Za prvošolce (2 do 3 skupine) pred in po jesenskih počitnicah

- vodi Jana Berginc

6. SPOZNAVAMO ZDRAVILNE RASTLINE

Za prvošolce. Potekal bo v maju in juniju

- vodi Marija Zalar

7. PROMETNI KROŽEK

Za prvo- in drugošolce vsak torek od 12.00 do 12.45 v oktobru, novembru in decembru v 1.a/e razredu

- vodi Sonja Sečnik

III. Družboslovno-umetniško področje

1. ORFFOV KROŽEK

Za učence od 4. do 6. razreda ob ponedeljkih od 16.30 do 17.30 v glasbeni učilnici PS

- vodi Helena Grbac

2. LIKOVNI KROŽEK

Za učence od 1. do 3. razreda A in B turnusa vsak drugi ponedeljek od 16.45 do 18.00 v 3.b/e razredu

- vodi zunanja sodelavka Marinka Mohar

3. DRAMSKI KROŽEK

Za učence 3. in 4. razredov (o poteku bodo učenci še obveščeni)

- vodi Lidija Rajer

4. LUTKOVNI KROŽEK

Za drugošolce ob četrtkih od 11.35 do 12.45 v 2.a razredu

Predmetna stopnja

A Družboslovno-umetniško področje

1. FILMSKI ABONMA

6 predstav prvi in zadnji četrtek v mesecu, pričetek v oktobru ali novembru

- organizirajo učitelji slovenskega jezika

2. LIKOVNA DELAVNICA

— za učence od 5. do 8. razreda. Od novembra dalje po dogovoru v LV 2

- vodi Dušan Muc
- za učence od 5. do 8. razreda ob ponedeljkih v LV 2 od 17.00 do 18.35
- vodi Milena Oblak-Erznožnik

3. NOVINARSKI KROŽEK - ODBOR - ENAJSTE SOLE

Za učence od 5. do 8. razreda ob ponedeljkih v aprilu, maju in juniju

- vodi Judita Oblak

4. RECITACIJSKE SKUPINE

Za učence 6. razredov ob ponedeljkih vsak drugi teden od 12.25 do 13.10 v SL 2

- vodi Mojca Potrebuješ

5. KNJIŽNICARSKI KROŽEK

Za učence od 5. do 8. razredov vsak dan po pouku

- vodi Jelka Pajnič

6. DOPISNIŠKI KROŽEK

Za učence od 5. do 8. razreda v petek od 12.20 do 13.10 ali po dogovoru v SL 4

- vodi Olga Moškon

7. OSMOVČKI

Za učence 8. razredov po dogovoru v mesecu aprilu, maju in juniju

- vodi Joži Rode

8. VIDEOKROŽEK

— za učence od 5. do 8. razreda (začetna skupina) ob petkih od 15.00 do 18.00

- vodi Viki Rupar
- za učence od 5. do 8. razreda (nadaljevalna skupina) ob petkih od 15.00 do 18.00
- vodi Zmago Solina

9. ŠOLSKI RADIO »RIO«

Za učence 7. in 8. razredov ob petkih od 12.35 do 13.10 v AN 2

- vodi Špela Petrovič

B Naravoslovno-tehnično področje

1. AKVARISTIČNI KROŽEK

Za učence od 6. do 8. razreda vsak dan v B1 po pouku

- vodi Marinka Furlan

2. MODELSKI KROŽEK, A1, F1A

Za učence od 5. do 8. razreda ob petkih ob 16.30 v TEH 1

- vodi zunanji sodelavec Miloš Rijavec

3. LETALSKO LADIJSKI KROŽEK

Za učence od 5. do 8. razreda po dogovoru in počitniška dejavnost

- vodita zunanja sodelavca Janjo in Tomaž Oblak

4. FISCHER — TECHNIK

Za učence 5. in 6. razredov vsakih 14 dni ob ponedeljkih od 13.00 do 14.30

- vodi Nada Istenič

5. ELEKTRONIKA

Za učence od 5. do 8. razreda ob torkih od 12.30 do 15.00 v THV 4

- vodi Meta Trček

6. ROBOTIKA

Za učence od 5. do 8. razreda ob četrtkih od 13.30 do 16.00 v THV 3

- vodi Zmago Solina

7. FOTO KROŽEK

Za učence od 5. do 8. razreda ob sredah od 17.00 do 19.00 v THV 2

- vodi Nataša Grom

8. ASTRONOMSKI KROŽEK

Za učence 7. in 8. razredov ob petkih ob 18. uri v FI in na terenu

- vodi zunanji sodelavec Lojze Bolčina

9. MLADI RIBIČI

Za učence od 5. do 8. razreda v jesenskem in spomladanskem času

- vodi zunanja sodelavka Jana Rus

10. PROMETNA DEJAVNOST

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.30 do 15.00 v THV 2

- vodi Nataša Grom
- za učence 7. in 8. razredov ob torkih od 15.00 do 16.00 v THV 2
- vodi Nataša Grom

11. GEO KROŽEK

Za učence 7. in 8. razreda vsak drugi četrtek od 16.00 do 17.30 v ZE

- vodi zunanji sodelavec Andrej Smrekar

12. ETNOLOŠKI KROŽEK

Za učence od 5. do 8. razred ob četrtkih od 16.30 do 17.30 v SL 3

- vodi Tatjana Oblak

13. ČEBELARSKI KROŽEK

Za učence od 5. do 8. razreda (teoretični del) vsak drugi ponedeljek od 12.25 do 13.10. Praktični del v maju

- vodi Tone Varšek

14. GOJENJE SOBNIH RASTLIN

Za učence od 5. do 8. razreda ob petkih in med tednom po potrebi od 12.20 do 14.00 v BI 2

- vodi Metka Rupar

C Športno-rekreativno področje

1. PLANINSTVO

Za učence od 5. do 8. razreda bo

dan pred izletom (obveščanje, dogovori itd.)

- koordinirala Elica Brelih

2. KOŠARKA

— za učence od 4. do 6. razreda ob torkih od 19.00 do 20.30, sredah od 17.30 do 19.00 in četrtkih od 16.35 do 18.00

- vodi zunanji sodelavec Simon Seljak

— za učence 7. in 8. razredov ob ponedeljkih od 19.00 do 20.30, sredah od 19.00 do 20.30 in petkih od 19.15 do 20.30

- vodi zunanji sodelavec Stefan Sečnik
- delo koordinira organizira in vodi — Rafael Jaklič

3. ATLETIKA

— Za učence od 5. do 8. razreda ob ponedeljkih od 17.25 do 19.00, ob sredah od 16.00 do 17.30 ure in ob petkih od 16.35 do 18.00

- vodi Luka Drašler

4. ODBOJKA

— Za učence 5. in 6. razredov ob sredah od 13.15 do 14.50 v tel. OŠ IC

- vodi Zlata Novak
- za učence 7. in 8. razredov ob ponedeljkih od 13.15 do 14.50 v telovadnici OŠ IC
- vodi Zlata Novak
- za učence 5. in 6. razredov ob petkih od 13.15 do 14.45 v telovadnici OŠ IC
- vodi zunanji sodelavec Dušan Božič

— za učence 7. in 8. razredov ob četrtkih od 14.00 do 15.30 v telovadnici »Partizan«

- vodi zunanji sodelavec Božič

— za učence od 5. do 8. razreda ob torkih od 14.10 do 15.40 v telovadnici »Parizan«

- vodi Mateja Šraj

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Zlata Novak
- za učence 7. in 8. razredov ob sredah od 13.15 do 14.00 in petkih od 12.30 do 13.15 v telovadnici »Partizan«
- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

— za učence 5. in 6. razredov ob torkih od 13.15 do 14.00 in četrtkih od 13.15 do 14.00 v telovadnici »Partizan«

- vodi Vinko Bizjak

Urnik vadbe v telovadnici OŠ Log-Dräger 1993/94

Ura	PONEDELJEK	TOREK	SREDA	ČETRTEK	PETEK	Ura	SOBOTA	Ura	NEDELJA
15.30 do 16.30			TENIS ml.PI Dren V:			8.00 do 9.30	TENIS ŠD Dragomer V: Pečan		
16.30 do 18.00	ODBOJKA V: ŠD Dragomer	REKREACIJA Čl. Dragomer V: Žnidarič	TENIS st.PI Dren V:	NOGOMET FI Dren V: Kramnik	KOŠARKA ŠD Dragomer V:	9.30 do 11.00	TENIS ŠD Dragomer V: Pečan	9.00 do 11.00	ŠPORTNA ZVEZA VRHNIKA V: Gradec
18.00 do 19.30	ODBOJKA V: ŠD Dragomer	REKREACIJA Veterani Dragos V: Pečan	KOŠARKA ŠD Log V: Uržar	KOŠARKA ŠD Dren V:	ODBOJKA ŠD Dragomer V:	11.00 do 12.30	TENIS člani ŠD Dren V:		
19.30 do 21.00	TENIS ŠD Dragomer V: Pečan	BADMINTON ŠD Dragomer V:	AEROBIKA ŠD Log V:	REKREACIJA Ienske V:	REKREACIJA ŠD Log V:				

Urnik vadbe v telovadnici Partizan

Ura	PONEDELJEK	Ura	TOREK	Ura	SREDA	Ura	ČETRTEK	Ura	PETEK	Ura	SOBOTA
1											

Jesen

Poletje že za nami je
in spet je tu jesen.
Meglica jutranja pove,
naj jopica iz omare gre.

Prišla je topla jopica,
grela Mihca majhnega,
da pod nosom
svečka ne kaplja.

So oblaki se zgrnili,
drobne kapljice izpustili,
takrat Mihec smukne v škornje,
zabrede v luže polne,
pa spet je dobre volje.

Brigita Baškovč, 5. d

Jesen I

Jesen je že tu.
Dež nam rosi
in topla obutev
nam na nogah
greje kosti.

Jesenska oblačila
v omarah visijo
in nam govorijo:
»Jesen je, oblecite
se toplo, da zeblo
vas ne bo.«

Jasmina Dreškovič, 5. d

Jesen II

Naša dobra stara znanka,
stara gubasta ciganka
spet med nas se je vrnila,
v culi barve je nosila.

Za pomoč je veter zaprosila,
barve je na travo položila
in jih po drevju raztrosila.

V prelepih barvah jeseni
je ves svet zažarel,
kot da bi ponorel,
saj jesen je čudovito lepa,
čeprav je stara in gubasta.

Nika Mohar, 5. d

Jesen III

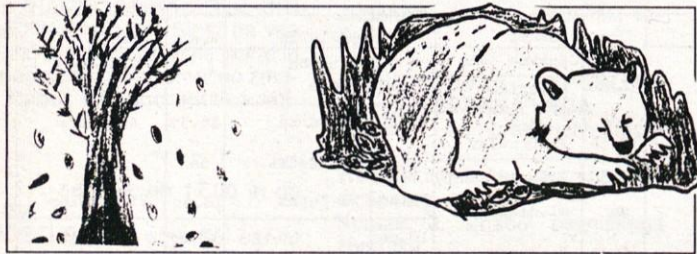
Sive megle dež rosi,
kmet na polju že hiti,
svoje delo zdaj pospravlja
in na zimo se pripravlja.

Lastovke so odletele,
v kraje, kjer ni zime bele,
medved pa jo bo prespal,
nič se mraza ne bo bal.

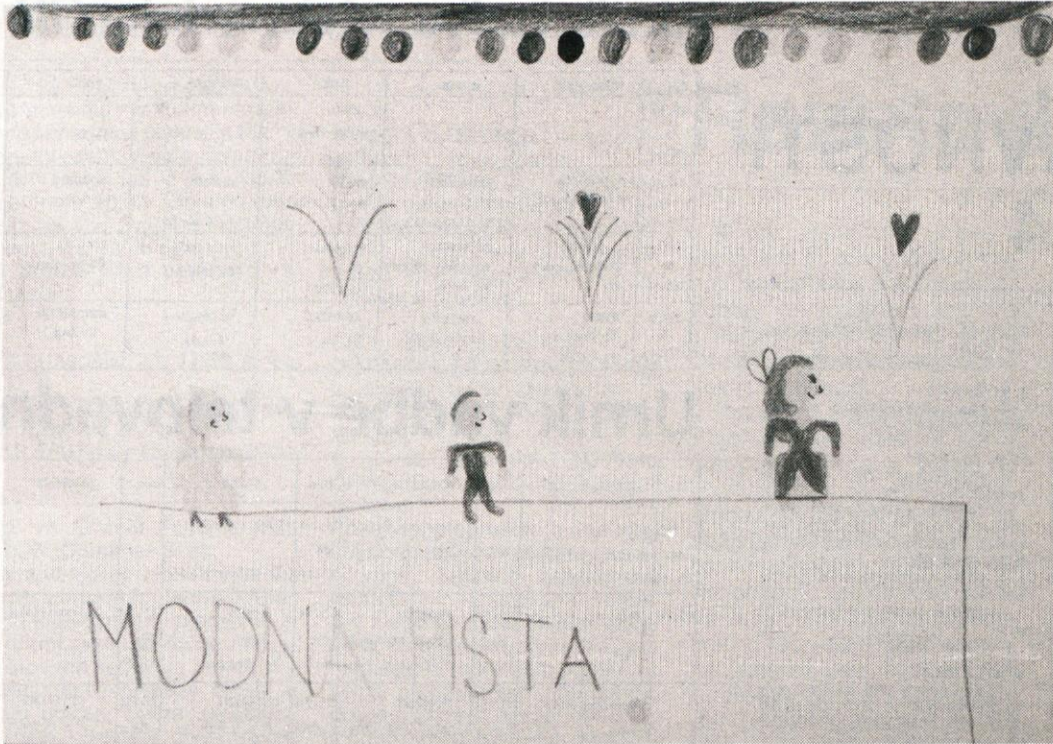
Ptičje hišce smo zgradili,
vanje hrano položili,
da bo ptičkam bolj toplo,
ko bo zunaj spet hladno.

Mi pa v šolo zdaj hitimo,
pa se pridno spet učimo,
čas počitnic je minil,
o, ko spet bi kmalu bil.

Blanka Bradeško, 5. a

V začetku oktobra je bila v vrhniški župnijski cerkvi birma za 85 učencev osmih razredov. Birmoval je dr. Alojzij Šuštar, ljubljanski nadškof. Ob koncu slovesnosti so se vsi zadovoljni tudi slikali. (N. Č.) FOTO: MARKELJ

Modna revija

8. 10. 1993 smo imeli v naši šoli modno revijo.

Zelo je bilo lepo.
Sošolke so bile manekenke.
Jaz sem bil maneken, Igor in Primož pa stroga komisija.

Bilo je zabavno.
Uživali smo.
Zmagali smo vsi.
Po modni reviji smo se najedli sladkih bombonov.
Veseli smo se odpravili domov.
V šoli se vedno zgodi kaj zanimivega.

Andrej Keršmanc
2. c Bevke

Iz dopisniškega krožka

V četrtek, 23. septembra, smo se učenci predmetne stopnje na OŠ »Ivan Cankar« odpravili v različne smeri naše male države. Poti so nas vodile na Primorsko, Gorenjsko in Dolenjsko.

Učenci iz 8. razreda smo se že zgodaj zjutraj odpeljali na težko pričakovano ekskurzijo. Naša pot je potekala skozi Idrijo, mimo Tolmina, v Kobarid, kjer je bil naš prvi postanek. Tu smo si ogledali evropsko priznani muzej o prvi svetovni vojni. Še posebej je namenjen prikazu soške fronte in sicer bitki pri Kobaridu, ki jo imenujejo tudi »čudež pri Kobaridu«. To je namreč največja bitka, ki se je bojevala na naših tleh. Skozi muzejske prostore nas je spremljal vodič. V prvem nadstropju je bila oprema in pripomočki za preživetje v strelskih jarkih. Drugo nad-

stropje pa nam je govorilo o grozotah vojne in orožju, ki so ga takrat uporabljali. Na multiviziji so nam pokazali tudi dokumentarne podatke iz bitke.

Zaradi dežja si nismo mogli ogledati kostnice, kjer je bilo v Novi Gorici, kjer smo imeli toliko prostega časa, da smo lahko nekaj pojedli in že smo nadaljevali pot v Štanjel - staro srednjeveško mesto prispeto na prisojno strah hriba. Ogledali smo si grad, last gorških grofov, urejen vrst arhitekta Fabijanija in cerkev sv. Danijela z značilnim limonastim zvonikom. Čudili smo se spretnim rokam nekdanjih kamnosekov, ki so iz kamna izdelovali vse, kar so potrebovali za gradnjo (kamniti zidaki, portali, žlebovi, strešniki, vodnjaki...).

V majhni vasi Tomaju smo si ogledali grob našega pesnika s Krasa - Srečka Kosovel - la v Sežani pa spominsko sobo. Zavrteli so nam dokumentarec o kraški zemlji, ki so ga spremljale Kosovelove pesmi.

Naša pot je bila dolga in naporena. Nekaterim je bilo tudi slabo. Meni pa bo za dolgo ostala v spominu.

Slavko Švigelj, 8. b

Sedmošolci so se odpravili na Gorenjsko. Naša ekskurzija je potekala po trasi Vrhnik - Škofja Loka - Crngrob - Visoko - Žiri - Smrečje - Podlipa - Vrhnik.

Naš prvi postanek je bil v lepem srednjeveškem mestu, ki se dviga na strmem pobočju med sotočjem Selške in Poljanske Sore. Mesto je ohranilo vsa bistvena znamenja majhnega srednjeevropskega mesta:

obzidje, strogo razvrščene meščanske hiše ob dveh trgih, župno cerkev in mogočen grad, ki obvladuje celoto. Takratno mesto je bilo polno rokodelcev, trgovcev, pa tudi skromnih dninarjev in hlapcev. Mesto so ustanovili l. 1274 freiskinski škofi. Vsak meščan je imel hišo, v kateri je opravljal obrt ali imel trgovino. Na mnogih stavbah je čutili skrb Zavoda za spomeniško varstvo. Mesto sestavlja Spodnji trg (bivališča manj premožnih slojev) in Gornji trg (bivališče premožnejših). Sprehod po njem je pravo doživetje; z mnogih pročelij so postregli stari belež, pod njim pa so se prikazale čudovite sladkarije, poslikani »šivani« robovi stavb, do veljave so prišli portali in zelene vulkanske kamnine, ki je značilnost Loke.

V 16. st. je bil močan potres, ki je porušil velik del mesta. V Crngrobu smo si ogledali znamenito, nekdanj romansko cerkev na malo vzdignjenem svetu nad Sorškim poljem. Njeni začetki segajo v 13. st., zaradi njene namembnosti pa so je neprestano širili in dozidavali do prejšnjega stoletja. Pomembna je njena freska Sv. Nedelje iz delavnice Janeza Ljubljanskega.

Na Visokem v Poljanski dolini smo se ustavili še pri Tavčarjevem dvorcu, si ogledali njegov spomenik in njegov grob. Tu smo imeli tudi postanek, čas za malico in kratko razvedrilo, potem pa smo se vrnili domov.

Maja Bevk 7. f
Helena Školc
Marjanka Kuzmič

Šolska torba pripoveduje

Zjutraj me Jernej vzame na svoje rame in skupaj odideva v šolo. V šoli me je vrgel na tla, si iz mene vzela copate, me trdo prijel za ušesa in odvlekel v razred. Zopet me je vrgel na tla. Aleš pa me je brcnil med rebra. Komaj sem čakala, da pride tovarišica. Zazvonilo je. Jernej se je umiril, vzela iz mene matematični zvezek. Odprto in nesrečno me je pustil ležati pod mizo. Ker so otroci pisali kontrolno nalogo, sem lahko malo zadremala. Prebudil me je zvonec. Spet je nastal živžav. Nekdo me je pohodil. Komaj čakam, da bo konec pouka. Doma v kotu čakam naslednjega dne, ko me Jernej zopet odnese seboj v šolo in, ojoj, zopet trpim, trpim. Tudi meni se bodo prilegle počitnice.

Jernej Jerina
OŠ Ivana Cankarja
Vrhnik

Šolska tabla pripoveduje

V šolo so pripeljali novo šolsko tablo. Postavili so jo v razred. Tako se je zelena tabla zavedla, da stoji ob lepi beli steni. Pomela si je oči in se začela pretegovati. Enkrat se je prestopila na levo nogo, nato še na desno. Pogledala je navzdol in je videla, da na svoji zeleni obleki nima nobene črte. Zamišljala si je, da bi bila lepša z rdečimi ravnimi črtami. Pa je vzdihnila: »Tudi taka, brez črt bom vseh učencem. Otroci bodo veseli, ko bodo zagledali, da sem čisto nova in lepa.

Verjetno se bo kateri od otrok

spomnil in narisal na mojo zeleno ploščo sonce in rožice. Komaj že čakam, da bodo prišli. Veselim se tudi srečanja s tovarišico. Ona zna veliko zanimivega in rada prime v roko kreda in napiše številke, črke, račune in lepe besede. Tudi kakšno sliko bo obesila na mojo ramo. Tako bomo veseli vsi: otroci, tovarišica in jaz. Pričakujem, da me bodo vsak dan lepo očistili in bom zadovoljna pričakala vsak naslednji šolski dan.

Anže Slabe
OŠ Ivana Cankarja
Vrhnik

Razred je oživel

Ko smo v šoli, je vse drugače kot ponoči. Zvečer, ko odidejo vsi, se začne novo življenje. Pa prislunimo, kakšno je. »Ah, kako so danes pisali po meni.« Je pripomnila tabla. »In še slabo so me zbrisali, ko so odšli! Joj, kakšna je današnja mladina! Grozno! Nezaslišano.«

Tako zmeraj godrnja tabla. Potem se ji pridružijo še drugi. Najprej mize. Prva začne: »Uh, danes so pisali kontrolno. Kadar imajo kontrolno, so zmeraj živčni in pišejo tako trdo, da imam že polno luknjic.«

Druga spet po svoje: »Grozno! Pri meni sedi nekakšen bobnar, ki stalno ropota po meni! Uf, joj, še zmeraj me vse boli!« In tako mize stokajo vsaka po svoje. Nekaj stol pripomni: »Joj! Tisti, ki sedi na meni, se neprestano guga. Sprašujem se, ali misli, da sem kakšna gugalnica v igrišču. In če pade, me boli glava za znoret!« Luč pa spet nekaj: »Z mano se igrajo kar naprej! Ugašajo, prižigajo - klink, klonk. Res grozno!« Stene pa pravijo: »In če bi vedeli, kaj lepijo po nas, bi vas naglo na rit!« Vrata pa spet še nekaj: »Joj, kako loputajo z mano! Že celo leto imam revmo, pa me še zmeraj niso popravili! Uf, kako sem besna!«

Tako se dogaja ponoči, ko pa zaslišijo hišnikove korake, je spet vse po starem. V šoli moramo paziti reči, ker so od vseh nas.

Tanja Bukovec
OŠ Ivan Cankar
Vrhnik

Naša šola

Na koncu šolskih počitnic sem zvedela, da šola obnavlja. Predvsem so pobarvali stene in v garderobi dali nove luči.

Torej zvedela sem, da moram priti pred šolo in s seboj prineseti beležko in puščico. Zvedela sem tudi, da bom dobila novo učiteljico Meto.

Ko je prišel dan, ko smo morali v šolo, sem bila zelo neučakana. Odšla sem v šolo, se pravi pred šolo, kjer je bilo že veliko mojih sošolk in sošolcev. Vsi skupaj z učiteljico našega razreda in otroki iz drugega razreda z učiteljico Ivico smo odšli v zadružni dom. Tam nismo gledali filma ali risank, ampak nam je gospa učiteljica razložila, zakaj ne moremo v šolo. Povedala nam je tudi, da gremo drugi dan v knjižnico in tretji dan na Mali plac.

Drugi dan smo odšli v knjižnico. Tam nam je gospa knjižničarka povedala, kako se jemlje knjige. Lahko si se prijaviš. Ven-

dar se jaz nisem, ker je mamica rekla, da me bo ona. Nato je učiteljica razdelila liste, na katera vprašanja smo morali odgovorjati. Nazadnje pa smo še gledali televizijo.

Tretji dan smo šli na Mali plac. Tam smo si ogledali živalske sledi in poslušali njegova oglašanja. Potem četrti in peti dan pa je bila sobota in nedelja.

V ponedeljek je bila šola že lepa. Vendar si želimo le še centralno ogrevanje, saj ko pridemo zjutraj v šolo, je vse zakajeno.

Sabina Marolt
4. c Bevke

Med odmorom

Med odmorom najprej pojemo malico. Potem so na vrsti družabne igre. Igramo se tako, da vpijemo. Najraje pa imamo igro šest kužkov. Igramo se lepo. Rada sem s sošolkami, zato mi odmor hitro mine.

Jeraj Katarina
Bevke 2. c

Prvi dan šole

Ko smo prvi dan prišli v šolo, nam je tovarišica povedala, da ne bomo šli v učilnico, ker so jo še obnavljali. Vsi smo bili žalostni. Potem nas je tovarišica peljala v dvorano, kjer smo se pogovarjali o počitnicah. Povedala nam je, da ta teden še ne bomo imeli pouka. Potem smo šli v trgovino. Tam nam je tovarišica kupila lizike. S poukom smo začeli naslednji teden. Dobro se počutimo v prenovljeni učilnici.

Primož Hladnik
2. c Bevke

NEBO

Nebo je tako lepo, da me kar mika, da bi ga šla pogledat. Srce slišim, kako bije in mislim, da bom padla v nezavest od samega veselja. Belo modra barva me še bolj zapeljuje, da ga bi šla od blizu pogledat. Na trenutke mislim, da sem zaljubljena v nebo. Samo nebo, nebo in nebo! Še enkrat ga grem pogledat. Naenkrat pa! Alenka! Kosilo, pridi! Pokliče ati. Nekaj mi pravi, toda jaz nič ne slišim.

Pesnik: Alenka Bernik 3. e r.
OŠ Ivan Cankar

Uspelo srečanje popotnikov iz treh dežel

Grad Bistra ter s tem tudi Vrhnika sta bila v soboto, 25. 9. 1993, prizorišče že enajstega srečanja popotnikov na evropskih pešpotah. Tudi zelo slabo vreme ni preprečilo popotnikom iz Avstrije, Hrvaške in Slovenije, da ne bi prehodili del evropske pešpoti E-7 (Atlantik — Črno morje) od Vrhniške do Bistre. Tu je bil zbor vseh pohodnikov in povabljenih gostov, pa tudi krajska slovesnost.

Vse navzoče je pozdravil župan Vrhniške Vinko Tomšič ter med drugim povedal: »Srečanje popotnikov različnih narodnosti v sedanjem trenutku je dokaz, da ljudi veže veselje do narave, zdravega okolja in popotništva po različnih krajih. Najboljša reklama nekega

kraja je ravno osebni stik z naravo, ko si ga ogledamo in navežemo osebne stike v kraju samem. Zato bomo na Vrhniko najbolj zadovoljni, če se bodo ti popotniki še večkrat vračali na Vrhniko, v Bistro, Peko... ter še podrobneje spoznali naše turistične lepote in prijazne ljudi.«

V imenu gostiteljev, Zveze gozdarjev Slovenije, je navzoče pozdravil Zoran Kmecl in poudaril, da so gozdarji nenehno od vsega začetka povezani s popotniki, saj jih veže enaka skrb za ohranitev narave. Že pokojni inženir gozdarstva Milan Ciglar je navezal prve stike s popotniki Evrope in pred 17 leti utrl slovenski del poti, ki se sedaj imenuje Ciglarjeva pot od Drave do Ja-

drana. Med gosti je bil tudi predsednik Evropske pešpoti dr. Robert Wurst, ki se je zahvalil za prisrčen sprejem in povedal, da pešpot povezuje različne narode v Evropi, predvsem njihovo ljubezen do narave, uživanja svežega zraka ter nenazadnje tudi skupnega pešpotovanja iz kraja v kraj, iz dežele v deželo.

Vsi popotniki so si nato ogledali Tehnični muzej Bistra ter prijetno popoldne sklenili ob kramljanju in naši domači muziki. Prav gotovo je, da je uspela še ena promocija Slovenije, Vrhniške in Bistre, za kar velja zasluga tudi gostiteljem gozdarjem Vrhniške in Zvezi gozdarjev.

S. S.

Paintball — igra odraslih

V Sloveniji se razvijajo nove zvrsti športa, med drugim tudi šport, imenovan paintball. To je sorazmerno nova oblika športa, drugje po svetu pa je to že precej razvita oblika rekreiranja, ki ima korenine, kje drugje kot v Ameriki. Američani so se za igro navdušili v začetku osemdesetih let, določili so pravila igre in izdelali prvo opremo za to igro.

Kaj je paintball?

To je v prvi vrsti igra. Igralci so razdeljeni v dve skupini in se med seboj streljajo z barvnimi želatinastimi kroglicami. Te se ob zadetku razbijejo in pobarvajo zadeto mesto. Zadeti igralec je tako izločen iz igre. Barva iz kroglic je ekološko razgradljiva, saj razpade že po nekaj urah. Zelo lahko pa je madež odstraniti tudi z obleke. Pri igri pridejo do izraza psihofizične sposobnosti, potrebno pa je tudi veliko domišljije. Za igro so izdelali posebno orožje, da pa ne bi prihajalo do zamenjav s pravim orožjem, so predelane puške za igro strogo prepovedane. Poskrbljeno je tudi za varnost igralcev. Obvezna je uporaba maske, ki igralca varuje pred udarci kroglic. Igralci so oblečeni v maskirne obleke, za igro pa uporabljajo razne ščitnike

za prsni koš, roke, kolena. Igra poteka na označenem vežbališču (v gozdu, gozdne jase, grmovja). Pri sami igri igralec pridobiva kondicijo, smisel za ekipno delo pa tudi smisel za orientacijo.

V svetu se s tem športom ukvarja že približno od 8 do 9 milijonov ljudi. Šport se je širil v Evropo, pri nas pa se je prvič pojavil pred dvema letoma v Celju. Trenutno je v Sloveniji ustanovljenih sedem klubov, katerih člani se srečujejo na klubskih tekmovanjih.

V ustanavljanju pa je tudi PAINTBALL zveza Slovenije, ki si je zastavila za cilj, da se bo povezala v športno zvezo Slovenije in da bo prihodnje leto ustanovila republiško ligo paintballa.

Tudi na Vrhniko deluje PAINTBALL klub »PACKA«, ki je bil ustanovljen junija 1993. Klub je sekcija športne zveze Vrhniške. V klub se lahko včlani vsak, ki ga ta šport zanima, pogoj je starost 18 let.

Vse druge informacije o delu in življenju kluba lahko dobite, če pokličete po telefonu (061) 754-381 (Marjan) pri predstavniku kluba. Na sliki: vrhniški člani kluba v posebnih opremljenih za igranje paintballa.

Člani kluba

Slabo vreme je udeležence napotilo v notranjost, kjer so se zvrstili govorniki z lepimi pozdravnimi besedami.

COMING d.o.o., VRHNIKA

Trgovine: VRHNIKA, Stara c. 45, tel.: 752-392
LJUBLJANA, Kongresni trg 13, tel.: 214-321

Televizorji ekran od 37 cm do 72 cm
Videorekorderji (videoplayerji)
Glasbeni stolpi
Radiokasetofoni
Radiokasetofoni s CD-jem
Avtoradii, wolkmani, avdio in video kasete, telefoni ...

že od 472 DEM dalje
že od 395 DEM dalje
že od 235 DEM dalje
že od 59 DEM dalje
že od 259 DEM

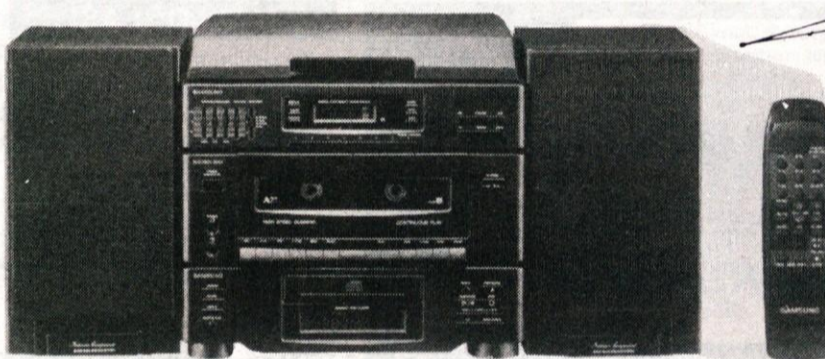
615 DEM

BARVNI TV SAMSUNG TIP 5051
ekran 51 cm, teletext, zapis na ekranu (OSD), skart vtičnica, kabel tuner, 40 nastavljivih programov, daljinsko upravljanje

520 DEM

VIDEOREKORDER SAMSUNG VX 300
enostavno programiranje, avtomatska naravnava slike, varnostno zaklepanje, programiranje za obdobje enega meseca, VPS (časovni zamik snemanja), daljinsko upravljanje, dve video glavi

484 DEM

GLASBENI STOLP SAMSUNG 6500
dvojni kasetofon, CD-player, klasični gramofon, 2x40 W zvočniki, digitalni tuner kratkih, srednjih in dolgih valov, 24 nastavljivih programov, daljinsko upravljanje

259 DEM

PRENOSNI RADIOKASETOFON RCD 980
CD-player, kasetofon, UKW, MW, LW, 2x20 W zvočniki, multifunkcijski display

CENE SO ZA GOTOVINO IN KREDITNE KARTICE! OMOGOCAMO TUDI NAKUP DO 6 OBROKOV! CENE SO V DEM. PLAČLJIVO V TOLARJIH!

Sandra Žilavec potuje na svetovno prvenstvo

Že kmalu po avgustovskih pripravah so se naše telovadke podale na prva tekmovanja. Seveda so bile najpomembnejše kvalifikacijske tekme za članice, ki so se borile za vstop v reprezentanco, ki bo zastopala Slovenijo na svetovnem prvenstvu v Alicanteju. Kar trikrat nas je naša Sandra Žilavec več kot prijetno presenetila in pristala 3. in 21. septembra na tretjem mestu, na zadnjem kvalifikacijskem turnirju, ki je bil obenem uradno državno prvenstvo pa je za najmanjšo možno razliko 0.05 točke zgrešila tretje mesto. Vendar pa si je v prvih dveh kvalifikacijah nabrala dovolj prednosti, da se je na SP uvrstila kot tretja, reprezentanco pa tvorijo prve štiri. Tako nas bo Vrhničanka zastopala na prvenstvu kar z dvema vaja-

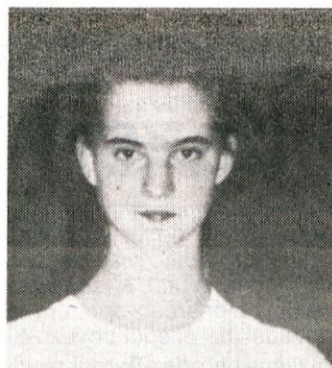
ma, s trakom in kolebnico. Seveda pa od Slovenk na prvenstvu v španskem Alicanteju ne moremo pričakovati preveč, saj bodo zaradi novonastale države nastopile v zadnji - j skupini, kjer pa je tekmovalkam praktično onemogočeno, da bi posegle po najvišjih ocenah.

Sandra pa nas je prijetno presenetila tudi v finalih državnega prvenstva, kjer je nastopila veliko bolj sproščeno, saj je že vedela, da ima v žepu vozovnico za SP. Tako je osvojila za vajo z obročem srebrno medaljo, pri žogi pa je skupaj z mnogobojsko zmagovalko Moniko Podpečan postala državna prvakinja.

11. septembra pa so se naše tekmovalke podale kar na dva mednarodna turnirja. Po kvaliteti je vsekakor izsto-

pal turnir v Češkem Brnu, saj so se ga udeležile kar 4 ekipe iz bivše Sovjetske zveze, prišla pa je tudi ekipa iz Los Angelesa. Tu se je najbolje odrezala kadetinja Dušica Jeremič, ki je osvojila z žogo skupaj z Moskovčanko Čaplino tretje mesto. Tudi Sandra Žilavec pa nas je razveselila z dvema uvrstitvama v finale, koder je bila enkrat 6. in enkrat 7.

Ostale najboljše pa so se podale v slovaško mesto Nitra, koder je bila najuspešnejša mlada Mojca Rode, ki je z dvema izjemnima nastopoma osvojila srebrno medaljo v kadetskem mnogoboju. Druga Vrhničanka, Biljana Milašinovič, pa se je uvrstila na 4. mesto. Prav tako 4. pa sta bili tudi Urška Cvetko pri mlajših mla-

dinkah in Tina Pajnič pri starejših.

V Sloveniji pa je na zelo ugodne kritike s strani vseh časopisov naletel naš, vrhniški 7. mednarodni turnir v ŠRG. Udeležile so se ga ekipe iz Italije (Chiaravalle, Marche, Fano), Češke (Brno), Rusije (Vladikavkaz), Avstrije (Graz), Madžarske (Kaposvar) Poljske (Lodz), Hrvaške (Zagreb, Varaždin) in vseh slovenskih klubov (Moste, Narodni dom, Maribor, Murska Sobota in seveda naše). Vrhničanke so pokazale izjemno pripravljenost, saj je pri pionirkah zmagala Biljana Milašinovič, ki je zmagoto potrdila še z dvema zlatima medaljama v finalih. Pri kadetinjah se je Dušica uvrstila takoj za rusko prvakinjo Gizikovo na 2. mesto, na tretjem mestu pa je stala naša Mojca Rode. Naj še dodam odlično 5. mesto Urške Cvetko, ki je nato v finalu z obročem skupaj s češko prvakinjo Kalabovo stala na stopnički, ki prinaša bronasto medaljo. Dušica pa je svojo vrhunsko pripravljenost pokazala še v finalu z vajo brez rekvizita, kjer je za sabo pustila celo samo rusko prvakinjo in sama stala na najvišji stopnički. V vaji z obročem je bila druga, pri kolebnici pa tretja. Tudi Tina Pajnič je pokazala lepo pripravljenost, saj je nastopila pri mladinkah, čeprav bi lahko tekmovala še za kadetnje. Osvojila je 9. mesto. Na turnirju so tekmovalle tudi slovenske najmlajše pionirke z obvezno vajo. Zmagala je Murskosobotčanka Ana Praprotnik, takoj za njo pa naš novi up Helena Trček. Maja Čepak se je uvrstila na 4. mesto, Barbara Šinigoj na 5. in Bojana Grigič na 6.

Vse organizatorje turnirja, na čelu s predsednikom organizacijskega odbora Igorjem Novljanom in strokovnim vodjo turnirja Meto Mohar, velja še posebej pohvaliti, saj je bil letošnji turnir rekorden po številu udeleženk. Vse pohvale pa gredo tudi naši vrhovni sodnici, Italijanki Mari Poso, ki je odlično in brez zapletov opravila svoje delo.

Spela Mohar

»COM-TAR« d.o.o.

**TURISTIČNA
AGENCIJA**

VRHNIKA

AVTO ŠOLA

Cankarjev trg 5

1. Tečaj censtroprometnih predpisov bo v ponedeljek, 8. 11. 1993, ob 16. uri v OŠ Ivan Cankar.
2. Prodajamo turistične aranžmaje agencij: SLOVENIJATURIST, EMONA GLOBTUR, KOMPAS HOLIDAYS IN TELEWING - izleti in počitnice v domovini in tujini.

URADNE URE: pon. in sredo od 9. do 18. ure
torek, čet. in pet. od 9. do 15.30.

TELEFON/FAX: 755-828

ISTENIČ ANTON, Vojčeva 12, Vrhnika

Nudimo sledeče:

- sveža jajca po ugodni ceni od 7.00 sit dalje;
- enoletne kokoši po 200,00 sit kom;
- bele piščance za pitanje ali zakol po 200,00 sit kg
- kurji gnoj, pakiran PVC okoli 30 kg, po 200,00 sit komad

Telefon: 061-752-322

ŠKRB ZA ZDRAVJE ŠPORTNIKOV

Na sestanku, katerega sklicatelj je bila Športna zveza Vrhnika, je bilo dogovorjeno med drugim tudi to, da uporaba tušev ne bo omogočena v nobeni telovadnici, razen za tekme, kjer uporaba tušev narekujejo pravila tekmovanja. Prisotni na tem sestanku pa so bili: Dragica Pelan, Mira Šinkovec (UO občine Vrhnika), Alojz Peternel (OŠ Ivan Cankar Vrhnika), Karolina Keglevič, Irena Lenaršič (OŠ Log Dragomer), Danica Hanzel, Pavle Bajec (OŠ dr. Ivana Korošca Borovnica), Miro Gruden, Irena Oblak (Športna zveza Vrhnika). Zanimivo bo spremljati podatke zdravstvene službe Vrhnika o obolenosti športnikov, ki se bodo v zimskem času s treningov in rekreacije vračali prepoteni domov.

Teniška sekcija
Vinko Kunstelj

delovni čas:
pon. - pet.:
9.00 - 12.00;
14.00 - 18.00
sobota
9.00 - 12.00

montaža
trgovina
servis

SIMON
electronic
avtoAKUSTIKA

Gabrče 13, 61360 Vrhnika tel.: 061-754-213

MALI OGLASI

ŠTUDENT KMETIJE INŠTRUIRA KEMIJO ZA OŠ IN SŠ. INFOR. PO TEL. 753-152
Zamenjam enosobno stanovanje, III/33 m². Na Zelenici 5, Vrhnika, za enakovredno oziroma večje v pritličju ali I. nadstropju v centru Vrhnike. šifra: centralno ogrevanje

PRODAM ZAZIDLJIVI PARCELI K.O. BOROVNICA, CA 1000 m². INFORM. PO TELEFONU 317-857.

KORTANDEK d.o.o.

TEL. 061 753-340
FAX 061 753-302

LJUBLJANSKA 10, 61360 VRHNIKA

Na Ljubljanski cesti 10 (bivša Lesnina Gramex) je podjetje KOTNIK TRADE d.o.o. odprlo prenovljeno trgovino. Poleg **GRADBENEGA MATERIALA** in **IZOLACIJ** smo ponudbo razširili še na druge vrste blaga, ki je potrebno pri gradnji oziroma obnovi vaše hiše ali stanovanja:

- v sodelovanju z lesno industrijo »Jelovica« iz Škofje Loke vam nudimo **VHODNA, GARAŽNA** ter **NOTARNJA VRATA** in **OKNA** v različnih izvedbah po tovarniških cenah z dostavo na dom pri nakupu v vrednosti nad 50.000,00 tolarjev
- **LAMELNI** in **KLASIČNI PARKET, OBLOGE, LESNI IZDELKI**
- **VIJAKI, STAVBNO** in **POHIŠTVENO OKOVJE, ŽIČNIKI, KLJUČAVNICE**
- **PEČI** za centralno, **CEVI** in **NOSILCI** različnih profilov, **SVETLO VLEČENO železo, PLOČEVINA**
- **GORENJE GOSPODINJSKI APARATI** po tovarniških cenah

Obiščite nas in se prepričajte, da je naša ponudba najugodnejša.

Srečanje borovniških nogometašev

V začetku oktobra so se v gostišču pri Godcu v Borovnici srečali nogometaši starega nogometnega kluba, zdaj dedki pri šestdesetih in več letih. Prišlo je nekaj takih, ki stanujejo v Borovnici, še več pa je tistih, ki so se iz Borovnice odselili za kruhom in zaposlitvijo, tistih let, ko so brcali na zeleni poljani, pa se še vedno spominjajo z veseljem. Borovničani kot klub so sloveli kot izredno požrtvovalni igralci, marsikdo je srečanje izkoristil za to, da je obudil spomine na tista doživetja, ko so fantje ne le na nogometnem igrišču tako lepo držali med sabo. Za spomin na srečanje, marsikateri je po nekaj desetletjih spet zašel v to družino, so sestavili pesem, na zadnjo stran pa so se podpisali vsi, ki so bili na srečanju navzoči. Prišlo jih je dvajset, približno polovico tistih, ki so v petdesetih letih nosili kopačke.

VELIKA IZBIRA AVTOPLAŠČEV

VULKANIZERSTVO

JERNEJ JERŠINOVIČ
•trgovina •avtooptika •servis

Voljčeva 11
61360 Vrhnika (061) 753 - 111

**MONTAŽA GUM
CENTRIRANJE KOLES
ELEKTRONSKA NAŠTAVITEV KOLOTEKOV
MENJAVA OLJA IN FILTROV
MENJAVA ZAVORNIH OBLOG
POPRAVILO POTNIŠKE AVTOPNEVMATIKE**

**NA ZALOGI avtomobilski oljni in zračni
filtri CHAMPION**

potniška, poltovorna in tovarna avtopnevmatika

SAVA ☆ SEMPERIT ☆ NOKIA

Kupce obveščam, da sem pooblaščen prodajalec svetovno znane firme gum **GOOD YEAR**

prodaja avtoplaščev na 2 obroka
pri gotovinskem plačilu 4% popusta
brezplačna montaža avtoplaščev

AVTOVLEKA

TOMAŽ LENARČIČ
BEVKE 40
61360 VRHNIKA
TEL. 061 / 653 - 857

ZAS **KAKO USPETI?**

Neodvisna zavarovalna agencija **ZAS** išče komunikativne osebe za področje trženja zavarovalnih programov. Nudimo celovito izobraževanje in po rezultatih vašega dela možnost stalne zaposlitve. Če ste pripravljeni sprejeti izziv in želite delati na širšem območju Vrhnike in Logatca, pošljite prošnjo s kratkim življenjepisom v 8 dneh na naslov: **ZAS, Štihova 20, 61000 Ljubljana.**

Andreja Dobrovoljca
p.d. Mežnarjevega Andreja

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki ste nam izrazili ustno in pisno sožalje, ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in se od njega poslovili. Posebna zahvala gospodu msgr. Vrhuncu in vsem številnim duhovnikom za cerkveni obred, zdravnici dr. Heleni Drašler, Parketarni Verd in pevskemu zboru LIKO za poslovilne pesmi, Geodetski upravi Kranj in Projektivnemu podjetju Kranj. Zahvaljujemo se vsem, ki ste njegov spomin počastili s svečami, venci in cvetjem.

Žalujoči domači

AVTOCOLOR d.o.o.
Drenov grič 62
VRHNIKA
tel.: (061) 752-797

3M HELIOS

– ličarske usluge
– pečno sušenje avtomobilov
– mešanje avtolakov Helios in Glasurit
– prodaja ličarskega materiala

TIME OUT
TRGOVSKO ŠPORTNI CENTER

VRHNIKA
B&B
BOGDAN BLAZNIK

ODPRTO:
ponedeljek 16.00–19.30
torek–petek: 10.00–12.00
– 16.00–19.30
sobota 9.00–12.00
Bogdan Blaznik, Poštna 7, Vrhnika
NOVA TELEFONSKA ŠTEVILKA
753-079 753-079

PONUDBA SMUČARSKE OPREME
iz prejšnje smučarske sezone 92/93
– smuči, pancerni in smučarske vezi,
– drsalke, rokavice in puliji
Zelo ugodna ponudba tekaških smučarskih čevljev in vezi Salomon — skupaj samo 3.115,00 sit
Kmalu bodo v prodaji tekaške smučarske rokavice.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, ata, starega ata, brata, strica in svaka

Franca Stražišarja
iz Borovnice

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Posebna zahvala g. župniku Jožetu Stržaju za lep pogrebni obred in pevcem za petje. Še enkrat hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali in ga v tako velikem številu pospremili k njegovemu počitku.

Vsi njegovi

10. 9. 1993 smo na pokopališče v Verdu pospremili našega moža, očeta, starega očeta in dedka

POLOS d.o.o.
Zapoge 40, 61217 VODICE

POCENI PREMOG

Polos, trgovina s premogom, vam po zelo ugodni ceni dostavi na dom premož vseh vrst. Možnost plačila na čeke.

Dostava brezplačna do 30 km.

Se priporoča

POLOS, Zapoge 40, Vodice
☎ 061/823 585
824 096

ZAHVALA

*Ko bi solza te obudila,
ne bi zemlja tebe krila.*

Ob mnogo prerani in nenadomestljivi smrti našega ljubelega moža in ata

Ivana Malavašiča
z Zaplane

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, znancem, prijateljem, dr. Kavčiču, drugim zdravnikom in sestram ter vsem, ki so ga obiskovali na domu. Posebna zahvala vsem, ki so mu z vsem srcem darovali cvetje in sveče. Hvala tudi gospodu župniku, pevcem in drugim, ki ste ga tako številčno pospremili na njegovi zadnji poti. Vsem še enkrat najlepša hvala!

Žalujoči vsi domači

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage žene, mame, babice, sestre in tete

Ivanke Rus
iz Loga, Barjanska cesta 2

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje, sveče in spremstvo na njeni zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo Zdravstvenemu domu Vrhnika in Onkološkemu inštitutu Ljubljana, prav tako pa tudi g. kaplanu za lepo opravljen obred. Vsem še enkrat hvala, posebno pa tistim, ki se bodo še kdaj z lepo mislijo spomnili nanjo.

Vsi njeni

ZAHVALA

*LJUBIL SI NEBA SINJINE,
LJUBIL SI GORA VIŠINE,
MOGOČNA GORA ŠE STOJI,
A TEBE VEČ MED NAMI NI.*

Ob boleči, preprani izgubi našega dragega

Lojzeta Petriča
z Dražice pri Borovnici

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, g. župniku, pevcem, osebju zdravstvenega doma, sodelavcem del. organizacije Hidrotehnik, del. org. VVO Vrhnika, čebelarstvu družstvu Borovnica, učencem 8. b razreda in osebju OŠ Borovnica. Hvala vsem, ki ste nam stali ob strani v teh težkih trenutkih.

Žena Pavla s hčerka

Aktivnosti OGZ Vrhnika v mesecu oktobru

V oktobru, meseca požarne varnosti, bodo pod pokroviteljstvom OGZ Vrhnika potekale tele dejavnosti:

- 1.) Občinsko tekmovanje za pionirje, pionirke, mladince, mladinke, člane in veterane.
- 2.) Zmagovalci občinskega tekmovanja bodo nadaljevali z vajami ter se udeležili regijskega tekmovanja, kjer bodo nastopali s sovrstniki iz OGZ Cerknica in OGZ Logatca. To tekmovanje bo organiziralo OGZ Cerknica.
- 3.) Štab civilne zaščite ob-

cine vrhnika bo skupaj s tovarno Fenolit iz Borovnice organiziral RBH vajo. Kraj in datum vaje še ni določen.

- 4.) 17. 10. 1993 bo potekala vaja OGZ Vrhnika ob sodelovanju Gasilske brigade iz Ljubljane ob 14. uri.
- 5.) Vsi trije sektorji v sklopu OGZ Vrhnika bodo izvedli vajo z vsemi društvi, ki so na teh območjih.
- 6.) Vsa društva načrtujejo vaje, pregled hidrantnega območja po vaseh, opravilo preventivnih pregledov na gospodarskih poslopih.
- 7.) Povezali se bomo s šolami in vrtci v naši občini.

O vseh naših aktivnostih bomo pisali v našem občinskem glasilu NAŠ ČASOPIS.

Na koncu meseca bomo pripravili podrobno analizo naših aktivnosti ob mesecu požarne varnosti.

V 93. letu starosti nas je zapustil naš oče, brat, stric

Anton Dobrovoljc
Mirke 15

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem, ki so darovali cvetje, sveče, izrazili sožalje in ga spremili na njegovi zadnji poti. Najlepše se zahvaljujemo LD Vrhnika za opravljen pogreb in g. dekanu za opravljen cerkveni obred. Še posebno se zahvaljujemo osebju in vodstvu Doma upokojevcv za nego in oskrbo. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob smrti drage mame, sestre in tete

Marije Stržinar
Koševе mame

se zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti, nam izrazili sožalje ter darovali cvetje in sveče. Iskrena hvala vodstvu in osebju Doma upokojevcv na Vrhniki, kakor tudi g. dr. Heleni Rožmanc Drašlerjevi za lajšanje bolečin. Hvala g. dekanu za lepo opravljeni pogrebni obred in pevcom okteta Raskovec za poslovilne pesmi. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njeni

KONČALA SE JE SEZONA KARTINGA

Tomaž Gorenc prvič prvak pri članih

Član karting kluba Portorož, Vrhnica, Tomaž Gorenc, dijak prvega letnika strojne tehnične šole v Ljubljani, je letos prvič tekmoval v kategoriji senior - člani 100 cm. Tako je nadaljeval tradicijo zmagovalnega pohoda pri mladincih tudi letos prvič v višji kategoriji, kjer je od sedmih dirk, za enkrat še neuradno zbral največ točk za državnega prvaka. Dirke so bile v sedmih krajih, kjer sta na dan dva štarta, katera se oba računata v skupnem številu točk. Tomaž je zmagal na treh dirkah ter bil večkrat drugi, nikoli pa ni bil uvrščen nižje od tretjega mesta, razen takrat, ko je moral odstopiti.

Vozil je na dirkah za odprto avstrijsko prvenstvo, za kar pa je moral imeti mednarodno licenco. Te dirke so Avstrijci organizirali na Madžarskem, Slovaškem in v sami Avstriji. V skupnem točkovanju je zasedel tretje mesto (dvakrat zmagal, dvakrat drugi in enkrat šesti).

Udeležil se je tudi mednarodnih dirk v Sloveniji (3 krat) in ene na Hrvaškem. Tudi tu se je kar izkazal, saj je enkrat zmagal, bil drugi, šesti ter enkrat odstopil. Ob vseh teh uspehih pa je karting, kot šport zelo drag in nasploh so bile težave za zbiranje sredstev ter pridobitev sponzorjev. Še posebno najdražja je prav gotovo kategorija senior 100 cm, saj dosežejo dirkalniki maksimalno hitrost tudi do 180 km/uro. Za to sezono od Športne zveze Vrhnika še ni dobil nobenih sredstev. Sama tekmovalna pa so mu omogočili vsi sponzorji, klub Portorož ter nastopanje na tujem, avstrijski sponzor AVSTRO KART-MORI.

Tomaža Gorenc smo vprašali kako to, da je samo neuradni državni prvak?

Kakšne načrte imaš za novo sezono 1994?

»Avstrijski sponzor AVSTRO KART-MORI me vabi, da bi vozil samo za avstrijsko prvenstvo, s tem pa ne bi mogel voziti za točke državnega prvenstva. S tem mi nudi tudi sponzorstvo. Poudarja je privlačna vendar se še nisem dokončno odločil.«

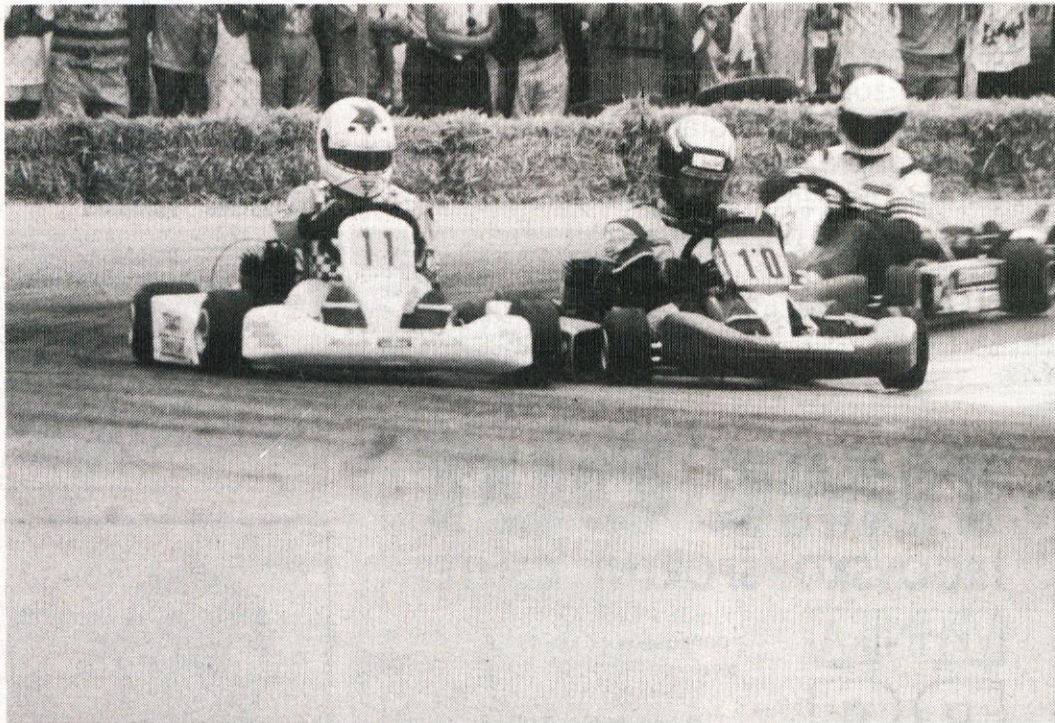
Kaj pa misliš o oživitvi vrhniškega kartinga?

Vemo, da je vrhniški AMD v razsulu, zato tudi sedanji vrhniški kartisti težko delujejo, saj si mora vsak poiskati svojega sponzorja. Če pa bi prišlo do boljše organiziranosti ter tudi

večje podpore same Vrhnike, temu nekdanj prvemu športu na Vrhniki, bi lahko skupaj z Alešem Prekom ter ostalimi vozniki kartinga sestavili močno ekipo, ki bi krojila vrh slovenskega kartinga.

Seveda pa je vse odvisno od finančne podpore in pridobitve sponzorjev. Vedeti je pač treba, da za eno sezono potrebujem najmanj okoli 20.000 DEM.

Tomaž Gorenc je na koncu še posebno poudaril vse sponzorje, ki so mu pomagali prebroditi uspešno sezono 1993 in se vsem, ki so kar koli pomagali tudi zahvaljuje. Glavni sponzor je bil Miran in Tatjana Novak, ostali pa: Marjan Oblak, Franci Jeraj,

Nino Jerančič (11) in Tomaž Gorenc (10) v ostrem boju na dirkalni stezi za naslov državnega prvaka, kaj pa bo naredila zelena miza pa bomo še zvedeli.

Državni prvak v gokardu — Aleš Prek

Končala se je sezona gokarda in prav je, da vsaj nekaj besed namenimo mlademu Vrhnicanu ALEŠU PREKU, ki je že drugo leto državni prvak med mlajšimi pionirji v tej disciplini. Dvanajstletni Aleš priznava, da ga je za gokard navdušil njegov oče Alojz Prek, priznani slovenski gokardist. Pravi, da mu je bilo v največje veselje, ko je lahko po očetovi zmagi z njim zapejal častni krog ali ko je sam sedel v nenavadno vozilo in se malo popeljal naokoli. Oče je bil vesel sinovega zanimanja in odločil se je, da mu bo omogočil ukvarjanje s tem športom. Prav tako kot je ponosen na sina, pa se sramuje, da prav naša občina, ki ima že drugo leto državnega prvaka v gokardu, ne stori ničesar, da bi se ta šport sploh lahko razvijal. V vrhniški občini namreč že od marca letos nimamo avto-moto društva (AMD); to pa pomeni, da Aleš na Vrhniki nima pravih možnosti za sodelovanje v tem športu. Če se stvari ne bodo kmalu uredile, bodo on in njegovi starši pravzaprav prisiljeni, da ga včlanijo v ljubljanski klub ali pa bo moral ta šport opustiti. Tega si ne on ne njegovi starši ne želijo in vsi upajo, da se bodo tudi na Vrhniki stvari končno uredile. Lepo bi bilo, če bi o tem razmišljali tudi tisti, ki so odgovorni za propad AMD.

Poleg tega, da ni ustreznega kluba, Aleš tudi težko najde koga, ki bi ga bil pripravljen finančno podpreti. Letos je sicer dobil nekaj sredstev pri dveh vrhniških firmah - Comingu in Kleparstvu Rode, pri podjetju Gama v Brežicah ter Ramu v Podsmreki, vendar občutno premalo za tako drag šport, kot je gokard (stroški ene tekme znašajo približno 1.000 DEM). Prvi pogoj za to, da bo še naprej tekmoval, pravi njegov oče, je finančna podpora, saj sami težko krijejo vse stroške.

Poleg gokarda ima Aleš zelo rad tudi smučanje, s katerim se že nekaj let resno ukvarja in dosega tudi zelo dobre rezultate. Vendar pa tudi sam ve, da se bo v kratkem moral odločiti za enega od obeh športov, saj mu zmanjkuje časa za druge obveznosti. Če bo ostal pri gokardu, ki je njemu osebno tudi ljubši, bo še največ eno leto tekmoval med mlajšimi pionirji, nato pa se bo uvrstil v skupino starejših pionirjev (do 16 let). V svoji skupini skorajda nima konkurence in prepričan je, da bodo med starejšimi tekme bolj borbene in zato tudi bolj zanimive. Enkrat se je že pomeril z njimi, in sicer na mednarodni tekmi v Ptuj, kjer pa so vsa najboljša mesta pobrali nemški tekmovalci. V Sloveniji je ta šport še relativno mlad, vendar pa sta oba, oče in sin, povedala, da je opazen viden napredek, kar kaže tudi vse več tekmovalcev. Med mlajšimi pionirji je namreč kar 28 gokardistov, vse ostale skupine pa štejejo približno po 10 tekmovalcev. Aleš je povedal, da se med sabo odlično razumejo in da se na tekmovalnih večina obnaša športno. Pravi, da se le redko zgodi, da bi ga kdo oviral pri vožnji - enkrat pa je zato že izgubil dobro uvrstitev. Kljub temu je rad v družbi sotekmovalcev, saj se med sabo odlično razumejo in si radi pomagajo, če kdo zaide v težave.

Aleš si kondicijo nabira sam, poleg tega pa še na treningih smučanja. Povedal je, da so pri smučanju najpomembnejše mišice na nogah, za gokard pa so bistvenega pomena močne roke in rame. Kombinacija teh dveh športnih disciplin je torej zelo dobra in večina gokardistov se ukvarja tudi s smučanjem, smučarskimi skoki in podobnimi športi. Močne roke pa seveda niso dovolj za zmago. Gokardist mora biti tudi dobro psihično pripravljen in nenazadnje je pomembna tudi oprema. Po Aleševem mnenju sta najtežja prvi in zadnji krog vožnje, ker je takrat najbolj obremenjen in strah ga je, da bi moral odstopiti zaradi okvare na vozilu. Drugače pa je skoncentriran na vožnjo in nima časa misliti na to.

Mladi Aleš resnično ves svoj čas posveča športu, kar kažejo izredno dobri rezultati, ki jih dosega tako pri gokardu kot tudi v smučanju. Vendar pa se zdi, da Vrhnika nima pravega posluha za svoje talente; vsaj kar zadeva šport.

Špela Gutnik

Velik uspeh Vrhnških kartistov

V Portorožu se je 19. septembra 1993 končala zadnja dirka v kartingu za državno prvenstvo. Kljub vsem peripetijam na začetku sezone, ko je od celotnega AMD Vrhnika ostala le še karting sekcija brez svojih prostorov, denarne pomoči in žiro računa, lahko ugotovimo, da smo sezono končali zelo uspešno.

V najmlajši kategoriji NGO sta nas zastopala dva tekmovalca: ALEŠ PREK in GREGOR HUODOBIVNIK.

Aleš Prek je tudi letos dokazal, da se razvija v enega najboljših slovenskih kartistov, saj je ubranil lanske naslove državnega prvaka. Prepričljivo je osvojil tudi letošnjega, saj je že pred zadnjo dirko zbral dovolj točk za prvo mesto. Večino dirk je zmagal in se tako vpisal med najuspešnejše tekmovalce letošnje sezone.

Za Gregorja Hudobivnika je bila to prva tekmovalna sezona. Z njo je šele začel spoznavati mojstrstvo dirkanja. Med več kot dvajsetimi dirkači je zasedel 15. mesto, kar je za začetek lep uspeh. V kategoriji juniorjev nismo imeli svojega predstavnika, saj je David Kalan prenehal tekmovali.

V kategoriji seniorji 100 ccm3 nas je zastopal znani smučarski skakalec Matjaž Zupan, ki se je že uvrščal na 2. in 3. mesto, žal pa se zaradi skakalnih priprav ni udeležil vseh dirk. V kategoriji seniorji 125 ccm3 je zelo uspešno tekmoval povratnik v kartingu Vrhnican Simon Bradeško.

Kot ekipa smo v državnem prvenstvu dosegli 4. mesto, kar je pod našimi zmoglostmi, saj smo se kot popolna ekipa sposobni uvrščati na 2. mesto, kar smo letos na štirih dirkah tudi dokazali.

KAJ NAREDITI ZA PRIHODNJO SEZONO?

To je vprašanje, ki se je na koncu tekmovalja vse večkrat pojavilo. V takih razmerah, kot smo delovali letošnjo sezono, ni mogoče delati. Upam, da bomo s preostalimi vrhniškimi tekmovalci v motošportu našli neko rešitev, da bomo še naprej delovali v vrhniškem klubu. Velika škoda bi bila, da bi naši uveljavljeni tekmovalci odšli v druge klube po Sloveniji in pustili, da vse propade, kot se je enkrat že dogodilo.

Boris Brenčič

GPG Evgrad, Gradnik Logatec, Standard Optima (Ljubljana), Napredek Domžale, Subaru - Drago Križ, Obles Ljubljana, Matjaž Prebil - Horjul, Elektro - Dekleva, Trg Sodček Kržič, Diskont Frank, Igor Sajovic, Vargalant, Pivnica Grogar, Okrepčevalnica Krnica, Gostilna Turšič, Kara-Marinčič, Anton Fridel - Dragomer, Avtokleparstvo - Rode, Krovstvo Tovič.

S. S.

TURNIR V PIKADU

Turnir bo potekal v soboto, 13. 11. 1993, s pričetkom ob 12. uri in predvidenim koncem ob 2. uri zjutraj, v prostorih Mladinskega društva Vrhnika, na Tržaški c. 11. Nagradni fond obsega 100.000 SIT, Zlato pikado, kolo itd., tako da organizator in glavni pokrovitelj upravičeno pričakujeta zelo velik odziv (64-80) igralcev.

Glavni pokrovitelj turnirja je podjetje Škocjan d.o.o., Rakke. Glavni sponzor turnirja pa je ZLATARSTVO LANČIČ VRHNIKA.

MLAD. DRUŠTVO VRHNIKA

Pedikura

Odprto
od točka do petka
9-12. in 16-19
tel.: 732-530

Mateja Bizjak
Kopalniška 4 - Vrhnika

Jesenski maj

Zame je nedelja terek, ko pokličeš me
in poslušam mehko tvoje glaslo,
ki boža me po vsem telesu
in nežno kara me smeje!

Poznam tvoj dih in hojo,
spoznavam življenje ptic in floro,
le tvojih misli ne dojamem
in kupčije, ki ponujaš jo prostodušno
in nesramno.

Velikokrat poslušam griega,
v telo in dušo zažira se prostaštvo žlahtno,
hrepenenje in prostost Peer Gynta.

Zame nedelja je četrtek, ko upam, da spet pokličeš me,
da slišim mehko tvoje glaslo,
ki boža me po vsem telesu
in nežno kara me smeje.

Lepo je imeti dve nedelji, ali ne!?

Ajda

»Na zadnji dirki za državno prvenstvo v Celju je glavna konkurentka za prvaka Nina Jerančič trikrat prezgodaj štartala in direktor dirke ji je prisodil 5 kazenskih točk, kar ji je v skupnem seštevku prinesla drugo mesto (296 točk) meni pa je ostalo 300 točk. Nina se je pritožila in to bo reševala komisija pri Avto-moto zvezi Slovenije, zato pa so mi dali samo naslov neuradni državni prvak.«

Kaj pa ti misliš o tem zapletu?

»Tudi meni so na eni izmed dirk v Portorožu odedgnili 5 kazenskih točk že ob drugem mojem pobegu, zato smatram, da so Nini upravičeno dosodili negativne točke in mislim, da bom postal tudi uradni državni prvak.«

Quo vadis Slovenija?

Danes zgodila se je Kočna, jutri Ravne, Metalna...,
prihodnost delavstva brez cilja je katastrofalna.
Kar še včeraj nisi bil, danes si postal...,
berač si, ki nikogar več ne boš se bal.

Na volitvah rdeči obljubljali so 100.000 novih delovnih mest,
saj zbal so se drugih, ki bi jim udobne fotelje hoteli zasesti.
Rdeči direktorji podjetja v stečaje so zapeljali,
delavce na ceste bodo pometali, da bodo sami kapitalisti postali.

Ker DEMOS v direktorji ni želel pomesti,
sam v težave moral je zabresti,
še vedno g. Kučanu ni jasno,
zakaj reveže desnice zastopa, ko je že vse prekasno...

Brezposelnost raste, raste...,
saj to, kar ste želeli, imaste.
Politiki vedo, da je ekonomska moč tudi politična,
mar jim je za usodo delavstva, ki je iz dneva v dan vse bolj kritična...

Na stolu več jih hkrati ne more sedeti,
zato od nadležnega tovara želeli ste se odpeti,
pa vendar, kot bumerang vrnilo se vam bo,
ker drugim storili ste zlo...
Quo vadis Slovenija?

Andrej Grampovčan ml.

Vrhniška košarka na novi poti

Vrhniška košarkarska ekipa R c G Vrhnika je letošnjo sezono 93/94 začela z velikimi ambicijami za uvrstitev v višji rang tekmovanja ter povrnitev nekdanjega ugleda vrhniške košarke, ko so leta in leta igrali v I. slovenski košarkarski ligi. Novo vodstvo kluba, ki ga vodi Rado Gantar - podjetnik R c G, si je pred tekmovalno sezono zadalo nalogo okrepiti ekipo z dobrimi igralci, katerim so se priključili še mladi domači igralci. Že prvi rezultati treninga tekem so pokazali, da je ekipa R c G res dobra in močna, da se po kvaliteti lahko uvrsti v višji rang tekmovanja. Sedaj tekmujejo v tretji slovenski ligi - zahod, kjer so odigrali štiri tekme in vse dobili. Cilj jim je, da so v tem rangu tekmovanja prvi, ter da se uvrstijo v play-off, kjer pa računajo, da bi izmed osmih ekip osvojili eno izmed prvih štirih mest, kar bi jim omogočilo uvrstitev v drugo slovensko ligo, tam kjer sedaj igra ELLES-WEVIT Borovnica. Rezultati prvenstvenih tekem so bili naslednji:

RcG Vrhnika: Etiketa Žiri 115:84;
RcG Vrhnika: Črnomelj 83:65.

Razpored tekem, ki jih igrajo v dvorani OŠ Ivan Cankar pa je

naslednji:
6. 11. 93 RcG Vrhnika:Jesenice;
20. 11. 93 RcG Vrhnika:Šenčur;
11. 12. 93 RcG Vrhnika:Črnomelj;
18. 12. 93 RcG Vrhnika:Grosuplje.

Vabijo vse Vrhničane na tekme, ki so ob sobotah, ob 19.30. Ob dobri košarki pa se bo povrnil tudi ugled vrhniške košarke. S. S.

Stojijo: Trener Rok Zupan, Petek Kozmenko, Gorazd Selšek, Aleš Masterl, Milan Milosavljevič, Franci Medved, Oliver Jordan in Darko Klavžar; čepijo: Simon Štrgar, Mirko Gabrovšek, Milan Jevšek (kapetan skupine), Sašo Rajakovič, Miro Vidakovič in Goran Kržinar.

RcG Vrhnika: Janče 90:76;
RcG Vrhnika: Gorenja vas 112:95;

Z rolkami na Ulovko

V nedeljo, 10. 10. 1993, je bilo 8. odprto prvenstvo Vrhnike v teku z rolkami na Ulovko. Organizatorji prvenstva so bili: Športna zveza Vrhnika, TSK Coming Vrhnika in ŠD Povž Stara Vrhnika. Organizatorji so po dveh letih v lepem vremenu nemoteno izvedli tek z rolkami. Prvenstva se je udeležilo 105 tekmovalcev iz vseh slovenskih vodilnih smučarskih klubov. To je bilo tudi zadnje tekmovanje z rolkami pred napovedano sezono teka s smučmi. Organizatorji so se res potrudili za nemoteno izvedbo tekmovanja, za kar gre zasluga tudi staremu tekmovalcu TSK Coming z Vrhnike, ki združuje veliko rekreativnih in vrhunskih tekmovalcev. S samo izvedbo pa se je zopet izkazalo športno društvo Povž s Stare Vrhnike, ki je že velikokrat dobro izvedel razna podobna tekmovanja. Športna zveza je prispevala vse medalje za prve tri uvrščene iz vsake kategorije.

Mlajše kategorije so nastopile na krajši, 3,3 km dolgi progi, to je izpod Kurena do brunarice na Ulovki. Starejši pa so tekmovali iz Podčela na Ulovko v dolžini 5,4 kilometra. Za najmlajše pa je bila prijavljena alternativna tekma na 700 m dolgi progi, ki so jo najmlajši brez težav »prerolkali« ter dokazali, da grede po stopinjah strejših. Rezultati kategorij so bili taki:

Mlajši dečki (700 m):
1. Klemen Lauseger (Kranj)

2. Marko Zajc (Olimpija)
3. Igor Jesenovec (Olimpija)
6. Klemen Grom, 9. Tadej Leb in 13. Domen Zalar (vsi Vrhnika)

Mlajše deklice (700 m):
1. Polona Brišar (Olimpija)
2. Renata Podviz (Olimpija)
3. Urška Prinčič (Olimpija)
4. Tadeja Mole in 7. Tina Šmigoc (obe Vrhnika)

Starejši dečki (3,3 km):
1. Matej Jakša (Logatec)
2. Jaka Kušar (Olimpija)
3. Toni Majzelj (Olimpija)

Starejše deklice (3,3 km):
1. Ana Škvarča (Logatec)
2. Tina Hizer (Olimpija)
3. Tadeja Dermota (Olimpija) in 7. Martina Nartnik (Vrhnika)

Mlajši mladinci (5,4 km):
1. Miha Zrnc (Vrhnika)
2. Uroš Godina (Logatec)
3. Davor Jerina (Logatec)
4. Miha Plahutnik, 5. Gorazd Berginc;
10. Tadej Jurca in 11. Matjaž Batič (vsi Vrhnika)

Mlajše mladinke (3,3 km):
1. Urška Dolinar (Kranj)
2. Majda Turk (Logatec)
3. Špela Jerina (Vrhnika)
7. Katja Slavec; 9. Nina Grom; 10. Nina Suhadolnik; 11. Nina Leb;
12. Alenka Umek in 13. Leo Šmigoc (vse Vrhnika)

Starejši mladinci (5,4 km):
1. Vasja Rupnik (Logatec)

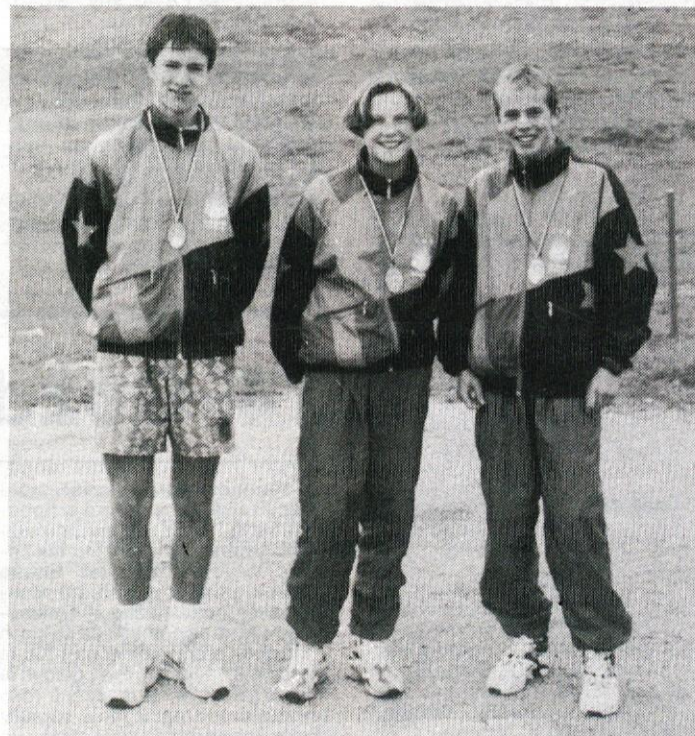
Veterani A (1954 in mlajši):
1. Roman Rupnik (Vrhnika)
2. Frenk Kavka (Induplati)
3. Zoran Grom (Vrhnika)

Članice (5,4 km):
1. Andreja Mali (Dol)
2. Vesna Dolenc (Planica)
3. Simona Poternoster (Dol)

Člani (5,4 km):
1. Robert Kerstjan (Planica)
2. Rok Ingolič (Brdo)
3. Jani Kršinar (Olimpija)

Veterani B (1953 in starejši):
1. Niko Svovljšak (Škofja Loka)
2. Boris Juh (Ljubljana)
3. Karel Medvešček (Bohinj)
4. Bogdan Grom (Vrhnika)

Za vse nastopajoče tekmovalce je glavni sponzor CO-MING Vrhnika pripravil več kot 60 nagrad, ki so jih tekmovalci zrebrali po končanem tekmovanju. Tako je imel vsak možnost prejeti nagrado, če je imel srečo pri zrebanju. S. S.

Najbolje uvrščeni Vrhničani mlajših kategorij: Miha Grom, Špela Jerina in Miha Zrnc

Najdaljše občinsko prvenstvo v tenisu

Teniška sekcija Vrhnika je bila organizator občinskega prvenstva v tenisu za starejše kategorije.

Vendar pa je občinsko prvenstvo zaradi slabega vremena trajalo osem dni, tako da so finalna srečanja odigrali v nedeljo, 3. oktobra 1993, ko je končno posijalo sonce in omogočilo končati občinsko prvenstvo. Tako pozen termin prvenstva je vplival tudi na nekoliko slabšo udeležbo tenisačev iz občine Vrhnika, saj je v vseh moških in ženskih kategorijah nastopilo le 46 igralcev in 9 igralk.

Moški do 35 let (nastopilo 22 igralcev)

V finale sta se uvrstila oba favorita: Jože Debevec, ki je premagal Sandija Petkovška z 2:0 (7:5, 6:2), in Aljoša Seljak, ki je premagal Grega Kukca z 2:0 (6:3, 6:1).

V boju za občinskega prvaka pa je Borovničan Jože Debevec premagal Aljoša Seljaka z 2:0 (7:5, 7:6), ter dokazal, da je najboljši tenisač v naši občini.

Moški do 45 let (nastopilo 18 igralcev)

Rezultata polfinala: Milan Volk: Tone Štih 2:1 (6:2; 4:6; 6:3) in Silvo Pečlin: Vinko Kucler 2:0 (7:5; 6:3). Tako sta v finalu igrala Volk in Pečlin, kjer je Milan Volk, lanski občinski prvak v tej kategoriji, ponovno slavil z 2:0 (6:3; 6:2).

Moški nad 45 let (6 tekmovalcev)

V najstarejši moški kategoriji je ponovno slavil Jože Prvinšek, ki je v finalu premagal Lada Hribarja z 9:3. Za tretje mesto pa je Andrej Krašovec premagal Jožeta Malavašiča z 9:8.

Ženske do 35 let (5 tekmovalk)

Ženske so igrale turnirski sistem, vsaka z vsako. Na koncu je bil vrstni red takle:

1. Maruša Šerjak
2. Nataša Savič
3. Alenka Brajkovič
4. Saša Brajkovič
5. Zorka Arko

V kategoriji žensk nad 35 let so tekmovalce le štiri tenisačice, kjer je igrala vsak z vsako. Po lepih in zagrizenih tekmah je bil vrstni red:

1. Andreja Brajkovič
2. Vlasta Razdrh
3. Majda Šmigoc
4. Majda Štih

Vsem prvim trem je pokale in medalje podelil predsednik teniške sekcije Vrhnika Vinko Kunstelj, ki je poudaril, da je bilo prvenstvo ne glede na slabo vreme eno izmed najbolj kakovostnih, kar so pričale zelo lepe in borbene igre. Zmagali so vsi najboljši. S. S.

Najboljši tenisači v sezoni '93 v občini: od leve proti desni: Andrej Krašovec, Jože Prvinšek, Majda Šmigoc, Lado Hribar, Andreja Brajkovič, Tone Štih, Vlasta Razdrh, Milan Volk, Maruša Šerjak, Silvo Pečlin, Nataša Savič, Grega Kukec in Aljoša Seljak; Manjka Borovničan Jože Debevec.

PAV Turizem in rent-a car, d.o.o.
PE Vrhnika, Cankarjev trg 4, v Črnem orlu
Agencija »PAV« se je preselila iz stare Jurcatove hiše v nove prostore ČRNEGA ORLA.

Delovni čas: vsak dan od 7. do 15. ure ter prvo in zadnjo soboto v mesecu od 7. do 12. ure.

I. Ženski turistični slovenski rally

Podjetje VIGRED, Zagorje ob Savi je letos organiziralo I. ženski slovenski turistični rally 1993. Mnoge smo bile veesele tovrstne organizacije, saj potrebujemo spodbudo in možnost samopotrjevanja. Z emancipacijo smo si namreč »nakopale« ne le samo enakopravnost, ampak tudi dodatne obveznosti in nam preprosto zmanjka časa tudi za naš prosti čas.

Zahvaljujem se vsem sponzorjem, ki so nama s sovoznico omogočili udeležitev na vseh petih rallyjih: Portorož, Rogaška Slatina, Kranj, Gora, Medijske Toplice in Radenci.

- Sponzorji so bili:
- Avtohiša SELIŠKAR, Vrhnika
 - Avto servis Dolinar
 - Avtoelektrika Nartnik, Bevke
 - Avtoservis MAROLT, Bevke
 - Avtoličarstvo Primožič, Vrhovci
 - Avtoelektrikarstvo TRČEK, Vrhnika
 - AURUM, Vrhnika
 - Avtoprevoznik SAGRKOVIČ, Vrhnika
 - Avtovleka ČEPON, Vrhnika
 - Avtomehanik JAPELJ, Vrhnika
 - Avtokleparstvo NOVAK, Vrhnika
 - Biro inženiring, Ljubljana
 - Belina, Vrhnika
 - Cvetličarna KARMEN, Vrhnika
 - Cvetličarna Jana
 - CIMOS CITROEN MERLAK, Drenov grič,
 - Tapetništvo in trgovina VRHOVEC, Velika Ligojna
 - Urarstvo MIHEVČ, Vrhnika
 - Vulkanizer GRUDEN, Logatec
 - WOOL TOP, Brezovica
 - Zlatarstvo KOVAČIČ, Ljubljana
 - CI d.o.o. Center za informiranje, Vrhnika.

Posadka Irena Štefančič in Slavi Debevec

Stanovanjsko naselje GRADIŠČE je ob popoldnevih, ko se vsi vrnejo domov, polno avtomobilov. Zaradi pomanjkanja parkirnih prostorov lastniki avtomobilov parkirajo avtomobile tudi na zelenicah. Tako lastniki tudi večkrat dobijo za brisalce pritrjene listke o napačnem parkiranju in seveda jeza je tu. Vendar pa doslej še noben hišni svet teh blokov ni ničesar ukrenil pri strokovnih organih, da bi pridobil nove parkirne prostore ali na kakšen drugi način uredil ta problem. Mogoče bo slika omogočila hitrejše reševanje problema tako pri stanovalcih kot ustreznih strokovnih službah za ureditev večjega števila parkirnih prostorov.

N. Č.

NAŠ ČASOPIS

je vrhniško občinsko glasilo. Ureja ga uredniški odbor. Glavni in odgovorni urednik Tone Janežič. Predsednik časopisnega sveta Brane Jereb. Uredništvo: Tržaška 1, Vrhnika, tel. 756-224 in 755-121, int. 222, fax 755-158. Organizator Simon Seljak. Grafična priprava: Grafika Novo mesto. Tisk: Tiskarna Ljudske pravice. Časopis je brezplačen in ga prejme vsako gospodinjstvo v vrhniški občini. Po mnenju Ministrstva za informiranje je obdaven s 5-odstotnim prometnim davkom.

Jesen — dnevi krosov so se vrstili

Borovnica zopet dobro organizirala občinski kros

Občinsko tekmovanje za vse tri osnovne šole je tudi letos zelo dobro in upešno organizirala osnovna šola Borovnica s svojimi pedagogi telesne vzgoje. Tekmovanje je bilo v petek, 8. oktobra, v popoldanskem času, ko se je

Rezultati občinskega tekmovanja v krosu 8. 10. 1993 v Borovnici

Letnik 1984 in mlajši

Dečki

1. KLEMEN ŽERJAV, Borovnica
2. ALEŠ JURJEVIČ, Vrhnik
3. TOBI ČUKJATI, Log-Dragomer
4. NEJC BREZOVAR, Borovnica
5. DEJAN KESELJ, Vrhnik
6. JAN DEBEVEC, Borovnica

8. DEJAN MAMUZA, Vrhnik
9. ANDREJ ŠTIMEC, Vrhnik
10. JANI RODE, Vrhnik
11. ANŽE SLABE, Vrhnik
12. MATIJA FERENC, Vrhnik
13. GREGOR MRGOLE, Vrhnik
14. MIHA JERAJ, Vrhnik
15. AMBROŽ GARAFOLJ, Vrhnik
16. GREGA ZALAR, Vrhnik

11. ROBI MALAVAŠIČ, Vrhnik
12. MARKO KOS, Borovnica
13. ANDRAŽ PAHOR, Vrhnik
14. ARIJAVIT KOFRANI, Vrhnik
15. JANEZ KRAŠOVEC, Vrhnik
16. TONE TOMŠIČ, Vrhnik
17. VLADO MILIVOJEVIČ, Vrhnik
18. GORAN STEVANOVIČ, Vrhnik
19. GORAZD SNOJ, Log-Dragomer
20. MATEVŽ CASERMAN, Vrhnik
21. GORAZD PETROVIČ, Vrhnik

Deklice

1. BRIGITA BAŠKOVIČ, Vrhnik
2. TINA JURJEVIČ, Vrhnik
3. MAŠA PAHOR, Vrhnik
4. MIRJAM ŽERJAV, Borovnica
5. ŠPELA KUZMIČ, Vrhnik
6. TATJANA KRŽIČ, Vrhnik
7. KATJA PERGAR, Borovnica
8. SVETLANA JOVANOVIČ, Borovnica
9. ŽELJKA IVANUŠEC, Borovnica
10. URŠA CVETKO, Vrhnik
11. KATJA ĐALIČ, Vrhnik
12. BLANKA BRADEŠKO, Vrhnik
13. PETRA MIKULAN, Vrhnik
14. KATARINA PIVK, Vrhnik
15. MOJCA HREN, Borovnica
16. MOJCA VOLJČ, Vrhnik
17. KATKA LENARŠIČ, Log
18. ALVA REČEK, Vrhnik
19. TINA ŠTUPIČA, Vrhnik
20. ZDRAVKA FURDI, Borovnica
21. TINA TRPLAN, Log-Dragomer
22. EVA GROS, Log-Dragomer
23. TANJA PETROVIČ, Vrhnik

Letnik 1981

Dečki

1. JURE NOVAK, Vrhnik
2. PETER WEIXLER, Borovnica
3. JURE POTOČNIK, Log-Dragomer
4. PETER PAVČEK, Log-Dragomer
5. HAJRUDIN BEGANOVIČ, Vrhnik
6. MATJAŽ PETRIČ, Vrhnik
7. TOMAŽ TRČEK, Vrhnik
8. ANDREJ BILANČIČ, Log-Dragomer
9. BOJAN BARIŠIČ, Vrhnik
10. TONI BRANCELJ, Borovnica
11. ALEŠ PREK, Vrhnik
12. BOBO VUKAJLOVIČ, Vrhnik
13. GORAN MLADENOVIČ, Borovnica
14. SIMON SMOLE, Borovnica
15. ALEŠ ČANŽEK, Borovnica

Deklice

1. KATI CAFUTA, Vrhnik
2. POLONA RAVNIHAR, Borovnica
3. MARTINA NARTNIK, Vrhnik
4. DRAGANA PAVIČ, Vrhnik
5. NUŠA OREL, Vrhnik
6. ŽELJKA BORIČ, Vrhnik
7. BARBARA KRAŠOVEC, Log
8. BARBARA BUTKO, Vrhnik
9. IVANA JULARIČ, Borovnica
10. TANJA PALČIČ, Borovnica
11. TINA KLAŽ, Vrhnik
12. HELENA MODRJIAN, Borovnica
13. MATEJA KOVAČ, Vrhnik
14. SARA JEVEC, Vrhnik
15. BARBARA LAMPREHT, Vrhnik
16. ALENKA OGRIN, Vrhnik
17. EVA KIRN, Borovnica

na Zabočevem zbralo približno 220 učenk in učencev. Z Vrhnik in Dragomerja sta na prizorišče krosa pripeljala polna avtobusa tekmovalcev in tekmovalk. Res lepo vreme, ki je »šlo na roko« organizatorju, je še bolj popestrilo in vzbudilo veliko zanimanja ter navijaškega vzdušja med učenci, ki so glasno vzpodbujali svoje sošolce na sami progi. Prvič letos so se v svojih kategorijah pomerili med seboj učenci in učenke 3. in 4. razredov. Tako da lahko rečemo, da je bil občinski kros po številu tekmovalcev rekorden. Občinski kros je bil tudi selekcija za izbiro ekipe občine Vrhnik na krosu »Dela« v Slovenski Bistrici. Vsi prvi trije iz vsake kategorije so prejeli medalje, tekmovalci pa so v šestih kategorijah, posamezno učenke in učenke posebej. Rezultati po kategorijah so navedeni posebej.

Deklice

1. MATEJA MOLE, Vrhnik
2. ROMANA TURŠIČ, Borovnica
3. JANA PETRIČ, Log Dragomer
4. ANJA MIKULAN, Vrhnik
5. MARTINA BERDEN, Borovnica
6. BILJANA MILAŠINOVIČ, Borovnica
7. EDITA SUSMAN, Borovnica
8. ŠPELA BIZJAK, Vrhnik
9. ROMANA PALČIČ, Borovnica
10. PETRA TIHEL, Borovnica
11. ANA ROT, Borovnica
12. ŽELJKA ŽUNIČ, Borovnica
13. MARTA GABROVŠEK, Vrhnik
14. NATAŠA STJEPANOVIČ, Borovnica
15. RENATA PLAVOTIČ, Borovnica
16. MAJA SUSMAN, Borovnica
17. NATAŠA PETKOVIČ, Borovnica
18. DIANA KATIČ, Borovnica
19. SAŠA MEVEC, Borovnica

Letnik 1983

Dečki

1. PRIMOŽ BAJEC, Borovnica
2. LUKA KOS, Log-Dragomer
3. MATJAŽ KENIG, Borovnica
4. MARKO KOZEL, Vrhnik
5. KLEMEN RUDOLF, Vrhnik
6. ACO PAVLOVIČ, Borovnica
7. SAŠO JARC, Vrhnik

Deklice

1. MOJCA RODE, Vrhnik
2. NATALIJA VOLK, Borovnica
3. BOJANA STARE, Vrhnik
4. RAVNIHAR URŠA, Borovnica
5. PAVLINA TONER, Vrhnik
6. ANA JURJEVIČ, Vrhnik
7. KATARINA KRŽIČ, Vrhnik
8. ANA LUŽAR, Borovnica
9. PETRA PERVINŠEK, Borovnica
10. INES HRIBAR, Borovnica
11. ŠPELA RAHNE, Borovnica
12. TINA ŠVIGAC, Vrhnik
13. TANJA GRABNAR, Log-Dragomer
14. MAJA ŠVIGELJ, Vrhnik
15. NINA GORENC, Vrhnik
16. MAJA CERK, Borovnica
17. BILJANA BRKIČ, Borovnica
18. ŽIVA VENGUST, Log-Dragomer
19. DAMJANA PETROVIČ, Borovnica
20. ALEKSANDRA KOGOVŠEK, Log
21. MATEJA SUHADOLNIK, Borovnica
22. DANIJELA PEŠEVSKI, Borovnica
23. ELVISA IBRAIMOV, Vrhnik
24. ALENKA ŽIVEC, Vrhnik
25. MIRANDA MARINČIČ, Vrhnik
26. SANDRA PETRIČ, Vrhnik
27. ALEKSANDRA RADOVIČ, Vrhnik

Letnik 1982

Dečki

1. JAN PLIVERIČ, Log-Dragomer
2. KLEMEN SUHADOLNIK, Borovnica
3. ZDRAVKO KORDIČ, Vrhnik
4. JAKA PLIVERIČ, Log-Dragomer
5. TINE ŠVAJGER, Borovnica
6. KLEMEN GROM, Vrhnik
7. DOMEN MALAVAŠIČ, Vrhnik
8. DEJAN JANJIČ, Vrhnik
9. ALEŠ TRČEK, Borovnica
10. TADEJ LEB, Vrhnik

Trije zmagovalci občinskega krosa, ki so tudi na krosu »Dela« dosegli lep republiški rezultat: Jure Novak, Matevž Petelin in Miha Plahutnik.

18. SABINA HREN, Log-Dragomer
19. LIDIJA ŽERJAV, Borovnica
20. NINA BREZOVAR, Borovnica
21. TINA SAJEVIČ, Vrhnik
22. SANJA REMŠKAR, Log-Dragomer
23. ŠPELA ZALAR, Borovnica
24. PETRA LUŽAR, Borovnica
25. ROSANA ŽILAVEC, Vrhnik
26. KRISTINA PLAVOTIČ, Borovnica
27. BONANA ROSNAKY, Vrhnik
28. SABINA VIDMAR, Borovnica
29. AJA STANOVNIK, Ivan Cankar

Letnik 1980

Dečki

1. MATEVŽ PETELIN, Borovnica
2. MARKO TRČEK, Vrhnik
3. JERNEJ LEBEN, Borovnica
4. IZTOK ČUKJATI, Log Dragomer
5. BOŠTJAN KOGOVŠEK, Borovnica
6. TOMAŽ KENIG, Borovnica
7. BLAŽ ZUPANČIČ, Borovnica
8. MIHA KOS, Borovnica
9. ZDRAVKO BOGATAJ, Vrhnik
10. TOMAŽ ČAMERNIK, Log Dragomer
11. ZORAN ZELIČ, Borovnica
12. PRIMOŽ KRAMAR, Log Dragomer
13. SAFET JUŠIČ, Borovnica
14. MATJAŽ KOZAMERNIK, Vrhnik
15. JOVAN JELOVAC, Borovnica
16. NIKO RISTOVIČ, Borovnica
17. MEHRUDIN ZENKOVIČ, Borovnica

Deklice

1. MATEJA PREBIL, Vrhnik
2. PATRICIJA OKORN, Log-Dragomer
3. KLAVDIJA DRAŠLER, Vrhnik
4. KATJA NAGODE, Vrhnik
5. MOJCA TOMŠIČ, Borovnica
6. MARJANCA KOŠIR, Borovnica
7. BARBARA VERHOVEC, Borovnica
8. BARBARA KRAŠOVEC, Vrhnik
9. MAJA GOSTIŠA, Log Dragomer

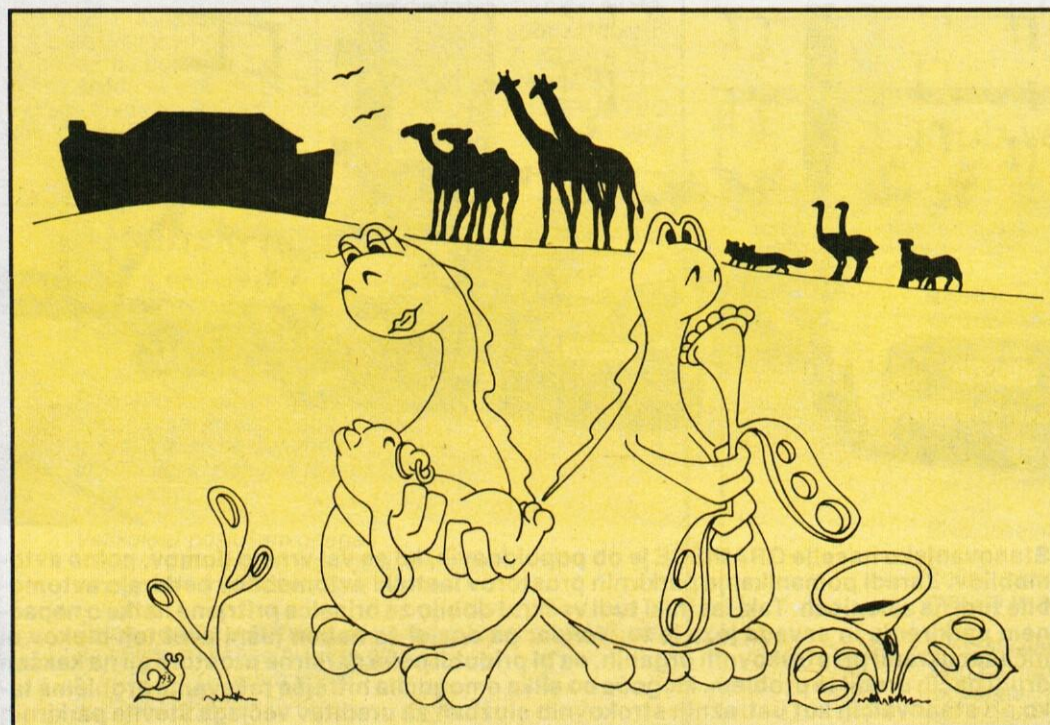

S pokalom iz Slovenske Bistrice

Na občinskem krosu so glede na rezultate izbrali občinsko ekipo, ki je nastopila na krosu »Dela« v Slovenski Bistrici.

To je bil 28. kros, ki je nekako vrhunec vseh jesenskih krosov po Sloveniji. Nastopilo je 41 občinskih reprezentanc s 1100 nastopajočimi. Vrhnik so zastopali le učenci in učenke osnovnih šol, ki so nastopili s šestimi ekipami v mlajših kategorijah. Velik uspeh je dosegla ekipa pri mlajših dečkih, letnik 1980, ki je dosegla prvo mesto ter zaslužni pokal. V tej kategoriji je bil Matevž Petelin drugi in dosegel še enega boljših rezultatov, peti je bil Jernej Leben (oba iz Borovnice) ter dvanajsti Marko Trček (Vrhnik).

Zelo dober, osmi, je bil Jure Novak (Vrhnik) v kategoriji letnikov 81, Peter Weixler pa 31. Pri dekletih je bila v isti kategoriji Brigita Baškovič 12. Izkazal se je tudi Miha Plahutnik pri dečkih, letnik 1979, kjer je bil 19. Nasploh je mala ekipa Vrhnik dosegla velik uspeh in se je vrnila s pokalom med 14 občinami, ki so ga osvojile.

Če bi Noe vedel, kakšne pošasti bodo ljudje naredili z nami, bi nas zagotovo vzel na barko.

14. Gozdni tek Ulovka 1993

Samo teden dni po uspešni organizaciji rolkanja na Ulovko je športno društvo Povž s Stare Vrhnik izvedel še eno tradicionalno tekmovanje to je »Gozdni tek Ulovka 1993«. Lepo sončno vreme je privabilo rekordno udeležbo 204 tekmovalcev, ki so se pomerili na 15 km in 7 km dolgi progi, pionirji na 1300 m in cicibani na 500 m. Prav gotovo je imel organizator letos srečno roko pri izbiri dneva tekmovanja, saj sta v prejšnjih letih tekmovanje oteževala dež in megla. Vsem prvim trem iz vsake kategorije so podelili meda-

lje, ki jih je zagotovila Športna zveza Vrhnik kot soorganizator teka. Rezultati pa so bili v posameznih kategorijah taki:

Cicibanke (83 in mlajše):

1. Petra Prvinšek (Borovnica)
2. Matjaž Mole (Coming Vrhnik)
3. Tina Šmigoc (Coming Vrhnik)
4. Natalija Vovk (Borovnica); 6. Ajda Slavec (Coming Vrhnik) in 8. Ana Malavašič (Podlipa)

Cicibani (83 in mlajši):

1. Gregor Štupica (Komenda)
2. Domen Zalar (Coming Vrhnik)
3. Grega Mrgole (Vrhnik)
4. Gregor Malen (Borovnica); 8. Anže Slabe (Vrhnik); 9. Gregor Kogovšek (Coming Vrhnik); 13. Rok Škulj (Borovnica); 17. Boštjan Prvinšek (Borovnica); 18. Domen Grom (Coming Vrhnik) in 19. Aleš Štupica (Coming Vrhnik);

Mlajše deklice (81—82):

1. Maja Benedičič (Kranj)
2. Renata Šulek (Logatec)
3. Urša Prinčič (Olimpija)
4. Polona Ravnikar (Borovnica); 6. Martina Nartnik (Coming Vrhnik); 8. Jana Mali (Borovnica); 9. Mirjam Žerjav (Borovnica); 10. Helena Malavašič (Podlipa) in 12. Tina Štupica (Coming Vrhnik).

Mlajši dečki (81—82):

1. Peter Weixler (Borovnica)
2. Blaž Šiler (Olimpija)
3. Blaž Lauseger (Kranj)
4. Klemen Suhadolnik (Borovnica); 9. Klemen Grom (Coming Vrhnik); 12. Tadej Leb (Coming Vrhnik); 15. Toni Brancelj (Borovnica); 16. Tine Švajger (Borovnica); 18. Gregor Makovec (Borovnica) in 22. Goran Mladenović (Borovnica);

Starejše deklice (79—80):

1. Tina Hižar (Olimpija)
2. Anita Ipavec (Vipava)
3. Ines Hižar (Olimpija)
4. Špela Jerina in 6. Katja Slavec (obe Coming Vrhnik)

Starejši dečki (79—80):

1. Boštjan Reparšek (Dol)
2. Miha Plahutnik (Coming Vrhnik)
3. Klemen Eržen (Kranj) in 4. Blaž Župančič (Borovnica).

Ženske do 25 let:

1. Mišo Erlich (Kranj)
2. Urška Dolinar (Kranj)
3. Mateja Mohorič (Kranj)
4. Alenka Umek (Coming Vrhnik); 8. Nina Suhadolnik (Coming Vrhnik); 11. Nina Leb; 12. Leo Šmigoc; 13. Nina Grom (vse Coming Vrhnik); 14. Tamara Sutlovič (Povž) in 15. Nataša Zalar (Vrhnik)

Mladinci do 18 let:

1. Miha Grom (Coming Vrhnik); 2. Jernej Karkoč (Vipava)
3. Gašper Grašič (Kranj)
4. Gorazd Bergin; 5. Miha Zrnc; 6. Matjaž Dobrovoljc (vsi Coming); 7. Matevž Petelin (Borovnica); 11. Gregor Gostiša (Coming); 17. Žiga Munda in 18. Urban Očepek (oba Borovnica)

Moški nad 50 let:

1. Rok Stroš (Ljubno)
2. Andrej Grom (Povž)
3. Bine Lenaršič (Brdo) in 8. Janez Grom (Povž)

Moški 40 do 50 let:

1. Janez Umek (Donit)
2. Pavel Močnik (Ljubljana)
3. Štefan Lešnik (Ljubljana)
13. Bogdan Grom (Povž); 14. Andrej Kos (Vrhnik) in 16. Jože Justin (Vrhnik)

Moški 30 do 40 let:

1. Janez Blažič (Domžale)
2. Ivo Prancič (Ljubljana)
3. Viktor Ekart (Rače) in 15. Alojz Berginc (Vrhnik)

Moški od 18 do 30 let:

1. Janez Vovk (Prolina)
2. Mitja Albreht (Logatec)
3. Rajko Novak (TO)
8. Matjaž Bajec (Borovnica); 16. Klemen Stojanovič (Borovnica) in 17. Zoran Grom (Povž).

S. S.